

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน
โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

นายอาทิตย์ ทองพิมพ์

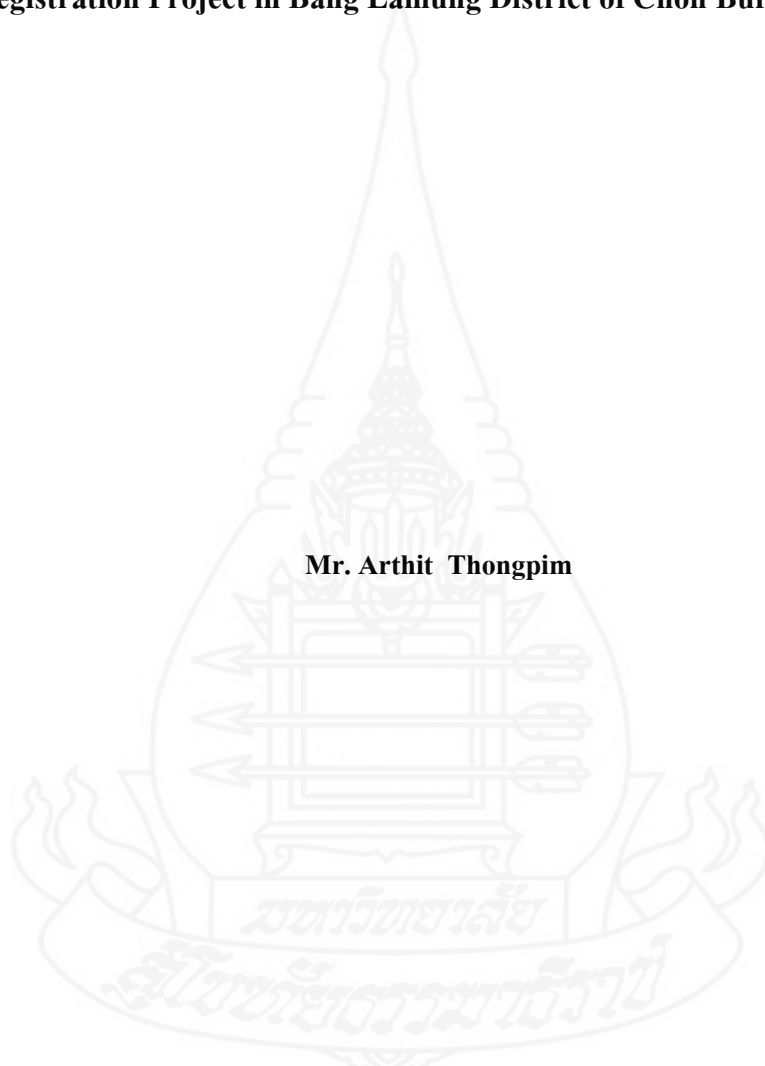

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Factors Relating to Farmer Satisfaction Towards the Economic Crop
Registration Project in Bang Lamung District of Chon Buri Province**

Mr. Arthit Thongpim

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Agriculture in Agricultural Extension and Development

School of Agriculture and Cooperatives
Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการ
ขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ชื่อและนามสกุล นายอาทิตย์ ทองพิมพ์

แขนงวิชา ส่งเสริมการเกษตร

สาขาวิชา เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. สินีนุช ครุฑเมือง แสนเสริม
2. รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อาจารย์สุกัญญา อธิปอนันต์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สินีนุช ครุฑเมือง แสนเสริม)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

8-2

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงยิ่งจาก นาง สุกัญญา อธิปอนันต์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมส่งเสริมการเกษตร ประธาน คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สินีนุช คุรุทเมือง แสนเสริม อาจารย์ ที่ปรึกษา หลัก และรองศาสตราจารย์ บำเพ็ญ เขียวหวาน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม จากสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และ สหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่กรุณาสละเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำ ถ่ายทอดความรู้ และแนวความคิดทางด้านวิชาการอันมีคุณค่า ตลอดจนคำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ พร้อมทั้งให้กำลังใจตลอดที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ด้านวิชาการ และเจ้าหน้าที่ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่อำนวยความสะดวกทุกด้าน ซึ่งมีผลทำให้การศึกษาประสบผลสำเร็จ พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณเกษตรจังหวัดชลบุรี เกษตรอำเภอบางละมุง และเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตร อำเภอบางละมุงผู้เกี่ยวข้องในทุกระดับ ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ครั้งนี้ และขอขอบคุณเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังที่เข้าร่วม โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ทุกท่านที่เสียเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลภาคสนาม ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโทรุ่นที่ 13 ภาคตะวันออก สาขาวิชา เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ ที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับการช่วยเหลือและกำลังใจจากมารดา และทุกคนในครอบครัว ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลืออีกมาก ที่ผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมดในที่นี้ ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความปรารถนาดีของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณและ ขอขอบคุณมาไว้ใน โอกาสนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์และสามารถใช้เป็น แนวทางในการดำเนินงาน คุณค่าและความดีอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่มารดา ครูบาอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

อาทิตย์ ทองพิมพ์

สิงหาคม 2557

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย นายอาทิตย์ ทองพิมพ์ รหัสนักศึกษา 2559001017

ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. สินีนาถ ครูทเมือง แสนเสริม

(2) รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (2) ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ (3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และ (4) ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ประชากรที่ศึกษา คือ เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจจำนวน 551 ราย ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 232 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการวิจัยพบว่า (1) เกษตรกรมากกว่าครึ่งเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 48.67 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.23 คน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร มีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 10.01 ปี แรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 1.62 คน พื้นที่เพาะปลูกเฉลี่ย 25.52 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 4,493.53 กิโลกรัมต่อไร่ รายได้เฉลี่ย 235,555 บาท ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 6,457.33 บาทต่อไร่ และเกือบสามในสี่ใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวในการลงทุน (2) เกษตรกรมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจจากแหล่งต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมากที่สุด (3) ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ผลผลิตที่ได้รับจากการผลิตมันสำปะหลัง ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง และการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ (5) ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจพบว่ามีปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ข้อเสนอแนะ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานควรเพิ่มรูปแบบหรือช่องทางในการประชาสัมพันธ์ให้มีความหลากหลาย และมีความถี่ในการประชาสัมพันธ์มากขึ้น

คำสำคัญ ความพึงพอใจ โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

Thesis title: Factors Relating to Farmer Satisfaction Towards the Economic Crop Registration Project in Bang Lamung District of Chon Buri Province

Researcher: Mr. Arthit Thongpim; **ID:** 2559001017;

Degree: Master of Agriculture (Agricultural Extension and Development);

Thesis advisors: Dr. Sineenuch Khрутmuang Sanserm, Associate Professor;
(2) Bumpen Keowan, Associate Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The purposes of this research were to study (1) fundamental socio-economic circumstance of farmers in Bang Lamung District of Chon Buri Province (2) farmers' satisfaction towards the Economic Crop Registration Project (3) factors relating to farmers' satisfaction towards the Economic Crop Registration Project (4) problems and suggestions of farmers for the Economic Crop Registration Project.

Population was a number of 551 cassava farmers in Bang Lamung District of ChonBuri Province who participated in the Economic Crop Registration Project. The sample group was 232 farmers by simple random sampling with drawing lots. Tool was interview form. Data was analyzed by frequency distribution, percentage, minimum value, maximum value, standard deviation and multiple regression analysis.

Findings from the study were as follows. (1) Over half of the farmers were male with their average age at 48.67 years. They completed primary education. Their average number of household members was 4.23 persons. Most of them did not join membership of any agricultural group. Their average experience in cassava plantation was 10.01 years. Their average number of household labor was 1.62 persons. Their average planted area was 25.52rai. Their average yield was 4,493.53 kg/rai with the average income 235,555 baht and the average production cost 6,457.33 baht/rai. Nearly three-fourths spent their own capital and their relatives' capital for investment. (2) Their overall acknowledgement level of the Economic Crop Registration Project from other sources was at medium level as they received information most of the time from agricultural extension officers. (3) Their overall satisfaction towards the Economic Crop Registration Project was at high level. (4) Factors relating to farmers' satisfaction towards the Economic Crop Registration Project were yield from cassava production, experience in cassava production and receiving information about economic crop registration. (5) In terms of farmers' problems in the Economic Crop Registration Project, overall problem was found at low level. It was suggested authorities to increase patterns or diverse channels with more frequency in public relations campaign.

Keywords: Satisfaction, Economic Crop Registration Project, Bang Lamung District Chon Buri Province

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2	
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	8
กระบวนการรับรู้	16
โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	20
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร	40
สภาพทั่วไปของอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี	46
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ของเกษตรกร	62
ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	72
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียน พืชเศรษฐกิจ	79
ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการ ขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	91
บทที่ 5	
สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	101
สรุปการวิจัย	101
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	118
ก ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมภาษณ์	119
ข แบบสัมภาษณ์	124
ประวัติผู้วิจัย	134

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	แสดงระยะเวลาการดำเนินการและสิทธิการขึ้นทะเบียน ของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง 24
ตารางที่ 2.2	แผนการประชาสัมพันธ์โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56..... 35
ตารางที่ 2.3	แผนการรับขึ้นทะเบียนโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56..... 36
ตารางที่ 2.4	แผนการประชาสัมพันธ์และตรวจสอบโครงการขึ้นทะเบียน พืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56..... 37
ตารางที่ 2.5	แผนการออกใบรับรองฯโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56..... 39
ตารางที่ 2.6	แสดงสถิติข้อมูลการเกษตรของอำเภอบางละมุง 48
ตารางที่ 3.1	แสดงรายละเอียดของจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล..... 56
ตารางที่ 4.1	สภาพทางสังคมของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง63
ตารางที่ 4.2	สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร66
ตารางที่ 4.3	แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ.....69
ตารางที่ 4.4	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ 73
ตารางที่ 4.5	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ 75
ตารางที่ 4.6	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ 76
ตารางที่ 4.7	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ 77
ตารางที่ 4.8	ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ..... 78
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ 81
ตารางที่ 4.10	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุ 82
ตารางที่ 4.11	การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ 84

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์หัตถคดอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	85
ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์หัตถคดอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	86
ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์หัตถคดอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในด้านการตรวจสอบและการประชาคม	88
ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์หัตถคดอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน	89
ตารางที่ 4.16 สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	90
ตารางที่ 4.17 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	92
ตารางที่ 4.18 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	93
ตารางที่ 4.19 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	94
ตารางที่ 4.20 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการตรวจสอบและการประชาคม	95
ตารางที่ 4.21 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในขั้นตอนการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	97
ตารางที่ 4.22 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	98

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 กระบวนการรับรู้	17

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมส่งเสริมการเกษตรเป็นหน่วยงานหนึ่งภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มีบทบาทภารกิจที่หลากหลายด้าน ทั้งภารกิจตามบทบาทหน้าที่ของกรมส่งเสริมการเกษตร ภารกิจภายใต้การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น รวมถึงภารกิจที่เป็นนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาล โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ นับเป็นอีกหนึ่งนโยบายของรัฐบาลที่ได้มอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตรดำเนินการ ซึ่งรัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนนโยบายความช่วยเหลือเกษตรกร กรณีราคาผลผลิตตกต่ำโดยผ่านโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นโครงการประกันรายได้เกษตรกร โครงการรับจำนำ โครงการแทรกแซงราคา เป็นต้น เพื่อเป็นการยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้เหมาะสม และสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรโดยไม่บิดเบือนกลไกการตลาด มุ่งหวังให้เกษตรกรได้รับผลประโยชน์จากโครงการโดยตรงและทั่วถึง ซึ่งการดำเนินการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมันสำปะหลัง ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปีการผลิต 2553/54 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร กรณีจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรในราคาที่ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน และให้เกษตรกรมีกำไรจากการประกอบอาชีพการเกษตร สามารถยึดเป็นอาชีพหลัก ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น โดยให้เกษตรกรทุกรายมีโอกาสเข้าร่วมโครงการมากที่สุด นอกจากนี้เพื่อให้มีฐานข้อมูลเกษตรกรที่ถูกต้องครบถ้วน และสมบูรณ์ และให้เกษตรกรใช้เป็นหลักฐานในการเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากในปัจจุบันรัฐบาลได้กำหนดโครงการหรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร หลายโครงการ เช่น โครงการรับจำนำข้าว จำนำมันสำปะหลัง พร้อมกันนี้ยังนำข้อมูลที่ได้จากการขึ้นทะเบียนไปเป็นฐานข้อมูลประกอบการช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อประสบภัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น อุทกภัย ภัยแล้ง และศัตรูพืชระบาด (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2555: 1)

มันสำปะหลังนับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดชลบุรี และเป็นหนึ่งในสามของชนิดพืชที่สามารถเข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจของกรมส่งเสริมการเกษตรได้ มันสำปะหลังเป็นพืชที่นิยมปลูกมากครอบคลุมทุกอำเภอในจังหวัดชลบุรี โดยมีเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังจำนวน 5,168 ราย และมีพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลัง 306,368 ไร่ ผลผลิตในปี

พ.ศ. 2555 จำนวน 1,351,779 ตัน ราคาขั้นต่ำหลังสด 2.05 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งอำเภอบางละมุง นับเป็นอีกหนึ่งอำเภอในจำนวน 11 อำเภอของจังหวัดชลบุรีที่ปลูกมันสำปะหลัง ซึ่งอำเภอบางละมุงตั้งอยู่ทางตอนใต้ของตัวจังหวัดชลบุรี มีพื้นที่การเกษตรทั้งอำเภอจำนวน 84,494 ไร่ เกษตรกร 3,708 ราย มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังจำนวน 48,463 ไร่ เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง 1,801 ราย โดยที่ผ่านมากษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังมักประสบปัญหาที่สำคัญ คือ ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง ในขณะที่ราคาผลผลิตตกต่ำ ผลผลิตต่อไร่ต่ำ อีกทั้งยังประสบปัญหาการระบาดของโรคแมลงและศัตรูพืชอีกด้วย (สำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุง, 2556: 2) ในปี 2555/56 ในอำเภอบางละมุง มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ (มันสำปะหลัง) จำนวน 551 ราย และจากการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจที่ผ่านมา พบว่าเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ให้ข้อคิดเห็นในเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาที่ประสบ เช่น ขาดเอกสารที่ใช้ในการเข้าร่วมโครงการฯ ขึ้นตอนโครงการฯ ยุ่งยากและซับซ้อน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง เป็นต้น

ดังนั้นจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เพื่อประเมิน วิเคราะห์ ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังที่เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ว่ามีความพึงพอใจต่อโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ อย่างไร รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะจากการดำเนินโครงการฯ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

2.4 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

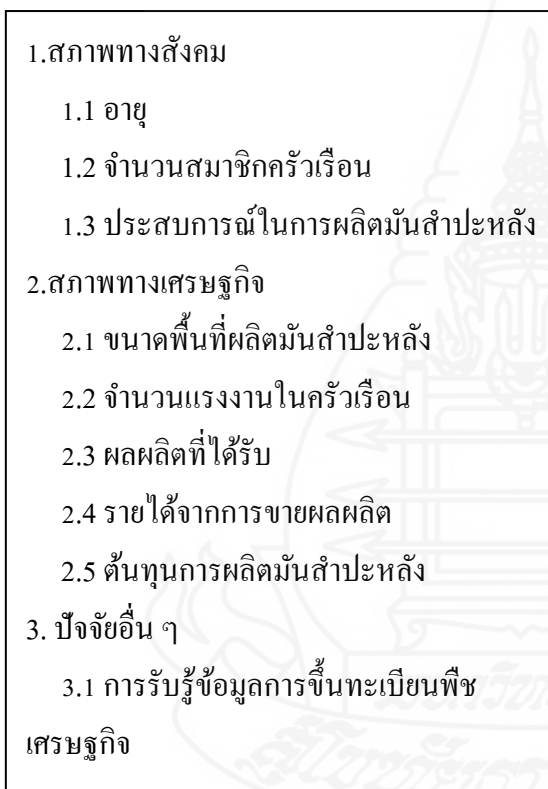
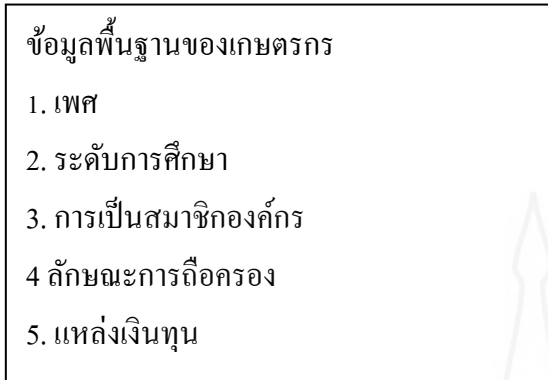
3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้ารับบริการในโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวสามารถพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

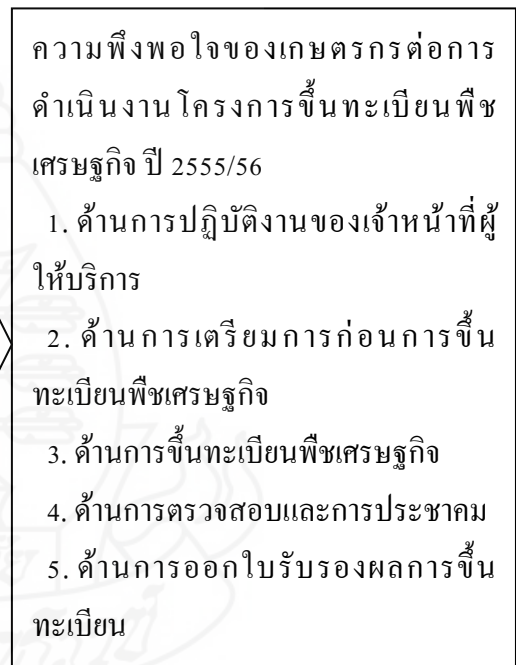
3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกองค์กร ลักษณะการถือครอง และแหล่งเงินทุน สภาพทางสังคม ได้แก่ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง สภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง จำนวนแรงงานในครัวเรือน ผลผลิตที่ได้รับ รายได้จากการขายผลผลิต ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของเกษตรกรต่องานดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการตรวจสอบ และการประชาสัมพันธ์ และด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

สภาพทางสังคม ได้แก่ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง สภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง จำนวนแรงงานในครัวเรือน ผลผลิตที่ได้รับ รายได้จากการขายผลผลิต ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ของเกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการดำเนิน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนิน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

5.1 ขอบเขตเชิงพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

5.2 ขอบเขตเชิงเนื้อหา ศึกษาในเรื่องของข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกองค์กร ลักษณะการถือครอง และแหล่งเงินทุน สภาพทางสังคม ได้แก่ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง สภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง จำนวนแรงงานในครัวเรือน ผลผลิตที่ได้รับ รายได้จากการขายผลผลิต ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และความพึงพอใจของเกษตรกรในการดำเนิน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการตรวจสอบและการประชาคม ด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน

5.3 ขอบเขตเชิงเวลา การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรในการดำเนิน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนเมษายน 2557 ถึงเดือนมิถุนายน 2557

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตที่ชัดเจนยิ่งขึ้นและเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องในความหมายของคำศัพท์ที่ได้ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้กำหนดความหมายเฉพาะไว้ดังนี้

6.1 เกษตรกร หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพปลูกมันสำปะหลังที่เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

6.2 พืชเศรษฐกิจ หมายถึง พืชที่ทำรายได้หลักให้แก่เกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยในงานวิจัยนี้พืชเศรษฐกิจ คือ มันสำปะหลัง

6.3 การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ หมายถึง การแจ้งข้อมูลการผลิตมันสำปะหลังของครัวเรือนเกษตรกรต่อหน่วยงานกรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อเป็นข้อมูลในการเข้าร่วมโครงการของภาครัฐ

6.4 ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกองค์กร ลักษณะการถือครอง และแหล่งเงินทุน

6.5 สภาพทางสังคม หมายถึง ข้อมูลทางด้านสังคมของเกษตรกร ได้แก่ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง

6.6 สภาพทางเศรษฐกิจ หมายถึง ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ได้แก่ ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง จำนวนแรงงานในครัวเรือน ผลผลิตที่ได้รับ รายได้จากการขายผลผลิต ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

6.7 ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ และด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน

6.8 โครงการฯ หมายถึง โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

6.9 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร หมายถึง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุงที่ปฏิบัติงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ของเกษตรกรทั้งทางสังคม ทางเศรษฐกิจ ความพึงพอใจของเกษตรกร ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ปัญหาและ

ข้อเสนอแนะ สามารถอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

7.1 เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขวิธีการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเกษตรกรพึงพอใจสูงสุด

7.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
2. กระบวนการรับรู้
3. โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร
5. สภาพทั่วไปของอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2537: 659) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ชอบ ชอบใจ พึงใจ สมใจ จุใจ

หลุยส์ จาปาเทศ (2533: 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (need) ได้บรรลุเป้าหมายพฤติกรรมที่แสดงออกมาก็มีความสุข สัมผัสได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

อัมพร เจริญชัย (2536: 25) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่สนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เป็นการลดความเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ หรืออาจเป็นสภาพของความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีความสุขความสดชื่นเอมใจ ตลอดจนสร้างทัศนคติในทางบวกต่อบุคคลสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

มณีวรรณ ต้นไทย (2533: 66-69) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจหลังการได้รับบริการว่า เป็นระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

- 1) ด้านความสะดวกที่ได้รับ
- 2) ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ
- 3) ด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ
- 4) ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ
- 5) ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

สุพล ธนุรักษ์ (2540: 27) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจคือ ความรู้สึก ความคิดเห็นในลักษณะเชิงบวกของบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการ หรือได้รับสิ่งตอบแทนที่คาดหวังไว้

พนิดา โวทานัง (2542: 18) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความคิดหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งใดในลักษณะเชิงบวกของบุคคล โดยแสดงออกถึงความรู้สึกชอบ ยินดี เต็มใจ สุขใจ ให้ค่าและเห็นค่าต่อสิ่งนั้น หรือเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากบุคคล ได้รับการตอบสนองในสิ่งนั้นที่ต้องการได้อย่างเหมาะสมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลเกิดความพึงพอใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ญาณี นาคพงษ์ (2543: 27) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนองความต้องการของบุคคลทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

Wolman (1973: 384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเป็นสุขเมื่อสิ่งที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้เป็นผลสำเร็จ (goal) ตามความต้องการ (want) หรือตามแรงจูงใจที่อยากให้เป็น (motivation)

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาแล้วจึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลในด้านบวกที่จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้น ได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

1.2.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

Maslow อ้างถึงใน กิ่งพร ทองใบ (2551: 11) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of need theory) ซึ่งสาระสำคัญของทฤษฎีนั้นสรุปได้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีความต้องการไม่สิ้นสุด ความต้องการจะทำให้เกิดแรงขับ (drive) เพื่อตอบสนองความต้องการ สิ่งใดที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ต้องการอีก แต่จะต้องการในลำดับที่สูงขึ้น

Maslow อ้างถึงใน บุญธรรม จิตต์อนันต์ (2543: 83) ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ ออกเป็น 5 กลุ่ม และได้จัดเป็นขั้น ๆ หรือเป็นระดับ (hierarchy of human needs) เมื่อคนพอใจหรือ บรรลุความต้องการในขั้นแรกแล้วจะแสวงหาความต้องการในขั้นถัดไป

1) *ความต้องการอยู่รอด (survival needs)* ความต้องการในระดับพื้นฐานที่สุดมัก เรียกว่าความต้องการด้านร่างกาย (physical needs) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ร่างกายมนุษย์ต้องการเพื่อ ความอยู่รอดเช่นเดียวกับสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย สิ่งที่ต้องการได้แก่ อาหาร น้ำดื่ม อากาศหายใจ การ ขับถ่าย การหลับนอน ที่พักอาศัย เป็นต้น

2) *ความต้องการความปลอดภัย (security needs)* เป็นความต้องการที่จะป้องกัน ตนเอง หรือต้องการความปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ บางครั้งเรียกว่า safety needs

3) *ความต้องการทางความรักและการเข้าพวกเข้าหมู่ (affiliation needs)* ในขั้นนี้ คนเราต้องการความรักจากคนอื่นและเข้าพวกเข้าหมู่กับเขาได้ หรือเป็นสมาชิกของสังคม บางที เรียกว่า love and belonging needs

ความต้องการ 2 ขั้นแรกเกี่ยวข้องกับธรรมชาติทางชีววิทยาของมนุษย์ ในขั้นที่ 3 เป็นความต้องการความรักจากคนอื่น เป็นเรื่องทางสังคม ไม่มีใครสนองความต้องการนี้ได้ด้วย ตนเอง เขาต้องการกลุ่มทางสังคม ซึ่งสามารถเป็นสมาชิกได้ และกลุ่มนี้ก็ยอมรับเขา ความต้องการ ในขั้นต่อไปคือขั้นที่ 4 ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน

4) *ความต้องการการยกย่อง (esteem needs)* อาจเรียกว่า การเป็นที่ยอมรับนับถือ (recognition needs) หรือการยกย่องในตัวเองจะมีอยู่มากนั้นน้อยแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับประเมินของ คนอื่น ๆ ถ้าบุคคลไม่ได้รับการยอมรับนับถือโดยกลุ่มทางสังคมเขาก็ไม่ค่อยหวังเกี่ยวกับเรื่อง เหล่านี้มากนัก กล่าวอีกนัยหนึ่งความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือในระดับที่สูงกว่า 3 ขั้นแรกของ ความต้องการ คนเราจะต้องการการยกย่องสรรเสริญก็ต่อเมื่อความต้องการ 3 ขั้นแรกเป็นที่พอใจ แล้ว

5) *ความต้องการทำให้เป็นจริงตามที่ปรารถนา (self-actualization needs)* ความ ต้องการขั้นสูงที่บุคคลต้องการทำในสิ่งที่ตนมีศักยภาพที่จะเป็นหรือจะทำได้ให้เป็นจริงขึ้นมา เพื่อให้ตนมีความพอใจอย่างสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ มาสโลว์กล่าวว่า “คนเราสามารถเป็นอะไรก็ได้ เขาก็ต้องเป็น” เป็นเรื่องปกติที่เห็นความต้องการขั้นนี้มักแสดงออกในกลุ่มศิลปินและกลุ่มบุคคลอื่น ที่ทำงานสร้างสรรค์

1.2.2 ทฤษฎีสองปัจจัย (Two Factor Theory) Frederick Herzberg

Shelly (1975: 252 - 268) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่าเป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้สึกสองแบบของมนุษย์คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ

1) ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระดับความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจของบุคคลจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองในระดับหนึ่ง เมื่อเกิดความต้องการบุคคลจะตั้งเป้าหมายเพื่อให้บรรลุความต้องการ ความพึงพอใจของบุคคลจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะส่วนบุคคล

2) สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ได้แก่ทรัพยากร (resources) หรือสิ่งเร้า (stimuli) ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุด เมื่อมีการจัดทรัพยากรที่มีอยู่อย่างถูกต้องเหมาะสม สภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นทรัพยากรของระบบความพึงพอใจอันหนึ่ง ดังนั้น การออกแบบสภาพแวดล้อม คือ การตัดสินใจว่าควรจัดทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีอยู่อย่างไรให้เกิดความพึงพอใจ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าความพึงพอใจของมนุษย์จะเกิดขึ้นก็เมื่อบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการ และความพึงพอใจของบุคคลมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและลักษณะของบุคคล ซึ่งเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการแล้วย่อมมีความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นไป กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองในขั้นพื้นฐานที่มนุษย์พึงได้ ซึ่งเป็นความต้องการทางด้านร่างกายอย่างเพียงพอแล้ว บุคคลนั้นย่อมแสวงหาความต้องการที่สูงขึ้นไปอีก เพื่อให้ตนเองบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนเองปรารถนา

1.3 ระดับความพึงพอใจ

สิริวรรณ เสรีรัตน์ (2543: 130) ได้อธิบายว่า ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1) ความพึงพอใจที่ตรงกับความคาดหวัง เป็นการแสดงความรู้สึกยินดีมีความสุขของผู้รับบริการ เมื่อได้รับการบริการที่ตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่ เช่น ลูกค้าไปใช้บริการของธนาคารแล้วได้รับการบริการที่รวดเร็ว จะทำให้ลูกค้ารู้สึกพึงพอใจต่อการบริการ

2) ความพึงพอใจที่เกินความคาดหวัง เป็นการแสดงความรู้สึกปลาบปลื้มใจหรือประทับใจของผู้รับบริการ เมื่อได้รับการบริการที่เกินความคาดหวังที่มีอยู่ เช่น ลูกค้าไปติดต่อธนาคารแล้วปรากฏว่าพนักงานให้การต้อนรับด้วยรอยยิ้มพร้อมกับอัธยาศัยอันดี คอยช่วยเหลือและ

ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบอาคารสถานที่ ความสวยงามของการตกแต่งภายใน การแบ่งจัดสถานที่ เป็นสัดส่วนตลอดจนการออกแบบวัสดุเครื่องใช้ในการบริการ

1.4.7 กระบวนการบริการ วิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ประสิทธิภาพของการจัดระบบการบริการส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการแก่ลูกค้ามีความคล่องตัวและสนองตอบความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยนั้นมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวพันกัน ไม่ว่าจะเป็นเกิดจากตัวผู้ให้บริการเอง การบริการที่มีคุณภาพโดยการเอาใจใส่ต่อผู้รับบริการ ความสะอาดสบาย ความสะอาดของสถานที่ให้บริการ และสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

1.5 การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ซึ่งบุญเรียง ขจรศิลป์ (2529: 53) ได้เสนอว่า เทคนิคของ Likert เป็นแบบหนึ่งที่สามารถใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง ได้แก่ การสร้างประโยคหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องการวัด โดยกำหนดหัวข้อให้เลือกซึ่งโดยทั่วไปกำหนดไว้ 5 หัวข้อ เมื่อวัดทัศนคติในประเด็นต่าง ๆ ครบทุกประเด็นก็นำคะแนนที่ได้ในแต่ละประเด็นมาหาค่าเฉลี่ยเป็นค่าทัศนคติ และบุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2524: 178) ได้กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า วิธีการของ Likert นั้น สามารถวัดทัศนคติได้อย่างกว้างขวางกว่าแบบอื่น ๆ และสามารถวัดทัศนคติได้เกือบทุกเรื่อง และให้ค่าความเที่ยงตรงสูง

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2529: 137) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งทัศนคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติได้โดยตรงแต่เราสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยทางอ้อมได้ โดยวัดจากความคิดเห็นของบุคคลที่ต้องการจะศึกษาแทน ฉะนั้น การวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตจำกัดด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น

สาโรจน์ ไสยสมบัติ (2534: 39) กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการบริการจะเกิดขึ้นได้หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่างๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจต่อการบริการจะกระทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้ คือ

1.5.1 การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบโดยอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจจะถามถึงความ

พึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะของการให้บริการ ระยะเวลาในการให้บริการ พนักงานที่ให้บริการ เป็นต้น

1.5.2 การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ นับเป็นวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพมากอีกวิธีหนึ่ง

1.5.3 การสังเกต เป็นวิธีหนึ่งที่จะให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ โดยวิธีสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรอรับบริการ และหลังจากรับบริการ เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมารับบริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจด้วยวิธีนี้จะต้องกระทำอย่างจริงจัง และมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ ซึ่งการวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ทั้งการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ หรือแม้กระทั่งการสังเกต ก็เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ แต่การจะเลือกใช้วิธีไหนควรคำนึงถึงความเหมาะสม และผู้วิจัยต้องมีความรู้ความสามารถหรือเทคนิคพิเศษ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด

1.6 หลักการและแนวทางในการบริการเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ

การเข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 นับเป็นการให้บริการอย่างหนึ่ง เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลได้ และมีนักวิชาการหลายคนได้เสนอหลักการในการบริการไว้ ดังนี้

กุลชน ธนาพงศธร อ้างถึงในประสาน พูลเวช (2550: 12) กล่าวว่า หลักการให้บริการที่สำคัญมี 5 ประการ คือ

1) **หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่** คือ ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้ นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้วนอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุดในการเอื้ออำนวยประโยชน์และบริการแล้ว ยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย

2) **หลักความสม่ำเสมอ** คือ การให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน

3) **หลักความเสมอภาค** คือ การบริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการอย่างสม่ำเสมอและเท่าเทียม ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในลักษณะต่างจากกลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด

4) *หลักความประหยัด* คือค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่ได้รับ

5) *หลักความสะดวก* คือ การบริการที่จัดขึ้นจะต้องไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่าย สะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากใจแก่ผู้ให้บริการ หรือผู้ใช้บริการมากเกินไป

ชูวงศ์ ฉายะบุตร อ้างถึงในประสาน พูลเวช (2550: 12) ได้เสนอหลักการในการบริการเพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ มีดังนี้

- 1) *ความถูกต้องของเอกสาร* ผู้ให้บริการควรเขียนอย่างถูกต้อง ลายมือสวยงาม
- 2) *ระยะเวลาการรับบริการ* บางกรณีอาจลดขั้นตอนให้ง่ายเข้า ใช้เวลาน้อยลงโดยการจัดลำดับก่อนหลังอย่างยุติธรรมและให้บริการอย่างต่อเนื่องรวดเร็ว
- 3) *ความสะดวกจากระบบงาน* ด้วยการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มารับบริการทราบว่า จะต้องนำหลักฐานใดมาบ้าง มีป้ายบอกงานที่ชัดเจน
- 4) *ความสะดวกจากอาคารสถานที่* จัดที่นั่งรอ ช่องทางเดิน แสงสว่าง
- 5) *บุคลิกภาพของผู้ให้บริการ* การพูดจาไพเราะ อ่อนหวาน ยิ้มแย้ม แจ่มใส
- 6) *วิธีปฏิบัติงานของผู้ให้บริการ* ต้องมีความกระตือรือร้น และให้ความสำคัญต่อบุคคลที่มาติดต่อ

กันยวัฒน์ ตรีสุคนธ์ อ้างถึงในประสาน พูลเวช (2550: 13) ได้กล่าวถึง Developing Skillful Services ว่าการบริการคือการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ โดยผู้ให้บริการต้องตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการอย่างเป็นที่พึงพอใจ ทั้งนี้โดยอาศัยปัจจัยเสริมอื่น ๆ เช่น ความสะดวกสบาย อธยาศัยไมตรี เป็นสิ่งที่ทำให้การบริการนั้นเป็นที่ประทับใจของผู้รับ “การบริการอันน่าประทับใจ” เป็นหัวใจในการดึงดูดลูกค้า จึงขอแนะนำหลักการบริการที่ดี ดังนี้

1) *บริการด้วยความรวดเร็ว* ผู้มาติดต่องานไม่ว่าเรื่องใดก็ตาม ย่อมต้องการที่จะให้ งานที่ตนมาติดต่อนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หากไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ผู้ให้บริการควรให้บริการด้วยความรวดเร็วและตรงต่อเวลา

2) *บริการด้วยความถูกต้อง* การให้ข้อมูลแก่ผู้มาติดต่อหรือการให้บริการใด ๆ ต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้มารับบริการและถูกต้องต่อความเป็นจริงของหน่วยงานนั้น ระวังการให้ข้อมูลหรือการบริการที่ผิดพลาด อันจะก่อให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนซึ่งต้องมาแก้ไขภายหลัง

3) *บริการด้วยน้ำใจ* หากเป็นงานในหน้าที่โดยตรงจะต้องช่วยเหลือผู้มาติดต่อด้วยความเต็มใจยิ่ง แต่หากมีใช้งานในหน้าที่ของตนก็ควรแจ้งให้ทราบว่าจะติดต่อที่ไหน และต้องบริการด้วยความเอาใจใส่ อธิษาศัยดีและมารยาทงาม

4) *บริการต่อทุกคนเท่าเทียมกัน* ทุกคนล้วนอยากให้ตนเองได้รับการมากที่สุดและดีที่สุด แต่ไม่อยากจะตนเองต้องประสบกับบริการที่ไม่ยุติธรรม ดังนั้นจะอย่างไรให้ผู้มาติดต่อทุกคนได้รับการบริการที่ยุติธรรมทั้งปริมาณและคุณภาพที่เฉลี่ยเท่าเทียมกัน แต่ขณะเดียวกันก็สามารถรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติที่ดีเหนือคนอื่น

โดยสรุป ความพึงพอใจในการบริการ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลต่อการบริการที่เกี่ยวข้องกับบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้มีหน้าที่ให้บริการและผู้รับบริการ ซึ่งทำให้บุคคลมีความสุขและสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นได้ ซึ่งหัวใจสำคัญของการบริการประกอบด้วย การให้บริการด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน การบริการด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง ความสะดวกสบายของสถานที่ ความเอาใจใส่ของผู้ให้บริการ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้เป็นอย่างดี โดยความพึงพอใจในการบริการนี้จะทำให้การใช้บริการที่เพิ่มขึ้นและยาวนาน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจสามารถนำไปกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนิน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจของเกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยนำมากำหนดเป็นตัวแปรตามได้ ดังนี้ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ และด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน

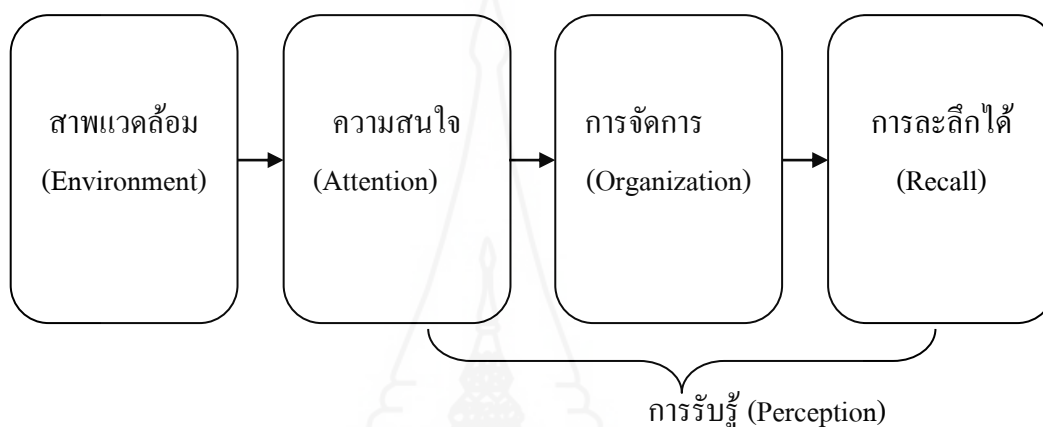
2. กระบวนการรับรู้

2.1 ความหมายของการรับรู้

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540: 6 - 7) อธิบายว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการในการเลือกรับ การจัดระเบียบ และแปลความหมายของสิ่งเร้าที่บุคคลเห็นหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วยสภาพแวดล้อมหนึ่ง ๆ

กันยา สุวรรณแสง (2540: 34) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง การใช้ประสบการณ์เดิมแปลความหมายสิ่งเร้าที่ผ่านประสาทสัมผัสแล้วเกิดความรู้สึกที่ระลึกความหมายว่าเป็นอะไร

Robbin (2003: 124) กล่าวว่า การรับรู้ (perception) หมายถึง กระบวนการที่ปัจเจกบุคคลจัดระบบหรือตีความสิ่งที่ประสาทสัมผัสได้ เพื่อให้ความหมายให้กับสภาพแวดล้อมของสิ่งนั้น ๆ ส่วน Wagner and Hollenbeck (2005: 72) กล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่ปัจเจกบุคคลเลือก (select) จัดการ (organize) เก็บ (store) และรับ (Retrieve) ข้อมูล ซึ่งมีกระบวนการสำคัญดังแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กระบวนการรับรู้

ที่มา : Wagner, J.A. and Hollenbeck, J. R. (2005) *Organizational Behavior : Securing Competitive Advantage* (5th ed.). Cincinnati, OH : South - Western

จากความหมายของการรับรู้สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้ใช้ประสบการณ์หรือประสาทสัมผัสแปลความหมายสิ่งที่ได้สัมผัสมาว่าสิ่งนั้นคืออะไร ซึ่งการแปลความหมายของแต่ละบุคคลนั้นอาจแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการรับรู้ ทักษะคิด และกระบวนการต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กระบวนการของการรับรู้

โดยส่วนใหญ่แล้ว คนเรามักมีความเชื่อในประสาทสัมผัสของตนเองในบางครั้ง อาจทำให้เกิดความเชื่อว่สิ่งที่สัมผัสหรือรับรู้ คือ ความเป็นจริง (reality) ความเชื่อในลักษณะดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาได้ โดยเฉพาะกรณีการที่สิ่งรับรู้และความเป็นจริงของวัตถุมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งจะนำไปสู่โอกาส ที่จะเกิดความเข้าใจผิด ความสับสน และความขัดแย้งในองค์กร (Wagner and Hollenbeck 2005: 72) ในขั้นตอนแรกของกระบวนการรับรู้ คือ ความสนใจเอาใจใส่ (attention) เป็นขั้นตอนที่ข้อมูลทั้งหมดถูกรอง ดังนั้น จะมีบางส่วนผ่านเข้ามาในระบบ ขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเพราะเนื่องจากข้อมูลใดที่ไม่ได้ผ่านการกรอง ก็จะไม่ได้อีก

นำเข้ามาสู่การตัดสินใจ แม้ว่าข้อมูลที่ผ่านมาการกรองในขั้นตอนแรกแล้ว แต่ข้อมูลที่เข้ามายังมีจำนวนมหาศาล ดังนั้น ขั้นตอนของการจัดการ (organization) จะทำหน้าที่จัดการกับข้อมูลจำนวนมหาศาลและสลับซับซ้อนให้มีความง่ายขึ้น ภายหลังที่ข้อมูลต่าง ๆ ถูกจัดการให้ง่ายขึ้นข้อมูลดังกล่าวก็จะถูกจัดเก็บและดึงข้อมูลออกมาใช้ ซึ่งในบางครั้งข้อมูลบางส่วนอาจมีการสูญหายไปบ้าง ในกระบวนการจัดเก็บและการดึงข้อมูล

กัณยา สุวรรณแสง (2540: 129) เสนอว่า กระบวนการรับรู้ เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความเข้าใจ การคิด การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) การตัดสินใจ (Decision Making)

กระบวนการรับสัมผัส (Sensation) เป็นบันไดขั้นแรกของการรับรู้ และหลังจากได้ข้อมูลจากอวัยวะรับสัมผัสทั้ง 5 ก็จะเกิดการเกินไปเสียเบานำมาตีความ (Interpret) อันเป็นบันไดขั้นที่สองของการรับรู้ ถ้าสิ่งเร้าบางเกินไปก็จะไม่เกิดการรับสัมผัส และสิ่งแวดล้อมรอบตัวมีมากมารับรู้ได้บางอย่างเท่านั้น การที่จะรับอะไรได้นั้นมีตัวแปรหลายตัวกำหนด ตัวแปรหนึ่งคือระดับความไวของความรู้สึก (Sensory Threshold)

กระบวนการของการรับรู้ มีลำดับดังนี้ มีเครื่องเร้ามาเร้าปลายประสาทเกิดการสัมผัส (Sensation) เกิดมีอาการแปลสัมผัส และมีเจตนา (Connation) ที่จะแปลสัมผัสนั้น การแปลสัมผัสเกิดขึ้นในสมอง สิ่งที่เคยพบเห็นมาแล้วย่อมจะประทับอยู่ในสมอง เมื่อได้รับสิ่งเร้า สมองที่จะทบทวนกับความรู้สึกที่มีอยู่เดิมว่า สิ่งเร้า นั้นคืออะไร

ผู้รับสัมผัสจะต้องแปลความหมายของการสัมผัสออกมา โดยอาศัยประสบการณ์เดิม การแปลความหมายของความรู้จากการสัมผัสเรียกว่า การรับรู้ (Perception) ดังนั้นการรับรู้จึงเป็นผลของความรู้เดิมบวกกับการรับสัมผัส เมื่ออวัยวะรับสัมผัสจากสิ่งเร้าแล้วส่งไปที่สมองเกิดการคิด การเข้าใจ เกิดการรับรู้ สมองจึงส่งคำสั่งไปยังอวัยวะมอเตอร์ให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนอง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากร่างกายได้รับสิ่งเร้านั้น ๆ โดยอาศัยความคิด ความเข้าใจ ประสบการณ์ และบางครั้งก็กระทำออกโดยอารมณ์ปะปนไปด้วย ในทางจิตวิทยาเรียกว่า “พฤติกรรมที่มีความมุ่งหมาย” การรับรู้มีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของบุคคลจะเกิดการรับรู้ได้ต้องประกอบด้วย

1) มีสิ่งเร้าที่จะรับรู้ (Stimulus) เช่น รูป รส กลิ่น เสียง

2) *ประสาทสัมผัส (Sense Organs)* และความรู้สึกสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง

3) *ประสบการณ์เดิม* หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งเร้าที่ได้สัมผัส

การรับรู้ นับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ การรับรู้ที่ถูกต้องจึงจะส่งผลให้ได้ความรู้ที่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า กระบวนการรับรู้ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกันระหว่างความเข้าใจ การคิด การรู้สึก ความทรงจำ การเรียนรู้ และการตัดสินใจหรือการตอบสนอง ซึ่งการรับรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้นย่อมประกอบด้วย 3 ประการ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งเร้าที่เข้ากระตุ้น ความรู้สึกที่เกิดจากประสาทสัมผัส และการแปลความหมายจากการรับรู้โดยอาศัยประสบการณ์ความรู้ของบุคคล

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

การรับรู้เป็นเพียงตัวแปรหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการรับรู้ของคนเราจะเป็นอย่างไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมา การรับรู้ไม่ใช่ระบบเครื่องยนต์ ฉะนั้นการรับรู้ของคนแต่ละคนจึงอาจแตกต่างกันได้ เนื่องจากความแตกต่างทางอายุ เพศ สติปัญญา ประสบการณ์ สถานการณ์ ความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมของบุคคลแตกต่างกันออกไป (เทพนม เมืองแมนและสวิง สุวรรณ, 2540: 6) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลที่น่าสนใจ ดังนี้คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัติภายในของบุคคล เช่น ความต้องการหรือแรงขับ คุณค่า ความสนใจ และประสบการณ์เดิม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การรับรู้เป็นสภาพทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับจิตวิทยาทางสังคม และพฤติกรรมเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ต้องผ่านกระบวนการรับรู้และกระบวนการรับรู้จะเกิดขึ้นเมื่อร่างกายรับสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ผ่านมาจากประสาทสัมผัส ไม่ว่าจะเป็นทางการเห็น การได้ยิน ฯลฯ และเกิดการแปรความหมายและตีความการสัมผัสออกมาในรูปการกระทำ ความรู้สึก แนวคิด ความรู้ความเข้าใจตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตนเอง โดยอาศัยคุณสมบัติภายในของบุคคลและภายนอกบุคคล รวมทั้งประสบการณ์เดิม ถ้าไม่มีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมก็จะไม่มีการรับรู้ จะเป็นเพียงการสัมผัสกับสิ่งเร้าเท่านั้น การรับรู้ของบุคคลจะแตกต่างกันไปตามเพศ อายุ สติปัญญา ประสบการณ์ ฯลฯ การรับรู้ที่แตกต่างกันย่อมส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการรับรู้ สามารถนำมากำหนดประเด็นในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจของเกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในประเด็นแหล่งรับรู้ของข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นแหล่งข้อมูลที่เกิดจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม รวมถึงระดับของการรับรู้ข้อมูล

3. โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

3.1 ความเป็นมาของโครงการ

กรมส่งเสริมการเกษตร (2555: 1-17) รัฐบาลได้มอบหมายให้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตร ทำหน้าที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ให้ครอบคลุมทุกจังหวัด เพื่อออกใบรับรองให้เกษตรกรที่มีความประสงค์นำไปแสดงต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมโครงการตามนโยบายของรัฐ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคของกรมส่งเสริมการเกษตรจะต้องยึดหลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจอย่างเคร่งครัด โดยศึกษาให้เข้าใจอย่างละเอียดเพื่อให้สามารถขึ้นทะเบียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัดกุม ในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องตรงกับความเป็นจริง

วัตถุประสงค์ของการขึ้นทะเบียน

1) เพื่อให้มีฐานข้อมูลฐานเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ที่ถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ ครอบคลุมทุกจังหวัด

2) เพื่อออกใบรับรองให้เกษตรกรใช้เป็นหลักฐานแสดงต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมโครงการตามนโยบายของรัฐ

ขั้นตอนในการดำเนินการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 มีขั้นตอนในการปฏิบัติ ดังนี้

3.2 การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียน

1) ประชาสัมพันธ์ ดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกษตรกรรับทราบขั้นตอน และการเตรียมหลักฐานประกอบการยื่นขอขึ้นทะเบียนให้ครบถ้วน

2) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจระดับจังหวัด และคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

(1) ติดตามความก้าวหน้า และประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ รวบรวมข้อมูล

(2) ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ เพื่อให้การขึ้นทะเบียน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง

(3) แก้ไขปัญหาและอุปสรรค เพื่อให้การดำเนินการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจเป็นไปตามแผน

(4) สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพื่อให้การขึ้นทะเบียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง และตามระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการของรัฐ

3) แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

(1) ตรวจสอบข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจของเกษตรกร ตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในคู่มือการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

(2) แก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจของเกษตรกร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

(3) ร้องทุกข์กล่าวโทษบุคคลที่เจตนาแจ้ง และหรือรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ทำให้รัฐเกิดความเสียหาย

(4) ให้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการ หรือคณะทำงานเพิ่มเติมในการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบล

(5) รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการติดตามการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจระดับจังหวัด ในกรณีที่เกิดการแจ้งและรับรองขึ้นทะเบียนไม่ตรงกับความเป็นจริง

4) ให้สำนักงานเกษตรอำเภอ/จังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติงานในการรับขึ้นทะเบียนการทำประชาคม และการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปิดประกาศที่ว่าการอำเภอตามจุดต่าง ๆ เพื่อให้เกษตรกรทราบแผน ชนิดเอกสาร ขั้นตอนการขึ้นทะเบียน การประชาคม อย่างทั่วถึงก่อนการขึ้นทะเบียนไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์

5) เกษตรจังหวัด เกษตรอำเภอ ชี้แจง ทำความเข้าใจหลักเกณฑ์และขั้นตอนการขึ้นทะเบียนแก่เจ้าหน้าที่ คณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ปฏิบัติงานการขึ้นทะเบียนถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.3 เงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน

คุณสมบัติของเกษตรกรผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียน

1) เกษตรกรต้องมีสัญชาติไทยเท่านั้น

2) เกษตรกรต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว และขึ้นทะเบียนเกษตรกร (ทบก. 01) กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แล้ว และกรณีที่เกษตรกรไม่สามารถมาขึ้นทะเบียนด้วยตนเองได้ ให้มอบอำนาจให้สมาชิกในครัวเรือนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียน ทบก. 01 เป็นผู้ขอขึ้นทะเบียนแทน

(หากข้อมูลใน ทบก.01 ไม่เป็นปัจจุบันให้ปรับปรุงข้อมูลการเกษตรให้เป็นปัจจุบันก่อนการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ)

3) เกษตรกรต้องเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในผลผลิตที่เก็บเกี่ยว (ผู้มีกรรมสิทธิ์ในผลผลิตหมายถึง ผู้ที่ลงทุนและดูแลการเพาะปลูกพืชที่ขอขึ้นทะเบียนด้วยตนเอง)

4) เกษตรกรต้องทำการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจตามที่แจ้งขอขึ้นทะเบียนในรอบปีการผลิตที่กำหนด

5) เกษตรกรจะต้องเดินทางมายืนยันหรือแจ้งขึ้นทะเบียนด้วยตนเอง ณ สถานที่ที่สำนักงานเกษตรอำเภอที่ตั้งแปลงปลูกกำหนด

6) เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเรียบร้อยแล้ว จะต้องติดตามกำหนดการประชาคม และเดินทางมาเข้าร่วมประชาคมด้วยตนเอง

พื้นที่ที่เกษตรกรสามารถนำมาแจ้งขอขึ้นทะเบียน เกษตรกรสามารถแจ้งขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจตามพื้นที่ปลูกจริง และแยกแปลงตามชนิดพืช วันเวลาการปลูก และวันเก็บเกี่ยว ทั้งนี้ เกษตรกรแต่ละครอบครัวสามารถขึ้นทะเบียนได้แปลงละ 1 ครั้งต่อรอบการผลิต

1) พื้นที่ที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์ให้ รวมทั้งหนังสืออนุญาตจากหน่วยงานที่มีสิทธิ์ในที่ดินให้เข้าทำประโยชน์ ได้แก่

(1) โฉนดที่ดิน (น.ส.4) หนังสือสำคัญแสดงสิทธิ์การถือครองที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

(2) น.ส.3/น.ส.3ก./น.ส.3ข.

(3) ส.ป.ก.4-01 หนังสือแสดงสิทธิ์การทำเกษตร (ยกเว้น ส.ป.ก.4-01 ข เป็นเอกสารสิทธิ์ที่ออกในที่ชุมชนไม่สามารถทำการเกษตร, ส.ป.ก./ สร.5ก. มิใช่เอกสารสิทธิ์) ซึ่งผู้มีชื่อในที่ดิน ส.ป.ก. และเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 และเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ ส.ป.ก. มีสิทธิ์ยื่นขึ้นทะเบียนเท่านั้น แต่อนุโลมให้ คู่สมรส บุตร ของเจ้าของพื้นที่ ส.ป.ก. ขึ้นทะเบียนได้ ในกรณี queเจ้าของพื้นที่ ส.ป.ก. เสียชีวิต สิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ในที่ดินได้แก่ ทายาทโดยธรรม ซึ่งจะต้องดำเนินการแจ้งต่อคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดเพื่อโอนกรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 มาตราที่ 39

(4) ก.ส.น. หนังสือแสดงสิทธิ์ที่ดินทำกินในเขตนิคมสหกรณ์

(5) น.ค.3 หนังสือให้เข้าใช้ประโยชน์ในนิคมสร้างตนเอง

(6) ใบจอง (น.ส.2) หนังสืออนุญาตให้เข้าใช้ที่ดินเป็นการชั่วคราว

(7) ส.ค.1 หนังสือแสดงสิทธิ์การครอบครองที่ดินเปล่า

(8) ส.ท.ก. 1ก หรือ ส.ท.ก. 2ก หนังสือแสดงสิทธิ์ที่ดินทำกินในเขตป่าสงวน ส.ท.ก. 1ก ต้องมีอายุไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่วันออก จนถึงวันที่มาขอขึ้นทะเบียน

(9) โฉนดตราจอง

(10) ตราจองที่ได้ทำประโยชน์แล้ว

(11) ในกรณีที่เขา แต่ผู้เช่าไม่มีสัญญาเช่า เนื่องจากผู้ให้เช่าไม่ทำสัญญาเช่า และหรือไม่ได้มอบสำเนาเอกสารสิทธิ์ให้มาใช้เป็นเอกสารประกอบการขึ้นทะเบียน ให้ผู้เช่ากรอกข้อมูลรายละเอียด ชื่อ-นามสกุลผู้ให้เช่า สถานที่ตั้งแปลงพร้อมทั้งหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ในที่ดินโดยการเช่า ซึ่งผ่านการรับรองโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือกรรมการหมู่บ้าน หรือสมาชิก อบต. หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล (สบกต.) หรือคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเป็นผู้รับรอง สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ ผู้นำชุมชนหรือผู้นำเกษตรกรที่ได้รับการมอบหมายจากเกษตรเขตเป็นผู้รับรอง การลงลายมือชื่อผู้รับรองต้องลงลายมือชื่อรับรองพร้อมระบุตำแหน่งต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่รับขึ้นทะเบียน ในวันขึ้นทะเบียนเท่านั้น โดยผู้รับรองจะลงลายมือชื่อในแบบไว้ล่วงหน้าไม่ได้ นอกจากนี้ต้องมีการรับรองของเกษตรกรแปลงข้างเคียงเป็นพยาน

(12) พื้นที่ผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์เป็นการชั่วคราว ได้แก่ พื้นที่ที่ทางราชการยังมีได้ออก เอกสารสิทธิ์ให้เกษตรกรถือเป็นเจ้าของ เช่น พื้นที่ทหาร พื้นที่รอบเขื่อน อ่างเก็บน้ำในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน ที่สาธารณประโยชน์ในเขตเทศบาล/สุขาภิบาล ตำบล หมู่บ้าน ฯลฯ ผ่อนผันให้ขึ้นทะเบียนได้แต่ต้องมีหนังสืออนุญาตจากหน่วยงานที่มีสิทธิ์อนุญาต อนุญาตให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์เป็นการชั่วคราว อย่างไรก็ตามหากเกษตรกรไม่มีหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการกำกับ ดูแลการรับจํานำเข้าระดับจังหวัด พิจารณาตามควรเป็นกรณีไป โดยต้องระบุชื่อเกษตรกร ระยะเวลาที่เข้าทำประโยชน์ซึ่งครอบคลุม การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ที่รับขึ้นทะเบียนพร้อมทั้งจัดทำผังการใช้ที่ดิน ขอบเขตจำนวนพื้นที่ที่อนุญาตให้ชัดเจนเป็นระบบโดยเครื่องมือ และวิธีการที่เหมาะสมกับพื้นที่ที่เชื่อถือได้ เพื่อไม่ให้เกิดการขึ้นทะเบียนซ้ำซ้อน การขึ้นทะเบียนเกินพื้นที่ปลูกจริง การอ้างสิทธิ์ และการบุกรุกเข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พื้นที่ที่ทางราชการไม่ออกเอกสารสิทธิ์ ให้เกษตรกรรายเดิมที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ปลูกพืชเศรษฐกิจ ในปี 2552/53 มีสิทธิ์ขึ้นทะเบียน โดยต้องขึ้นทะเบียนไม่เกินพื้นที่ที่เคยขึ้นทะเบียนในปี 2552/53 เท่านั้น (ไม่สามารถใช้หนังสือการรับรองการทำประโยชน์ มาขอใช้สิทธิ์การขึ้นทะเบียน) ไม่รับขึ้นทะเบียนเกษตรกรรายใหม่ที่เพาะปลูกในพื้นที่นอกเหนือที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์หากไม่มีหนังสืออนุญาตจากหน่วยงานให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่

สำหรับ ภ.บ.ท. 5 หรือเอกสารการเสียดำเนินการบำรุงท้องที่ที่ออกโดย อบต. หรือเทศบาล ไม่ถือว่าเป็นเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เพราะมิใช่เอกสารแสดงการครอบครองที่ดินตามกฎหมาย ในการขึ้นทะเบียนที่ผ่านมาพบว่ามีการใช้ใบ ภ.บ.ท. 5 มาขึ้นทะเบียนซ้อนกับเอกสารสิทธิ์ หรือแจ้งพื้นที่ปลูกเกินจริง ดังนั้นจะนำมาใช้เป็นหลักฐานในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ไม่ได้

พันธุ์พืช

มันสำปะหลังสามารถขึ้นทะเบียนได้ทุกพันธุ์ (ไม่รวมพันธุ์ระยอง 2 และพันธุ์ 5 นาที) และต้องมีอายุนับตั้งแต่วันปลูกถึงวันเก็บเกี่ยวไม่น้อยกว่า 8 เดือน

ตารางที่ 2.1 แสดงระยะเวลาการดำเนินการและสิทธิ์การขึ้นทะเบียนของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง

กิจกรรม	ระยะเวลา
1. การปลูก	-
2. การเก็บเกี่ยว	1 ตุลาคม 2555 – 30 กันยายน 2556
3. การขึ้นทะเบียน	1 มิถุนายน 2555 – 28 กุมภาพันธ์ 2556
4. การประชาคม	15 มิถุนายน 2555 – 15 มีนาคม 2556
5. การออกไปรับรอง	15 มิถุนายน 2555 - 31 มีนาคม 2556

3.4 ขั้นตอนการขึ้นทะเบียน

เกษตรกรรายเดิม ที่เคยแจ้งขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจแล้ว ในปีที่ผ่านมา ไม่ต้องกรอกแบบขึ้นทะเบียนใหม่ แต่ต้องมาแจ้งความจำนงที่จะเข้าร่วมโครงการ และปรับปรุงข้อมูลการปลูกให้ถูกต้องในรอบปีที่ประกาศขึ้นทะเบียน ดังนี้

1) สำนักงานเกษตรอำเภอ เรียกพิมพ์แบบปิดประกาศยืนยันการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ซึ่งเป็นข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่เกษตรกรเคยแจ้งขึ้นทะเบียนและผ่านประชาคม ในปีที่ผ่านมาปิดประกาศของที่ว่ากรมอำเภอในชุมชนของเกษตรกร โดยประชาสัมพันธุ์ให้เกษตรกรตรวจสอบข้อมูลการขึ้นทะเบียนของตนเอง และเกษตรกรรายอื่น ตามประกาศดังกล่าว พร้อมแจ้งกำหนดการวันนัดหมายการลงชื่อยืนยันสิทธิ์การขึ้นทะเบียนการปรับปรุงข้อมูลและการขึ้นทะเบียนเกษตรกรรายใหม่ก่อนวันนัดหมายเพื่อให้เกษตรกรรายเก่ามายืนยันแก้ไขข้อมูลไม่น้อยกว่า 7 วันทำการ

2) ในวันยื่นการขึ้นทะเบียน สำนักงานเกษตรอำเภอเรียกพิมพ์แบบยื่นการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 เจ้าหน้าที่จะต้องชี้แจงหลักเกณฑ์ เงื่อนไข การขึ้นทะเบียนการแก้ไขข้อมูลตลอดจน ปิดป้ายประกาศ และแจ้งให้เกษตรกรทราบถึงความผิดและบทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา หากเกษตรกรแจ้งข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ หรือรับรองข้อมูลอันเป็นเท็จให้เกษตรกรรับทราบก่อนการรับขึ้นทะเบียน

3) เกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนและเกษตรกรผู้รับรองข้อมูลยื่นบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อแสดงตนในการยื่นขอแก้ไขข้อมูล

4) ผู้รับแจ้งขึ้นทะเบียนให้เกษตรกรตรวจสอบข้อมูลในแบบยื่นการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ว่าจะปลูกพืชชนิดตามที่เคยแจ้งหรือไม่ หากต้องการแก้ไขเพิ่ม/ลด เนื้อที่ ชนิดพันธุ์ ให้ขีดฆ่าข้อความเก่าแล้วลงข้อมูลใหม่ให้ตรงกับการผลิตของเกษตรกรที่แท้จริง การระบุวันที่ปลูกและวันที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยว จากนั้นให้เกษตรกรลงชื่อกำกับทุกจุดที่มีการแก้ไข พร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรองตัวเอง และให้เกษตรกรแปลงข้างเคียงรับรองข้อมูลดังกล่าว

5) ให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านหรือปลัด อบต. หรือ ผู้นำชุมชน ตรวจสอบข้อมูลและรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรท้ายแบบยื่นการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

6) ในกรณีที่เกษตรกรรายเดิม แต่เพิ่มแปลงปลูกในพื้นที่ใหม่ให้กรอกแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 เฉพาะแปลงใหม่ พร้อมแนบเอกสารสิทธิ์ในที่ดินหรือหนังสือสัญญาเช่า ฯลฯ เช่นเดียวกับการขึ้นทะเบียนเกษตรกรรายใหม่ (แปลงเดิมดำเนินการตามข้อ 4.)

ทั้งนี้ ขอให้เจ้าหน้าที่ตั้งข้อสังเกต สอบถามเกษตรกรว่าแปลงที่ขอขึ้นทะเบียนเพิ่มนั้น ในปีที่ผ่านมาได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างไร และผู้ใดใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว เพื่อจะได้ตรวจสอบเปรียบเทียบกับข้อมูลเกษตรกรรายที่ถูกอ้างถึง มิให้ขึ้นทะเบียนซ้อนในพื้นที่เดียวกัน เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียน (ให้รับรองสำเนาและนำฉบับจริงมาแสดง) เอกสารที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน มีดังนี้

- 1) บัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับจริงและสำเนา)
- 2) ทะเบียนบ้าน (ฉบับจริงและสำเนา)
- 3) ทะเบียนเกษตรกร (ทบก.02)
- 4) เอกสารที่ใช้ที่ดิน (ฉบับจริงและสำเนา)

เกษตรกรรายใหม่

1) ผู้ดำเนินการรับคำร้องขึ้นทะเบียน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเกษตรอำเภอ ที่รับผิดชอบพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานการรับขึ้นทะเบียน และเป็นผู้มีอำนาจลงนามในช่องเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนในแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

2) วิธีการขึ้นทะเบียน

(1) การกรอกข้อมูลตามแบบ ทพศ.3 ตามชนิดพืช เกษตรกรเป็นผู้กรอกข้อมูลด้วยตนเอง หรือให้บุคคลอื่นที่เกษตรกรไว้ใจเป็นผู้กรอกข้อมูลให้ ตามแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรับขึ้นทะเบียนจะกรอกข้อมูลให้เกษตรกรไม่ได้ เจ้าหน้าที่จะต้องอ่านทวนข้อมูลที่ได้จดลงในแบบขึ้นทะเบียนให้เกษตรกรรับทราบ จึงให้เกษตรกรลงลายมือชื่อ หรือประทับลายนิ้วมือ ต่อหน้าเจ้าหน้าที่เพื่อรับรองความถูกต้องของข้อมูลที่ได้แจ้งไว้ ณ วันที่รับขึ้นทะเบียนเท่านั้นจะลงลายมือชื่อก่อนไม่ได้ พร้อมทั้งจะต้องมีลายมือชื่อเกษตรกรแปลงข้างเคียงที่ขอขึ้นทะเบียน และผู้นำชุมชนที่รู้ข้อมูลของเกษตรกรให้เป็นผู้รับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรด้วย โดยเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งถึงบทลงโทษตามบทบัญญัติของกฎหมาย มาตราที่ 137 มาตราที่ 267 และมาตราที่ 341

(2) กรณีที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยวพืชที่ขึ้นทะเบียนในแปลงไม่พร้อมกัน ให้แยกขึ้นตามระยะเวลาการปลูกและการเก็บเกี่ยว

(3) กรณีมีเอกสารสิทธิ์หลายฉบับ ให้ขึ้นทะเบียนเป็นแปลง ๆ ตามชนิด และระยะเวลาการปลูกการเก็บเกี่ยวพร้อมกันเป็นแปลง ๆ ไป ทั้งนี้ในพื้นที่รวมต้องไม่เกินพื้นที่ที่ระบุในเอกสารสิทธิ์

(4) เจ้าหน้าที่ผู้รับขึ้นทะเบียนมอบสำเนาแบบขึ้นทะเบียน ๆ ให้เกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนเก็บรักษาเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน ๆ รายแปลง เมื่อผ่านขั้นตอนการตรวจสอบและประกาศผลการรับรองการขึ้นทะเบียน ทั้งนี้ สำเนาเอกสารที่ใช้ประกอบการขอขึ้นทะเบียนให้รับรองสำเนาถูกต้องพร้อมเซ็นชื่อกำกับและเขียนข้อความ “เอกสารนี้ใช้เฉพาะการขึ้นทะเบียนเกษตรกร เพื่อเข้าร่วมโครงการตามนโยบายของรัฐ”

(5) เกษตรกรต้องเข้าร่วมประชาคม เพื่อรับการตรวจสอบข้อมูล และแสดงตนด้วยตนเองเท่านั้น

เอกสารประกอบ (ให้รับรองสำเนาและนำฉบับจริงมาแสดง)

ก. บัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับจริง และสำเนา)

ข. ทะเบียนบ้าน (ฉบับจริง และสำเนา)

ค. ทะเบียนเกษตรกร (ทบก.02)

ง. และหรือภาพถ่ายแปลงปลูกพืชที่ขึ้นทะเบียนพร้อมเกษตรกรผู้ขอขึ้นทะเบียนแปลงนั้น โดยผู้ขอขึ้นทะเบียนจะต้องลงลายมือชื่อข้างหลังภาพ และระบุวัน เดือน ปี ที่ถ่ายภาพดังกล่าว ทั้งนี้ ความจำเป็นในการใช้ภาพถ่ายเป็นหลักฐานประกอบการขึ้นทะเบียน ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบลตามสถานการณ์และสภาพพื้นที่

จ. เอกสารสิทธิการใช้ที่ดิน (ฉบับจริง และสำเนา)

3) สถานที่รับขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

(1) สำนักงานเกษตรอำเภอที่เป็นที่ตั้งของแปลงปลูก

(2) สถานที่ที่สำนักงานเกษตรอำเภอนัดหมาย

กรณีเกษตรกรไม่สามารถเดินทางไปขึ้นทะเบียนตามวัน เวลา และสถานที่ที่นัดหมาย และมีความประสงค์ขอขึ้นทะเบียน ณ สำนักงานเกษตรอำเภอ ให้ถือเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเกษตรอำเภอนั้น ๆ หรือ เกษตรอำเภอเป็นผู้รับขึ้นทะเบียน แต่ต้องเดินทางมาแจ้งขอขึ้นทะเบียนด้วยตนเองไม่ควรเกิน วันเวลาที่สำนักงานเกษตรอำเภอนัดหมาย ประชาคม โดยถือเป็นหน้าที่ของเกษตรกรที่จะต้องติดตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด ทั้งนี้ หากเกษตรกรมาขอขึ้นทะเบียนหลังการประชาคมโดยไม่มีเหตุอันควร ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบโดยการประชาคมได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบล พิจารณาวิธีการตรวจสอบเกษตรกรรายนั้น ๆ เป็นการเฉพาะ ซึ่งถ้าตรวจสอบแปลงปลูกแล้วไม่พบว่าปลูกในพื้นที่ที่ขอขึ้นทะเบียนให้ถือว่าเกษตรกรหมดสิทธิการขึ้นทะเบียน

3.5 ขั้นตอนการตรวจสอบ

1) ผู้ดำเนินการตรวจสอบ ดำเนินการตรวจสอบตามวิธีการตรวจสอบทุกขั้นตอนโดยคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบล ซึ่งประกอบด้วย

(1) ปลัด อบต. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก ปลัด อบต. เป็นประธานกรรมการ

(2) กำนัน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก กำนัน เป็นรองประธานกรรมการ

(3) ผู้ใหญ่บ้าน เฉพาะในหมู่บ้านที่มีเกษตรกรขอขึ้นทะเบียน เป็นกรรมการ

(4) เจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการ

(5) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรที่รับผิดชอบตำบล เป็นกรรมการและเลขานุการ

(6) สามารถแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

เขตเทศบาล องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วย ปลัดเทศบาล ผู้แทนศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล (สบกต.) เจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ประธานคณะกรรมการชุมชน เกษตรหมู่บ้าน และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรรับผิดชอบตำบลเป็นกรรมการและเลขานุการ ส่วนประธานให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือก และให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

กรุงเทพมหานคร องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วยผู้แทนศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล (สบกต.) เจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ประธานคณะกรรมการชุมชน เกษตรหมู่บ้าน หรือเกษตรกรที่ได้รับมอบหมายโดยเกษตรเขต และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรรับผิดชอบตำบลเป็นกรรมการและเลขานุการ ส่วนประธานให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกและให้เกษตรกรุงเทพมหานครเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

2) วิธีการตรวจสอบ

(1) ตรวจสอบเอกสาร ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการขอขึ้นทะเบียน เช่น เอกสารแสดงตน เอกสารแสดงสิทธิ์ในที่ดินของเกษตรกร เช่น เอกสารสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือเอกสารสิทธิ์ที่ทางราชการให้การรับรอง เช่น โฉนด (น.ส.4), น.ส.3, น.ส.3ก, น.ส.3ข., สปก.4-01 , ส.ค.1, ก.ส.น. , นค.3, ส.ท.ก. , โฉนดตราจอง และตราจองที่ได้ทำประโยชน์แล้ว หรือเอกสารการเช่าที่ดิน หรือหนังสืออนุญาตให้ทำประโยชน์ของผู้มีสิทธิ์ในที่ดิน การตรวจสอบเอกสารนอกจากการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารสิทธิ์ในที่ดินที่มาขึ้นทะเบียนแล้วต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ของจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรที่แจ้งขึ้นทะเบียนเกษตรกร (ทบก.01) ว่ามีพื้นที่สอดคล้อง ตรงตามที่ได้เคยแจ้งไว้หรือไม่

เอกสารสิทธิ์ประเภทต่าง ๆ ทั้ง น.ส.1-3 , ใบเหยียบย่ำ ใบจอง เป็นเอกสารสิทธิ์ที่ได้ออกให้ราษฎรเป็นการชั่วคราวเมื่อหลายสิบปีก่อน โดยไม่มีการออกเพิ่มเติม ประกอบกับในปัจจุบันกรมที่ดินได้เร่งออกโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรที่ถือเอกสารต่างๆ ข้างต้นเป็นจำนวนมาก เกษตรกรส่วนใหญ่จะนำเอกสารสิทธิ์ดังกล่าว ไปขอออกโฉนดที่ดิน (น.ส. 4) เมื่อเกษตรกรไปรับโฉนดที่ดินแล้ว สำนักงานที่ดินจะเรียกเก็บใบแสดงสิทธิ์ชั่วคราวข้างต้นคืน (แต่บางครั้งอาจมีข้อผิดพลาดมิได้ดำเนินการเรียกคืนเอกสารสิทธิ์ดังกล่าว) ดังนั้น เกษตรกรจะต้องนำหลักฐานเอกสาร

ตัวจริงพร้อมสำเนาในการขึ้นทะเบียนทุกครั้ง ทั้งนี้ หากที่ดินติดจำนองเป็นเหตุให้เกษตรกรไม่สามารถนำเอกสารตัวจริงมาแสดง ณ วันขึ้นทะเบียนได้ ให้เกษตรกรนำสัญญาการจำนอง หรือหนังสือรับรองจากทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงิน ยืนยันว่าเอกสารสิทธิ์ในที่ดินของเกษตรกรรายนั้น ๆ ได้เก็บไว้ที่สถาบันการเงินมาแสดงแทนเอกสารสิทธิ์ในที่ดินฉบับจริง

เจ้าหน้าที่ผู้รับขึ้นทะเบียนต้องรู้สภาพการครอบครองที่ดินของเกษตรกรในพื้นที่รับผิดชอบ โดยการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งต่างๆ เช่น สำนักงานที่ดินประจำอำเภอ/ตำบล ว่าพื้นที่ที่เกษตรกรมาขอขึ้นทะเบียน มีการออกโฉนดที่ดินไปแล้วมากน้อยเพียงใด หมู่ใด ตำบลใด มีเอกสารสิทธิ์ชนิดไหน หากเกษตรกรรายใดที่ใช้เอกสารแสดงสิทธิ์ที่แตกต่างจากชนิดเอกสารสิทธิ์ของเกษตรกรส่วนใหญ่ ให้ตั้งข้อสังเกตเป็นกรณีพิเศษ และดำเนินการตรวจสอบกับสำนักงานที่ดินในพื้นที่รับผิดชอบว่าเกษตรกรได้นำเอกสารสิทธิ์ในที่ดินมาขึ้นทะเบียนซ้ำซ้อนกับโฉนดที่ดินในแปลงเดียวกันหรือไม่

กรณีพื้นที่เช่า เจ้าหน้าที่ควรให้ความสำคัญในการตรวจสอบโดยละเอียดว่ามีการขึ้นทะเบียนซ้ำซ้อนกับเจ้าของพื้นที่นั้น ๆ หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรที่ไม่มีเอกสารสัญญาเช่าที่ดิน แต่ใช้ใบรับรองแนบเป็นหลักฐานการขึ้นทะเบียน ทั้งนี้เกษตรกรผู้เช่าต้องระบุ ชื่อ-สกุล ของผู้ให้เช่า และวิธีการติดต่อเจ้าของที่ดินเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบและควรทราบความมีอยู่จริง และสิทธิ์การเช่าที่ดินดังกล่าวได้ ทั้งนี้เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนต้องสามารถเขียนแผนที่ที่ตั้งแปลง ชื่อเกษตรกรแปลงข้างเคียง หากไม่สามารถระบุที่ตั้งแปลงและเกษตรกรแปลงข้างเคียงได้ให้ตั้งข้อสังเกต และควรสุ่มตรวจสอบแปลงจริงเป็นกรณีพิเศษ

การประชาสัมพันธ์ การทำประชาคมการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ หมายถึง การประชุมกลุ่มเกษตรกรในหมู่บ้านที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ (มันสำปะหลัง) ปี 2555/56 เพื่อให้ชุมชนยืนยันรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนของเกษตรกรแต่ละรายว่า ได้เพาะปลูกพืชตามชนิด และจำนวนพื้นที่ที่แท้จริง ต้องประชาคมหลังจากวันปลูกพืชอย่างน้อย 15 วัน และควรประชาคมก่อนวันเก็บเกี่ยวไม่น้อยกว่า 1 เดือน ควรจัดทำประชาคม กลุ่มย่อยกลุ่มละ 5-10 คน และให้เกษตรกรตรวจสอบข้อมูลของสมาชิกในกลุ่มลงลายมือชื่อรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนของเกษตรกรกันเองภายในกลุ่ม แล้วจึงให้คณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ (มันสำปะหลัง) ปี 2555/56 ระดับตำบลเป็นผู้ดำเนินการทำประชาคมในภาพรวม พร้อมทั้งมีการบันทึกการประชุมประชาคมทุกครั้ง มีขั้นตอน ดังนี้

(1) ปีคปรกาสรายชื่อ ผู้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ที่ได้ตรวจสอบเอกสาร และคุณสมบัติเบื้องต้นที่มีสิทธิ์เข้าร่วมประชาคม ณ สถานที่ที่เกษตรกรจะสามารถตรวจสอบรายชื่อตนเองได้ เพื่อแจ้งวัน เวลา และสถานที่ที่จะจัดทำประชาคม พร้อมทั้ง

ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรทราบ โดยทั่วกัน ทั้งนี้ รายชื่อดังกล่าวสามารถเรียกพิมพ์จากระบบสารสนเทศการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

(2) *ก่อนเริ่มประชาคม* ในที่ประชุมประชาคม เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจะต้องชี้แจงทำความเข้าใจให้เกษตรกรทั้งหมดรับทราบความสำคัญของการประชาคม การรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรแต่ละราย หากเกษตรกรรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนรายที่แจ้งเท็จถือว่าเกษตรกรในที่ประชาคมสมรู้ร่วมคิดร่วมแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จต่อทางราชการ ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย มีความผิดตามกฎหมายอาญา

3) *ดำเนินการประชาคม* เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการประชาคมขานชื่อเกษตรกรแจ้งรายละเอียดจำนวนพื้นที่ จำนวนแปลง และชนิดพันธุ์ข้าว ให้เกษตรกรในที่ประชุมประชาคมตรวจสอบสิทธิ์ เพื่อรับรองข้อมูล ที่เกษตรกรรายนั้นได้แจ้งขึ้นทะเบียน หรือคัดค้าน โดยจัดทำบัญชีรายชื่อเกษตรกรที่ผ่านและไม่ผ่านการทำประชาคม ตามมติของที่ประชุมประชาคม และให้ปิดประกาศผลการทำประชาคม ณ สถานที่ประชุมประชาคม เพื่อให้เกษตรกรตรวจสอบข้อมูลผู้ผ่านประชาคมโดยละเอียด ทั้งนี้ สำนักงานเกษตรอำเภอควรแจ้งวิธีการ ช่องทางและกำหนดระยะเวลาการร้องเรียน และคัดค้านเกษตรกรรายที่แจ้งขึ้นทะเบียนไม่ตรงตามความเป็นจริง เช่น ทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ ฯลฯ ตามที่สำนักงานเกษตรอำเภอกำหนดให้เกษตรกรทราบ โดยทั่วกัน ทั้งนี้ ผลการประชาคมต้องผ่านการรับรองจากคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบล ตามแบบรับรองผลการประชาคม หากเกษตรกรไม่มาประชาคมให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบ ฯ ระดับตำบลพิจารณาวิธีการในการตรวจสอบเกษตรกรรายนั้น ๆ เป็นกรณีพิเศษ เช่น ตรวจสอบพื้นที่จริงหรือวิธีอื่น ๆ ที่เหมาะสม ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการก่อนการเก็บเกี่ยวผลผลิตในแปลงนั้น

การตรวจสอบพื้นที่จริง การตรวจสอบพื้นที่จริง หมายถึง การตรวจสอบพื้นที่ของเกษตรกรหลังการทำประชาคมเพื่อรับรองผลการประชามนั้น ๆ โดยแยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

(1) *กรณีที่ประชาคมแล้วไม่มีการคัดค้าน* ให้คณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบล สุ่มเกษตรกรที่จะได้รับการตรวจสอบโดยเปิดเผยในวันที่ทำประชาคม จำนวนร้อยละ 10 ของรายชื่อเกษตรกรที่ทำประชาคมพร้อมทั้งนัดหมายลงตรวจสอบพื้นที่ที่ได้รับการสุ่ม หากตรวจสอบพื้นที่จริงแล้วพบว่าเกินกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนรายชื่อที่สุ่มไม่เป็นไปตามที่เกษตรกรแจ้งในแบบขึ้นทะเบียน คณะกรรมการตรวจสอบ ฯ ระดับตำบล จะต้องยกเลิกการประชามที่ดำเนินการไปแล้ว และทำประชามใหม่ทั้งหมด โดยนำไปต่อท้ายแผนการประชามของอำเภอที่วางไว้

(2) *วิธีการตรวจสอบพื้นที่จริง* โดยคณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบล สุ่มตรวจสอบพื้นที่จริง ร้อยละ 10 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมดที่ร่วมประชาคม และให้ความสำคัญในการตรวจสอบพื้นที่เกษตรกรที่เข้าแบบมีสัญญา และไม่มีสัญญา ตลอดจนพื้นที่นอกเหนือเอกสารสิทธิ์

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบประจำตำบลจะต้องใช้เครื่องตรวจจับพิกัด (GPS) ในการตรวจวัดพื้นที่จริงอย่างน้อย 1 ครั้ง / ชนิดพืช (หมู่) จำนวนเกษตรกรที่ต้องสุ่มใช้ GPS ตรวจวัดร้อยละ 10 ของจำนวนเกษตรกรที่ต้องสุ่มตรวจพื้นที่จริง

(3) *กรณีที่ประชาคมแล้วมีการคัดค้าน* ให้คณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบลตรวจสอบรายชื่อเกษตรกรที่ถูกคัดค้านทุกราย สำหรับรายชื่อที่ไม่ถูกคัดค้านให้คณะกรรมการสุ่มตรวจพื้นที่จริง จำนวนร้อยละ 10 ของรายชื่อเกษตรกร ที่ทำประชาคมที่ไม่ถูกคัดค้าน จำนวนแปลงที่จะสุ่มตรวจให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบล

5) *การรับรองการขึ้นทะเบียน* เจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนส่งแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ที่ได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องตามกระบวนการตรวจสอบทุกขั้นตอนแก่เกษตรอำเภอ หรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย (ซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียน) ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง และลงลายมือชื่อในช่องเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบข้อมูลก่อนบันทึกข้อมูลลงในระบบสารสนเทศ

อย่างไรก็ตามหากคณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบลไม่สามารถดำเนินการประชาคมได้ทันก่อนการเก็บเกี่ยวของเกษตรกรบางราย เนื่องจากแผนการทำประชาคมเลยกำหนดการเก็บเกี่ยว แต่มีข้อบ่งชี้ว่าเกษตรกรรายนั้นๆ มีการปลูกพืชที่ขอขึ้นทะเบียนตามเงื่อนไขระยะเวลาที่กำหนดในการรับขึ้นทะเบียนจริงให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบลว่าเกษตรกรรายนั้น ๆ มีคุณสมบัติสามารถผ่านประชาคมโดยอนุโลมหรือไม่

ในกรณีที่เกษตรกรบางรายขึ้นทะเบียนหลังจากที่ได้ดำเนินการประชาคมในพื้นที่ไปแล้วหรือไม่มาแสดงตนในที่ประชุมประชาคม ตามวันเวลาที่คณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบลกำหนด โดยไม่มีเหตุอันควร ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบลพิจารณาว่าเกษตรกรรายนั้น ๆ มีเจตนาหลีกเลี่ยงการตรวจสอบการประชาคมหรือไม่ เพื่อพิจารณาสีทธิ์การขึ้นทะเบียนและการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 หากพบว่าเกษตรกรมีเจตนาหลีกเลี่ยงการประชาคมและตรวจสอบพื้นที่ให้คณะกรรมการตรวจสอบฯ ระดับตำบลมีอำนาจตัดสิทธิ์การขึ้นทะเบียนของเกษตรกรรายนั้น

สถานที่

- (1) การประชุม ตามที่สำนักงานเกษตรอำเภอที่ตั้งแปลงกำหนด
- (2) การตรวจสอบพื้นที่จริง ณ ที่ตั้งแปลงในวันที่สำนักงานเกษตรอำเภอที่ตั้ง

แปลงกำหนด

3.6 ขั้นตอนการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

เกษตรกรต้องมาแจ้งความประสงค์ขอรับใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ณ สำนักงานเกษตรอำเภอที่ตั้งแปลงปลูกด้วยตนเอง

การยกเลิกแปลง

1) กรณีผ่านประชุมแล้ว แต่ยังไม่จ่ายใบรับรอง เมื่อเกษตรกรได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจและผ่านขั้นตอนการตรวจสอบการผ่านประชุมแล้ว หากมีเหตุที่จะทำการยกเลิกแปลงเพื่อขอขึ้นทะเบียนแปลงนั้น ๆ ใหม่ จะต้องเขียนคำร้องขอยกเลิกแปลงพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลในการยกเลิกแปลงดังกล่าว และต้องนัดหมายผู้นำชุมชนและเกษตรกรแปลงข้างเคียงอย่างน้อย 2 คน มายืนยันรับรองข้อมูลในใบขอยกเลิกแปลงเพื่อขอขึ้นทะเบียนใหม่ ทั้งนี้แบบคำร้องขอยกเลิกแปลงเพื่อขึ้นทะเบียนใหม่ให้ถือว่าเป็นใบขึ้นทะเบียน ดังนั้นจะต้องมีองค์ประกอบการรับรองข้อมูลครบถ้วน

ทั้งนี้การยกเลิกแปลงเพื่อขอขึ้นทะเบียนใหม่ในระบบสารสนเทศจะไม่สามารถทำได้ จะต้องดำเนินการแจ้งให้กรมส่งเสริมการเกษตรพิจารณาปลดล็อกเป็นกรณี ๆ ไป

2) กรณีเกษตรกรรับใบรับรองแล้ว ให้ถือว่าเกษตรกรได้ใช้สิทธิ์การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจเรียบร้อยแล้ว จะขอยกเลิกสิทธิ์เพื่อขอรับสิทธิ์ในการปลูกครั้งต่อไปไม่ได้ ไม่ว่ากรณีใดโดยไม่มีข้อยกเว้น ดังนั้น เจ้าหน้าที่ต้องชี้แจงทำความเข้าใจเกษตรกรที่มาแจ้งขอรับใบรับรอง

การจัดพิมพ์ใบรับรอง สามารถจัดพิมพ์ใบรับรองได้เพียงครั้งเดียวต่อหนึ่งแปลงปลูก ดังนั้นก่อนจัดพิมพ์ใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 สำนักงานเกษตรอำเภอที่ตั้งของแปลงปลูก และเกษตรกร (ตรวจสอบรายชื่อผู้ผ่านประชุมที่ปิดประกาศ) จะต้องตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง ก่อนการพิมพ์ใบรับรอง ฯ และควรจัดเตรียมใบรับรองให้พร้อมสำหรับจ่ายให้เกษตรกร 15 วันก่อนวันเก็บเกี่ยว

วิธีการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 การลงนามในใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ลงนามในใบรับรอง ฯ ทั้งต้นฉบับ และสำเนา ดังนี้

(1) เกษตรอำเภอ หรือ ผู้รักษาราชการแทนเกษตรอำเภอลงนามในฐานะผู้ออกไปรับรอง ฯ

(2) ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น/ผู้ที่ได้รับมอบหมายลงนามในฐานะผู้รับรองข้อมูล

(3) เกษตรกรลงนาม ในฐานะผู้รับรองผลผลิต

หลักฐานการขอรับใบรับรอง ฯ เกษตรกรต้องนำหลักฐานแสดงตนและสำเนาแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 มาแจ้งความจำนงเข้าร่วมโครงการตามนโยบายรัฐ และรับใบรับรองด้วยตนเอง โดยเกษตรกรต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อความในใบรับรอง ฯ ในบัญชีรับจ่ายใบรับรอง ฯ เพื่อยืนยันว่าเกษตรกรได้ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องและรับใบรับรองเรียบร้อยแล้ว

กรณีแปลงที่ประสบภัยธรรมชาติ เจ้าหน้าที่จะต้องรอบคอบในการจ่ายใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน มิให้เกิดความซ้ำซ้อนกับพื้นที่ที่เกษตรกรมาแจ้งขอรับความช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัย (กษ. 02) ดังนี้

(1) จ่ายใบรับรองแล้ว ให้เกษตรกรนำใบรับรองแปลงนั้น ๆ มาแสดงว่ายังมีได้นำไปเข้าร่วมโครงการรับจำนำผลผลิต หากเกษตรกรไม่สามารถนำมาแสดงก่อนการแจ้งประสบภัย ให้ถือว่าแปลงนั้น ๆ ไม่ได้ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ในทุกกรณี โดยไม่มีข้อยกเว้น

(2) ยังไม่จ่ายใบรับรอง ให้งดจ่ายใบรับรองในกรณีที่เสียหายเต็มพื้นที่แปลง แต่หากเกษตรกรมีความประสงค์จะรับใบรับรองแปลงนั้น ให้ขีดฆ่าหรือประทับตราวาง หากเสียหายบางส่วนให้ประทับตราวางระบุพื้นที่ที่เสียหาย พร้อมเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อกำกับ

การแก้ไขข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

(3) กรณีที่เกษตรกรทำใบรับรองหาย ให้เกษตรกรแจ้งความที่สถานีตำรวจและนำใบแจ้งความมายื่นพร้อมเขียนคำร้องขอสำเนาใบรับรอง ฯ จากสำนักงานเกษตรอำเภอที่ขอขึ้นทะเบียน โดยผู้มีสิทธิ์ลงนามในใบรับรอง ฯ จะต้องรับรองสำเนา ดังกล่าว

(4) การขอเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ขึ้นทะเบียน กรณีเสียชีวิต เจ็บป่วย ต้องโทษติดคุก ไปต่างประเทศ หากเกษตรกรผ่านการประชาคมแล้ว แต่ยังไม่ได้รับใบรับรอง ฯ หรือเกษตรกรได้รับใบรับรอง ฯ แล้ว บุคคลในครอบครัวมีความประสงค์ขอใช้สิทธิ์ต้องเขียนคำร้องขอเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ขึ้นทะเบียน เพื่อขอรับสิทธิ์ พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

ก. สำเนาใบมรณะบัตรของผู้เสียชีวิต หรือใบแสดงว่าต้องโทษ หรือใบแสดงว่าผู้ขึ้นทะเบียนไปต่างประเทศ หรือใบรับรองแพทย์ ฯลฯ ตามแต่กรณี เป็นต้น

ข. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอใช้สิทธิ์แทน

ค. สำเนาบัตรประชาชนของผู้ขอใช้สิทธิ์แทน

ง. ใบมอบอำนาจ ทั้งนี้ ให้กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านหรือบุคคลอื่นที่เชื่อถือได้ลงนามเป็นพยานในแบบคำร้องดังกล่าว เพื่อยืนยันว่าบุคคลนั้นเป็นเกษตรกรที่อยู่ในครัวเรือนเดียวกับผู้เสียชีวิต เจ็บป่วย ต้องโทษติดคุก ไปต่างประเทศ และมาขอใช้สิทธิ์แทน ทั้งนี้ บุคคลในครอบครัวที่มาขอเปลี่ยนแปลงฐานข้อมูลต้องเป็นสามี หรือ ภรรยา หรือ บุตรที่ถูกต้องตามกฎหมายของผู้เสียชีวิต หากไม่มีบุคคลดังกล่าวภายในครอบครัว ให้บิดา หรือมารดาของผู้เสียชีวิตเป็นผู้ขอใช้สิทธิ์แทน ยกเว้น ไม่มีบุคคลที่กล่าวอ้างถึงข้างต้น ให้ญาติ พี่น้องที่ทำกินร่วมกันอยู่ในครัวเรือนเดียวกับผู้เสียชีวิตเพียงบุคคลเดียวเป็นผู้ขอใช้สิทธิ์แทนและให้สำนักงานเกษตรอำเภอทำการแก้ไขข้อมูลตามแบบคำร้องในระบบสารสนเทศต่อไป

จ. ข้อมูลที่มีใช้สาระสำคัญ เช่น การสะกดชื่อ-สกุล คำนำหน้า เป็นต้น ให้เกษตรกรยื่นแบบคำร้องขอแก้ไขข้อมูลที่ไม่มีผลกับวงเงิน และให้สำนักงานเกษตรอำเภอที่ขึ้นทะเบียนแก้ไขในระบบสารสนเทศต่อไป

ฉ. ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ เขตการใช้น้ำชลประทาน จำนวนเนื้อที่ปลูกเอกสารสิทธิ์ วันที่เพาะปลูก วันที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยว ให้เกษตรกรยื่นแบบคำร้องขอแก้ไขข้อมูลที่มีผลกับวงเงิน และให้คณะกรรมการตรวจสอบ ฯ ระดับตำบลเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบตามความเหมาะสมแล้วจึงให้สำนักงานเกษตรอำเภอที่ขึ้นทะเบียนแก้ไขในระบบสารสนเทศต่อไป

สถานที่ออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ณ สำนักงานเกษตรอำเภอที่ตั้งแปลงปลูกหรือสถานที่ทางสำนักงานเกษตรอำเภอกำหนด

3.7 มาตรการลงโทษ

หากคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบล พบว่าข้อมูลในแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 มีข้อมูลไม่ตรงตามความเป็นจริง ให้คณะกรรมการตรวจสอบ ฯ ระดับตำบล แจ้งเกษตรกรให้มาชี้แจงเหตุผลในการแจ้งข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบล หากพบว่าเกษตรกรมีเจตนาให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ ให้ดำเนินการเพิกถอนสิทธิ์ ดังนี้

- 1) **ขั้นตอนการรับแจ้ง** หากพบว่ามีกรแจ้งเท็จโดยเจตนา ไม่รับขึ้นทะเบียน
- 2) **ขั้นตอนประชาคม** ตัดสิทธิ์เกษตรกรที่พบข้อมูลเป็นเท็จในการสุ่มตรวจสอบพื้นที่จริง และเรียกเกษตรกรที่รับรองข้อมูลเป็นเท็จมากกว่าเดือนให้ทราบผลทางกฎหมายในการรับรองข้อมูลอันเป็นเท็จ และระงับการออกใบรับรองทั้งกลุ่มที่ประชาคมไว้ก่อน เพื่อทำประชาคมใหม่

3) **ขั้นตอนหลังการออกใบรับรอง** ยกเลิกการเข้าร่วมโครงการของเกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนและเกษตรกรผู้รับรอง 1 รอบปีการเพาะปลูก และดำเนินคดีตามกฎหมายตามชั้นความผิด

4) **ขั้นตอนการรับเงินแล้ว** ยกเลิกการเข้าร่วมโครงการ ตัดสิทธิ์การเข้าร่วมโครงการของเกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียน 3 รอบปีการผลิต เกษตรกรผู้รับรองข้อมูล 1 รอบปีการผลิต พร้อมทั้งดำเนินคดีตามกฎหมายแก่เกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนและผู้รับรองข้อมูลตามชั้นความผิด

3.8 การดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจของอำเภอบางละมุง

เพื่อให้การดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ มีการดำเนินงานการขึ้นทะเบียนที่ถูกต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดประสิทธิผลมากที่สุด สำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุงจึงได้จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ระดับตำบลในทุกตำบล พร้อมกับจัดทำแผนปฏิบัติงานในการรับขึ้นทะเบียนการทำประชาคม และการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ นำไปปิดประกาศที่ว่าการอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบ้านผู้นำชุมชน เพื่อให้เกษตรกรรับทราบแผนการดำเนินงาน ชนิดเอกสารที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน ขั้นตอนการขึ้นทะเบียน การประชาคมอย่างทั่วถึงก่อนการดำเนินงานในขั้นตอนต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์

ตารางที่ 2.2 แผนการประชาสัมพันธ์โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

ว/ด/ป	ช่วงเวลา	ประเด็น	สถานที่ ดำเนินการ	สื่อที่ใช้
5 มิ.ย.55	09.00 -12.00	- ชี้แจงโครงการฯ และทำหนังสือเวียนเพื่อประชาสัมพันธ์พร้อมแผนการดำเนินงานให้แก่ผู้นำชุมชน ในการประชุมกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านประจำเดือน	ศาลาประชาคม อ.บางละมุง	- เอกสารการ ประชุม - หนังสือเวียน - หอกระจายข่าว
8 มิ.ย.55	09.00 -12.00	- จัดประชุมชี้แจงโครงการฯและทำหนังสือเวียนเพื่อประชาสัมพันธ์พร้อมแผนการปฏิบัติงานแก่อาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน	ศาลาประชาคม อ.บางละมุง	- เอกสารการ ประชุม - หนังสือเวียน
19 มิ.ย.55	09.00 -10.00	- จนท.ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลนำส่งหนังสือเวียนพร้อมแผนการประชาสัมพันธ์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	อปท. ทุกตำบล	- หนังสือเวียน

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ว/ด/ป	ช่วงเวลา	ประเด็น	สถานที่ ดำเนินการ	สื่อที่ใช้
20 – 22 มิ.ย. 55	09.00 – 16.00	- จัดประชุมชี้แจงโครงการฯ แก่เกษตรกร	ทุกตำบล	- สื่อบุคคล
25 มิ.ย.55	09.00 -12.00	- ส่งหนังสือพร้อมแผนประชาสัมพันธ์แก่ สื่อมวลชนท้องถิ่น ทั้งวิทยุชุมชนและ เคเบิลทีวี โดยให้ออกอากาศใน 2 ช่วงเวลา คือ 05.00 และ 19.00 เป็นระยะรวม 7 วัน	สถาน ประกอบการ เอกชน	- วิทยุกระจายเสียง - เคเบิลทีวี
26 – 28 มิ.ย. 55	09.00 – 16.00	- จัดประชุมชี้แจงโครงการฯ แก่เกษตรกร	ทุกตำบล	- สื่อบุคคล

ตารางที่ 2.3 แผนการรับขึ้นทะเบียนโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

ว/ด/ป	เวลา	สถานที่	เป้าหมาย เกษตรกร (คน)
3 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 1 ต.เขาไม้แก้ว	35
	13.00 - 17.00	บ้าน กำนัน หมู่ที่ 2 ต.เขาไม้แก้ว	30
4 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 3 ต.เขาไม้แก้ว	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 4 ต.เขาไม้แก้ว	25
5 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.เขาไม้แก้ว	40
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 1 ต.ตะเคียนเตี้ย	15
6 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.ตะเคียนเตี้ย	30
	13.00 - 17.00	ศาลาประชาคม ทต.หนองปลาไหล	25
11 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 8 ต.หนองปรือ	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 14 ต.หนองปรือ	60
12 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 7 ต.บางละมุง	10
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 1 ต.โป่ง	20

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ว/ด/ป	เวลา	สถานที่	เป้าหมาย เกษตรกร (คน)
12 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 2 ต.โป่ง	15
	13.00 - 17.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 5 ต.ห้วยใหญ่	20
	13.00 - 17.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 5 ต.โป่ง	
13 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 5 ต.ห้วยใหญ่	20
	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 7 ต.โป่ง	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 6 ต.ห้วยใหญ่	25
	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 8 ต.โป่ง	25
	13.00 - 17.00	บ้าน กำนัน หมู่ที่ 10 ต.ห้วยใหญ่	30
	13.00 - 17.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 9 ต.โป่ง	15
	13.00 - 17.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 11 ต.ห้วยใหญ่	20
14 ก.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 10 ต.โป่ง	30
	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 13 ต.ห้วยใหญ่	30

ตารางที่ 2.4 แผนการประชาสัมพันธ์และตรวจสอบโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

ว/ด/ป	เวลา	สถานที่	เป้าหมาย เกษตรกร (คน)
7 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 1 ต.เขาไม้แก้ว	35
	13.00 - 17.00	บ้าน กำนัน หมู่ที่ 2 ต.เขาไม้แก้ว	30
8 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 3 ต.เขาไม้แก้ว	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 4 ต.เขาไม้แก้ว	25
9 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 5 ต.เขาไม้แก้ว	40
	13.00 - 17.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 1 ต.ตะเคียนเตี้ย	15
10 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผดุงบ. หมู่ที่ 5 ต.ตะเคียนเตี้ย	30
	13.00 - 17.00	ศาลาประชาคม ทต.หนองปลาไหล	25

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ว/ด/ป	เวลา	สถานที่	เป้าหมาย เกษตรกร (คน)
14 ส.ค. 57	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 8 ต.หนองปรือ	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 14 ต.หนองปรือ	60
15 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 7 ต.บางละมุง	10
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 1 ต.โป่ง	20
16 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 2 ต.โป่ง	15
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.ห้วยใหญ่	20
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.โป่ง	
17 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.ห้วยใหญ่	20
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 7 ต.โป่ง	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 6 ต.ห้วยใหญ่	25
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 8 ต.โป่ง	25
	13.00 - 17.00	บ้าน กำนัน หมู่ที่ 10 ต.ห้วยใหญ่	30
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 9 ต.โป่ง	15
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 11 ต.ห้วยใหญ่	20
18 ส.ค. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 10 ต.โป่ง	30
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 13 ต.ห้วยใหญ่	30

ตารางที่ 2.5 แผนการออกไปรับรองฯ โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56

ว/ด/ป	เวลา	สถานที่	เป้าหมาย เกษตรกร (คน)
11 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 1 ต.เขาไม้แก้ว	35
	13.00 - 17.00	บ้าน กำนัน หมู่ที่ 2 ต.เขาไม้แก้ว	30
12 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 3 ต.เขาไม้แก้ว	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 4 ต.เขาไม้แก้ว	25
13 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.เขาไม้แก้ว	40
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 1 ต.ตะเคียนเตี้ย	15
14 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.ตะเคียนเตี้ย	30
	13.00 - 17.00	ศาลาประชาคม ทต.หนองปลาไหล	25
18 ก.ย. 57	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 8 ต.หนองปรือ	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 14 ต.หนองปรือ	60
19 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 7 ต.บางละมุง	10
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 1 ต.โป่ง	20
20 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 2 ต.โป่ง	15
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.ห้วยใหญ่	20
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.โป่ง	
21 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 5 ต.ห้วยใหญ่	20
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 7 ต.โป่ง	25
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 6 ต.ห้วยใหญ่	25
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 8 ต.โป่ง	25
	13.00 - 17.00	บ้าน กำนัน หมู่ที่ 10 ต.ห้วยใหญ่	30
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 9 ต.โป่ง	15
	13.00 - 17.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 11 ต.ห้วยใหญ่	20
22 ก.ย. 55	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 10 ต.โป่ง	30
	09.00 - 12.00	บ้าน ผญบ. หมู่ที่ 13 ต.ห้วยใหญ่	30

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ สามารถนำมา กำหนดประเด็นในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการขึ้น ทะเบียนพืชเศรษฐกิจของเกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในประเด็น ความพึงพอใจของ เกษตรกรต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในด้าน ๆ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืช เศรษฐกิจ ด้านการตรวจสอบและการประชาคม และด้านการออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียน

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร

4.1 ความสำคัญของการส่งเสริมการเกษตร

พงษ์ศักดิ์ อังกลสิทธิ์ (2556: 14) กล่าวว่า การส่งเสริมการเกษตรบทบาทสำคัญต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเกษตรกร โดยการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมไปสู่เกษตรกร ก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรได้โดยสามารถสร้าง รายได้ พัฒนาสถานะเศรษฐกิจ สังคมชนบท และครอบครัวเกษตรกรให้มีสภาพที่ดีได้ ดังนั้น ความสำคัญของการส่งเสริมการส่งเสริมการเกษตรมีความสำคัญหลายด้าน คือ

1. การเกษตรเป็นพื้นฐานของการผลิตอาหารเพื่อเลี้ยงประชากรของโลก
2. การพัฒนาความรู้แก่เกษตรกรโดยเฉพาะการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในการ ดำเนินการผลิต
3. การพัฒนาสถานะเศรษฐกิจของเกษตรกรและครอบครัว ตลอดจนชุมชนและ ประเทศไทย
4. การพัฒนาชีวิตเกษตรกรและครอบครัวเกษตรกร
5. พัฒนาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาดเหมาะสมและคุ้มค่ากับการผลิตพัฒนาประเทศ
6. การพัฒนาประเทศ โดยอย่างยิ่งเกษตรกรที่เป็นเกษตรกรกรรมหากได้รับการพัฒนา ที่ดี มีสถานะเศรษฐกิจสังคมที่ดี มีความมั่นคงส่งผลให้ประเทศมั่นคงด้วย

ดังนั้น การพัฒนาเกษตรจึงเป็นพื้นฐานสำคัญเบื้องต้นของการพัฒนาความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคมของชาติ และหากจะต้องพัฒนาอย่างจริงจังจำเป็นต้องมุ่งพัฒนาเน้นเกษตร อุตสาหกรรม (Agroindustry) เพิ่มรายได้อย่างแท้จริงแต่การพัฒนาการเกษตรย่อมอาศัยการพัฒนา เทคโนโลยีการผลิตเพื่อพัฒนาผลผลิตสูงสุดทั้งปริมาณและคุณภาพ โดยจำเป็นต้องคำนึงถึงการใช้

ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าดังกล่าวแล้วจำเป็นต้องมีการนำไปถ่ายทอดและส่งเสริมแก่เกษตรกรในการนำไปปฏิบัติซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด

4.2 วิธีการส่งเสริมของการส่งเสริมการเกษตร

เฉลิมศักดิ์ ตุ่มหิรัญ (2556: 8-13) กล่าวถึงวิธีการส่งเสริมการเกษตร โดยพิจารณาตามหลักการสื่อสารและลักษณะของชุมชนได้ ดังนี้

4.2.1 วิธีการส่งเสริมการเกษตรโดยอิงบุคคลหรือผู้รับสารเป็นเกณฑ์

- 1) แบบรายบุคคลหรือแบบบุคคลต่อบุคคล
- 2) โดยกลุ่มบุคคล
- 3) แบบมวลชน

4.2.2 วิธีการส่งเสริมการเกษตรโดยอิงวัตถุประสงค์หรือตัวสารเป็นเกณฑ์

- 1) โดยการเลือกส่งเสริมเพียงเรื่องเดียว
- 2) โดยการเลือกเรื่องส่งเสริมหลาย ๆ เรื่อง
- 3) โดยการเลือกเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับฟาร์มและบ้านเรือน

4.2.3 วิธีการส่งเสริมการเกษตรโดยอิงเจ้าหน้าที่หรือผู้ส่งสารเป็นเกณฑ์

- 1) การใช้ผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีความรู้แบบกว้าง
- 2) การใช้ทีมนักวิชาการ
- 3) การใช้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน
- 4) การใช้เจ้าหน้าที่เป็นสื่อมวลชน

4.2.4 วิธีการส่งเสริมการเกษตรโดยอิงตามช่องทางหรือสื่อที่ใช้ในงานส่งเสริม

การเกษตร

- 1) โดยใช้สื่อคำพูด
- 2) โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์
- 3) โดยใช้สื่อภาพและเสียง
- 4) โดยใช้สื่อกิจกรรม

วิธีการส่งเสริมการเกษตรโดยอิงชุมชนเป็นเกณฑ์

- 1) ในชุมชนชนบท
- 2) ในชุมชนเมือง

พงษ์ศักดิ์ อังกลิทธิ (2556: 4 - 38) กล่าวว่า วิธีการส่งเสริมการเกษตรโดยอิงบุคคลหรือผู้รับสารเป็นเกณฑ์นั้นสามารถแบ่งแยกออกตามจำแนก 3 แบบ คือ

1. วิธีการส่งเสริมแบบบุคคลต่อบุคคล (Individual Method) เป็นการส่งเสริมโดยการให้เกษตรกรหรือบุคคลผู้รับการถ่ายทอดความรู้ได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระ การถ่ายทอดความรู้ไปสู่เกษตรกรโดยตรงเป็นรายบุคคลจะทำให้ผู้รับความรู้มีโอกาสโดยตรงที่จะปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมหรือนักวิชาการผู้ถ่ายทอด ทำให้เกิดความสนใจเชื่อมั่นเรียนรู้ได้ และอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เป็นโอกาสที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสามารถจะรับข้อมูลปัญหาตลอดจนรับรู้มีปัญญาของเกษตรกรกลับมาพิจารณาในกระบวนการส่งเสริมได้ในวิธีการแบบนี้พบว่ามีหลายวิธี และเทคนิคที่นิยมใช้กันมาก ได้แก่

1) การเยี่ยมไร่นาและบ้านของเกษตรกร (Farmer and Home Visit) เป็นวิธีการและแนวคิดของการส่งเสริมที่เจ้าหน้าที่จะไปพบปะรับฟังปัญหาและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรถึงฟาร์มหรือไร่ นา ซึ่งจะเห็นถึงสภาพความเป็นจริงของเกษตรกร สามารถนำสภาพดังกล่าวมาวิเคราะห์และผนวกกับเทคโนโลยีการถ่ายทอดได้ และสามารถสร้างความคุ้นเคย ความมั่นใจและความพอใจแก่เกษตรกรได้เป็นอย่างดีการส่งเสริมโดยวิธีการนี้พบว่ามีประสิทธิภาพมาก

2) เกษตรกรผู้รับการส่งเสริมมาติดต่อที่สำนักงาน (Office Calls)

3) การติดต่อทางโทรศัพท์ (Telephone Calls) ปัจจุบันการใช้โทรศัพท์ได้มีการขยายเครือข่ายและจำนวนเครื่องมากยิ่งขึ้นทั้งโดยสายและไร้สาย เกษตรกรสามารถใช้ข้อได้เปรียบดำเนินการได้ เพราะการติดต่อทางโทรศัพท์จะสามารถช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาได้รวดเร็วลดเวลาและระยะทางในการติดต่อของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรได้ดียิ่ง

4) การติดต่อกันทางจดหมายส่วนตัว (Personal Letter) การเขียนจดหมายติดต่อกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ส่งเสริมกับเกษตรกรผู้รับการส่งเสริมจัดเป็นวิธีการส่งเสริมที่ให้ประโยชน์ยิ่งวิธีหนึ่งผู้รับการส่งเสริมหรือผู้สนใจอาจเขียนจดหมายถึงเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเมื่อเกิดปัญหาและต้องการคำตอบบางครั้ง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมก็สามารถเขียนถึงผู้รับการส่งเสริมเพื่อแจ้งข่าวสารติดตามผลการส่งเสริมอย่างยิ่งความ ร่วมมือหรือเป็นการให้การรับรองในผลงานที่ดีได้

5) การติดต่ออย่างไม่เป็นทางการ (Informal Contact) ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการพบปะแบบนี้มีมาก เจ้าหน้าที่จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเสมอเพราะหากเจ้าหน้าที่พร้อมที่จะแก้ไขปัญหาให้ข้อเสนอแนะแล้ว เกษตรกรจะเพิ่มศรัทธาในตัวเขามากขึ้น เช่น พบในสถานที่ไม่เป็นทางการ ตลาด งานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ งานพิธีกรรมทางศาสนา เหล่านี้ทำให้คนมารวมกันเป็นจำนวนมาก ที่ได้ก็ตามที่ผู้คนมารวมกันก็มักจะมีการพูดคุยกันถึงปัญหาต่าง ๆ ในการทำมาหากินและชีวิตทั่ว ๆ

2. วิธีการส่งเสริม โดยกลุ่มบุคคล (Group Method) การส่งเสริมแก่กลุ่มบุคคลจะให้ผลดีในการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของผู้รับการส่งเสริมจากชั้นสนใจ (interest) ไปสู่การทดลอง

ทำดู (trial) และหากเป็นที่พอใจของกลุ่มแล้วสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มก็อาจก้าวไกลไปถึงขั้นยอมรับ (adoption) เลยก็ได้ วิธีการส่งเสริมโดยกลุ่มบุคคลนี้มีการจัดเตรียมการเป็นอย่างดีหากเป้าหมายและดำเนินการอย่างมีระบบแล้วก็จะให้ผลดีอย่างมากต่อการสร้างพลังกลุ่มสมาชิกของกลุ่มจะมีปฏิริยาสนองตอบต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมและต่อความคิดทั้งหลายที่สมาชิกในกลุ่มได้แสดงออกด้วยการกระตุ้นและแนะนำแนวทางอย่างเหมาะสม พลังกลุ่มก็จะช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการกระทำของกลุ่ม โดยสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มเป็นผู้ผลักดันให้เป็นไปตามสิ่งที่ยอมรับนั้นการส่งเสริมแบบกลุ่มสามารถจะพิจารณาวิธีการที่มีประสิทธิภาพและนิยมใช้มาก ดังนี้

1) การประชุมกลุ่ม (Group Meeting) เป็นวิธีการส่งเสริมที่เก่าแก่สำคัญและยังใช้ได้ผลอยู่เสมอมา คือ ช่วยในการถ่ายทอดข่าวสาร ความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ต่าง ๆ ระหว่างทุกคนที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้เข้าประชุมได้มีโอกาสร่วมปรึกษาหารือกันปรับตัวเองให้เข้ากับกลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นของคนส่วนมาก นำไปสู่การใช้ความคิดร่วมกันมีความรู้สึกร่วมกันและมีการปฏิบัติร่วมกัน (group thinking, group feeling and group action) การประชุมกลุ่มประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากเมื่อเทียบกับการส่งเสริมโดยวิธีอื่นร่วม หากต้องการให้การประชุมบรรลุผลและเป็นที่ยอมรับกันทั่วแล้วเจ้าหน้าที่ส่งเสริมควรกระตุ้นหรือจูงใจให้ชาวบ้านเจ้าเป็นตัวยุติจัดการประชุม เจ้าหน้าที่ส่งเสริมเพียงเป็นผู้ชี้แนะให้การสนับสนุนช่วยเหลือเท่านั้นประชุมที่การได้ผลดีนั้นจะต้องทำให้ผู้เข้าประชุมทุกคนเกิดกระแสวิงว้างความคิดและใช้ดุลพินิจพิจารณาปัญหาและความต้องการของเขา และเกษตรกรจะมีส่วนร่วมมากด้วย

2) การฝึกอบรม (Training) เป็นวิธีการหนึ่งของการส่งเสริมที่มีการใช้กันมาก และเป็นประจำ และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจะพิจารณาดำเนินการฝึกอบรมทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกระทั่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ (learning) เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมนั้น ๆ การฝึกอบรมโดยทั่วไปมีลักษณะดังนี้

(1) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการ (process) ซึ่งหมายถึงเป็นระบบของกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันที่และกัน

(2) การฝึกอบรมช่วยให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม ความรู้ (Knowledge) มีความเข้าใจ (understanding) ทศนคติ (attitudes) ที่ดี และมีความชำนาญหรือทักษะ (skill)

(3) การฝึกอบรมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ คือผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะมีโอกาสได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ซึ่งจะมีผลให้ผู้นั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามมา พฤติกรรมจะเปลี่ยนแปลงไปในทางใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

3) การสาธิต (Demonstration) เป็นวิธีการส่งเสริมแบบกลุ่มที่ใช้การบรรยายประกอบการแสดง ทำให้ผู้เรียนรู้ “ได้ฟัง” และ “ได้เห็น” ไปพร้อมกัน วัตถุประสงค์ของการสาธิต เพื่อให้ผู้รับการส่งเสริมได้เรียนรู้ถึงวิธีการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติที่มีลำดับขั้นตอนมีหลักวิชา และสามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นการพัฒนาทักษะ (skill) ของผู้รับการส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติการได้อย่างถูกต้อง การสาธิตแบ่งเป็น 2 แบบ คือ สาธิตวิธี (Method Demonstration) กับการสาธิตผล (Result Demonstration)

4) การศึกษาดูงานนอกสถานที่ (Field Trip of Study Tour) จัดเป็นวิธีการส่งเสริมที่เพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้รับการส่งเสริมได้เป็นอย่างดีวิธีหนึ่ง เพราะผู้ร่วมในการศึกษาและดูงานจะมีโอกาสได้พบเห็นผลงานของผู้อื่นซึ่งได้ทำสำเร็จแล้ว อันจะมีผลในการเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ร่วมศึกษาดูงานให้ยอมรับสิ่งใหม่มากขึ้น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมอาจใช้วิธีจัดให้มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่ต่อเนื่องจากการสาธิตผลก็ได้ ทั้งนี้ผู้รับการส่งเสริมจะได้พบเห็นได้รับฟังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. การส่งเสริมแบบมวลชน (Mass Method) การส่งเสริมแบบมวลชนโดยสื่อสารมวลชน (Mass Media) จะช่วยในการส่งเสริมเผยแพร่นวัตกรรม (innovations) ให้ประชาชนได้ทราบว่าได้มีสิ่งนั้น ๆ เกิดขึ้นแล้ว และก็มีอยู่บางคนอาจสนใจที่จะศึกษาหารายละเอียดเพิ่มเติม ซึ่งในขั้นนี้สื่อมวลชนก็ยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ดีและใช้กับคนจำนวนมาก ๆ ได้อย่างกว้างขวาง สื่อสารมวลชนที่นำมาใช้ได้ดีในการส่งเสริม ได้แก่ เอกสารเผยแพร่ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์สไลด์และฟิล์มสตริป และการจัดนิทรรศการ

1) เอกสารหรือสิ่งพิมพ์เผยแพร่ (Printed Matter) สิ่งตีพิมพ์เป็นสื่อใช้ได้ดีในการส่งเสริมสามารถเผยแพร่ได้ใน 3 ลักษณะ คือ

(1) เอกสารสรุปผลการวิจัยค้นคว้าทดลอง เผยแพร่กระทำได้ในลักษณะการเขียนแบบวิชาการ หรือกึ่งวิชาการก็ได้วารสารทางวิชาการต่าง ๆ

(2) เอกสารเผยแพร่ที่ผู้เชี่ยวชาญการส่งเสริมเป็นผู้เขียน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมใช้เป็นคู่มือในการส่งเสริม ผู้เชี่ยวชาญในการส่งเสริมจะนำรายงานสรุปผลการวิจัยค้นคว้าทดลองหรือข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงอื่น ๆ มาเขียนในรูปแบบที่อ่านเข้าใจง่าย (simplify) และมีลักษณะเป็นวิชาการง่ายมีเนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ

(3) เอกสารเผยแพร่แก่ผู้รับการส่งเสริมเฉพาะการผลิต เช่น เอกสารคำแนะนำการปลูกและผลิตสำหรับเกษตรกร โดยเขียนให้อ่านง่ายเหมาะสมกับระดับการศึกษาของเกษตรกร และสอดแทรกรูปภาพ แผนภูมิ การ์ตูนสีเส้นเข้าช่วยเสริมให้เป็นเอกสารที่น่าอ่านศึกษายิ่งขึ้น

2) ภาพโฆษณาหรือโปสเตอร์ (Posters) เป็นแผ่นกระดาษหรือกระดาษแข็งที่มีภาพประกอบ มีสีสันสวยงาม และมีข้อความง่าย ๆ สั้นกะทัดรัด สามารถให้ผู้พบเห็นมองเห็นได้แต่ไกล สะดุดความสนใจให้สิ่งที่ควรทราบได้ทันทีและชวนปฏิบัติ

3) หนังสือพิมพ์ (Newspapers) สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นประจำสม่ำเสมอและนิยมออกเป็นรายวัน หากเป็นรายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือนหรือห่างกว่านั้นเรียกนิตยสาร (magazine) ประชาชนนิยมอ่านหนังสือพิมพ์กันอย่างแพร่หลาย แม้อ่านไม่ออกก็ให้ผู้อื่นอ่านให้ฟังหรือฟังคนอื่นคุย หรือวิจารณ์ข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์ตามร้านกาแฟ หรือที่ชุมชนในหมู่บ้านก็มีมาก

4) วิทยุ (Radio) นับเป็นสื่อมวลชนที่ให้ข่าวได้เร็วที่สุดและสามารถส่งข่าวแพร่กระจายไปได้ไกลและกว้างขวาง สามารถจะเข้าถึงบุคคลทุกระดับ และได้รับความไว้วางใจจากประชาชนมิใช่น้อย ในฐานะเป็นแหล่งข่าวเที่ยงตรงเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสามารถใช้ประโยชน์จากวิทยุในการเผยแพร่ข่าวสารเรื่องราวต่าง ๆ สู่ประชาชนได้

5) โทรทัศน์ (Television) โทรทัศน์ได้เปรียบวิทยุตรงที่ผู้ชมรายการได้ฟังเสียงและได้เห็นภาพไปพร้อมกัน ฉะนั้นในการส่งเสริมถึงสามารถจัดแสดงสาธิตและใช้โสตอุปกรณ์ เช่น แผนภาพ (Diagram) แผนภูมิ (Chart) กราฟ (Graph) รูปภาพ (Picture) ฯลฯ เข้าช่วยได้เป็นอย่างดี

6) ภาพยนตร์ (Motion Pictures) นับเป็นสื่อที่ใช้ได้ดีในการส่งเสริม

7) การจัดนิทรรศการ (Exhibition of Exposition) นิทรรศการ (Exhibits) คือการใช้อุปกรณ์เพื่อการถ่ายทอดและเผยแพร่งานเพื่อการศึกษาและโฆษณาต่อหมู่คนจำนวนมาก การจัดหรือตั้งของแสดงนั้นสามารถอยู่ได้นาน และประชาชนหมุนเวียนดูได้โดยไม่จำกัดเวลาและจำนวน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า วิธีการส่งเสริมสามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับองค์ประกอบแวดล้อม โดยสามารถสรุปรูปแบบการส่งเสริมได้ 3 วิธี ๆ ได้แก่ การส่งเสริมแบบบุคคลต่อบุคคล การส่งเสริมโดยกลุ่มบุคคล และการส่งเสริมแบบมวลชน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร สามารถนำมากำหนดประเด็นในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในประเด็น แหล่งรับรู้ของข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นแหล่งข้อมูลที่เกิดจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม รวมถึงระดับของการรับรู้ข้อมูล

5. สภาพทั่วไปของอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

สำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุง (2556: 2 - 4) ได้รายงานเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ไว้ดังนี้

5.1 ที่ตั้ง

อำเภอบางละมุงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดชลบุรี ระยะทางห่างจากจังหวัดชลบุรีประมาณ 48 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพฯ 142 กิโลเมตร มีพื้นที่รวมประมาณ 727 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และกิ่งอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอ่าวไทย

อำเภอบางละมุงแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 ตำบล 72 หมู่บ้านมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 331,177 คน แบ่งเป็นชาย 155,396 คน และหญิง 175,781 คน

5.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มและเนินลาดสลับกันและมีลักษณะเป็นภูเขา สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ลำธารต้นน้ำเนื่องจากการชะล้างของดิน พื้นที่ราบลุ่มใช้ในการทำนา ส่วนที่ราบสูงใช้ปลูกพืชไร่ พืชสวน เช่น มันสำปะหลัง มะพร้าว ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน กระจายอยู่ทั่วไป

5.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของอำเภอบางละมุง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมที่พัดผ่านตามฤดูกาล 2 ประเภท คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทำให้เกิดฤดูกาล 3 ฤดูกาล คือ ฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน นอกจากการได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมดังกล่าวแล้ว ยังได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อนจากอ่าวเบงกอล ซึ่งเป็นลมจรทำให้เกิดฝนตกค่อนข้างมากในบริเวณที่พายุนี้พัดผ่าน โดยฤดูฝนเริ่มต้นตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมไปจนถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านและนำเอาความชุ่มชื้นและฝนตกมา ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมไปจนถึงกุมภาพันธ์ ในช่วงนี้มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดพาเอามวลอากาศเย็นและแห้งแล้งเข้ามา ทำให้อุณหภูมิลดต่ำลงในช่วงเดือนธันวาคม และมกราคม ส่วนในช่วงเปลี่ยนลมมรสุมตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์จนถึงกลางเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงฤดูร้อน

ซึ่งมีอากาศร้อนอบอ้าวและมีอุณหภูมิสูงขึ้น โดยเฉพาะในเดือนเมษายน อุณหภูมิเฉลี่ยรายปี 27.86 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 31.73 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 24.79 องศาเซลเซียส

5.4 สภาพทางสังคม

อำเภอบางละมุง มีประชากรส่วนใหญ่เป็นชนชาติไทย มีชาวจีน อินเดีย และชนชาติอื่น ๆ เป็นส่วนน้อย แต่โดยที่ชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่ในพื้นที่อำเภอบางละมุงมานานแล้ว จึงถูกกลืนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ในด้านการย้ายถิ่นฐานหรือการอพยพจากภาคอื่น จะมีการหลั่งไหลเข้ามาทุกระยะ เนื่องจากสภาพท้องที่เอื้ออำนวยต่อการใช้แรงงาน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากมีรายได้สูงกว่าทั้งในเขตเมืองพัทยา และนอกเขตเมืองพัทยา ทำให้เกิดประชากรแฝงเข้ามาพักอาศัยในลักษณะแฝงเข้ามาพักอาศัยในลักษณะท่องเที่ยวหรือชั่วคราวโดยไม่แจ้งย้ายชื่อทางทะเบียนราษฎร สำหรับแรงงานในพื้นที่เป็นการรับจ้างใช้แรงงานภาคเกษตรกรรม เพื่อเป็นรายได้เสริม ซึ่งเป็นเกษตรกรรายย่อยที่ทำการเกษตรของตนเองอยู่แล้ว และเมื่อเสร็จงานของตนก็จะรับจ้างเกษตรกรรายข้างเคียงในพื้นที่ และอีกพวกหนึ่งใช้แรงงานไปประกอบอาชีพนอกภาคเกษตร ซึ่งในขณะนี้มิถึงร้อยละ 60 ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ภาคเกษตรกรรมขาดแคลนแรงงาน ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรลดน้อยลง เกิดการทอดทิ้งและเปลี่ยนอาชีพ ขอมเสียดสละพื้นที่โดยขายที่ดินให้แก่ธุรกิจอื่น ๆ ไป

การศึกษา อำเภอบางละมุง มีสถานศึกษาระดับต่าง ๆ จำนวนหลายแห่ง จำแนกตามสังกัด ดังนี้

- 1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน 35 แห่ง
- 2) สำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 24 แห่ง
- 3) สังกัดเมืองพัทยา 11 แห่ง (ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา)
- 4) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในมัสยิด 1 แห่ง
- 5) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด 4 แห่ง

ประเพณีและวัฒนธรรม ประชากรส่วนใหญ่ในอำเภอบางละมุงเป็นพุทธศาสนา จะมีศาสนาอื่นบ้างเป็นกลุ่มย่อย แต่ก็ปรับสภาพและถูกกลืนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมยุคใหม่ กล่าวคือ ขอมรับในความก้าวหน้าของสภาพสังคม มีการปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ตั้งแต่การแต่งตัว การพูด และสำเนียงการพูดสามารถสื่อความหมายเข้าใจกันได้ อีกทั้งสิ่งล่อใจหรือสิ่งอำนวยความสะดวกก็มีส่วนที่ทำให้ค่านิยมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของประชากรเปลี่ยนแปลง แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็มีประเพณีเหมือนกับคนไทยภาคกลางทั่ว ๆ ไป เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันลอยกระทง ประเพณีกินเจ แระเพณีวันไหล กลิน ประเพณีกองข้าว จุลกลิน ผ้าป่า เป็นต้น

ด้านสาธารณสุข อำเภอบางละมุงมีหน่วยงานสาธารณสุขทั้งสังกัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตั้งอยู่หลายหน่วยงานด้วยกัน ดังนี้

- 1) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ
- 2) โรงพยาบาลบางละมุง
- 3) โรงพยาบาลวัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร
- 4) กองสาธารณสุขเมืองพัทยา
- 5) หน่วยมาลาเรียที่ 2 อำเภอบางละมุง
- 6) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 14 แห่ง

5.5 สภาพทางเศรษฐกิจ

อำเภอบางละมุง เป็นเมืองท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นเมืองชายทะเล มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกคือเมืองพัทยา แต่ยังมีลักษณะของชนบทในเขตรอบนอก จึงยังคงมีราษฎรประกอบอาชีพทางการเกษตร และเลี้ยงสัตว์ นอกเหนือจากที่อาศัยอยู่ในเมืองและเป็นลูกจ้างของภาคอุตสาหกรรม และส่วนหนึ่งประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จึงมีความหลากหลายของชุมชน มีประชากรหลายเชื้อชาติทั้งคนไทย และชาวต่างชาติ คนส่วนหนึ่งมีชื่อในทะเบียนบ้าน แต่มีบางส่วนเป็นประชากรแฝง เพียงเข้ามาอยู่และประกอบอาชีพเท่านั้น

สภาพพื้นที่ของอำเภอบางละมุงเหมาะแก่การเพาะปลูกพืชไร่เนื่องจากสภาพดินเป็นดินปนทราย โดยพืชที่นิยมปลูก ได้แก่ มันสำปะหลัง สับปะรด ข้าวนาปี มะพร้าว ยางพารา และปาล์มน้ำมัน ดังแสดงในตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.6 แสดงสถิติข้อมูลการเกษตรของอำเภอบางละมุง

ข้อมูลการเกษตร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	เกษตรกร (ราย)
ข้าวนาปี	3,810	311
มันสำปะหลัง	48,463	1,801
สับปะรด	12,423	396
มะพร้าว	12,548	1,320
ยางพารา	3,761	76
ปาล์มน้ำมัน	1,649	44

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุง (2556: 4)

กล่าวโดยสรุป สภาพทั่วไปของเกษตรกรในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ประชากร มีทั้งสิ้น 331,177 คน ประกอบด้วยเพศชาย 155,396 คน เพศหญิง 175,781 คน มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง 48,463 ไร่ มีเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังจำนวน 1,801 ครัวเรือน โดยในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำแนวคิดต่าง ๆ มากำหนดประเด็นศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกครัวเรือน ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกองค์กร ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง ลักษณะการถือครอง จำนวนแรงงานในครัวเรือน ผลผลิตที่ได้รับ รายได้จากการขายผลผลิต ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง แหล่งเงินทุน

6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

6.1.1 เพศ

ประสาน พูลเวช (2550: 50) ได้ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปรังในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จากการวิจัยพบว่า เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และไพโรจน์ โปพฤษยาวงศ์ (2533: 57) ที่พบว่าเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เช่นเดียวกับทวีป ยอดเสรี (2538: 26) ที่พบว่าเพศชายเข้าร่วมโครงการมาก เนื่องจากในสังคมชนบทของไทยนั้นเพศชายมักได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำครอบครัวและมักถูกยกย่องให้เป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องต่าง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ สุภาวดี พรหมมา (2554: 60) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพศหญิงเป็นเพศที่ละเอียด รอบคอบ ประหยัด อดทน และยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย และเป็นช่วงอายุของวัยทำงานที่มีความขยันและเป็นกำลังสำคัญในการประกอบอาชีพของครัวเรือน ยอมรับเทคโนโลยีและนโยบายต่าง ๆ ได้ในระดับหนึ่ง

6.1.2 อายุ

ทวีป ยอดเสรี (2538: 12) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ที่มีต่อโครงการเชื่อมโยงสินค้าเพื่อการผลิตและบริการข้าวของชุมนุมสหกรณ์การเกษตรกำแพงเพชร จำกัด พบว่า อายุเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเรามีความแตกต่างกัน คนที่มีอายุต่างกันจะมีความรอบรู้ ความรับผิดชอบ ประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความจำเป็นคุณภาพและวุฒิภาวะทางด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไปบุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันออกไปในแต่ละองค์ประกอบของงาน อายุของบุคคลมีทั้งส่วนสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับ นภดล ตันตยานุสรณ์ (2550: 59) ได้ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน แสดงให้เห็นว่าคนรุ่นใหม่ที่มีอายุน้อยจะไม่ค่อยประกอบอาชีพทางการเกษตร เนื่องจากได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นและจะประกอบอาชีพตามสาขาที่จบมา

6.1.3 สมาชิกในครัวเรือน

คณิง กลับกลาย (2551: 42) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการดำเนินงานศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริของเกษตรกรตำบลเขาหินซ้อนและตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าเกษตรกรมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.56 คน ซึ่งเหมือนกับ สุชาติ ภิญโญ (2538: 21) สุภาวดี พรหมมา (2554: 60) และ ประสาน พูลเวช (2550: 32) ที่กล่าวว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 4-7 คน โดยมีแค่บุตรหรือธิดา 1-2 คนเท่านั้น และนภดล ตันตยานุสรณ์ (2550: 61) กล่าวว่า การที่ค่าเฉลี่ยของสมาชิกในครัวเรือนน้อย เนื่องจากเกษตรกรได้รับการณรงค์เรื่องของการวางแผนครอบครัว เพื่อลดอัตราการเพิ่มของประชากร ทำให้ขนาดครอบครัวของเกษตรกรไม่ใหญ่เหมือนในอดีตที่ผ่านมา แต่ก็ยังมีบางครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ อาจเนื่องจากยังคงยึดค่านิยมแบบเดิม

6.1.4 ระดับการศึกษา

ประสาน พูลเวช (2550: 32) ได้ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการนำข้าวเปลือกนาปรังในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ปี 2548 พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วราวุฒิ วันริโก (2555: 53) ที่กล่าวว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาของไทยภาคบังคับ และหากย้อนไป 40 ปี ระบบการศึกษาและการเข้าถึงสถานศึกษาของประชาชนยังไม่เปิดกว้างเมื่อเทียบกับปัจจุบัน และจากการศึกษาของสุภาวดี พรหมมา (2554: 40) ที่พบว่า เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันราคาข้าวนาปรังในจังหวัดอ่างทองส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา

กฤษฎา ช้องพูน (2551: 81) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรในการบริหารจัดการน้ำชลประทาน โดยเกษตรกรมีส่วนร่วมฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ 2 โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาโคมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรในการบริหารจัดการน้ำชลประทาน โดยเกษตรกรมีส่วน

ร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าถ้าเกษตรกรมีระดับการศึกษาที่สูง ความพึงพอใจในกิจกรรมการบริหารจัดการน้ำชลประทานก็จะสูงขึ้นด้วย

6.1.5 การเป็นสมาชิกองค์กร

พิชญ์สินี จิระวัฒน์ (2550: 49) ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยต่อการได้รับการช่วยเหลือด้านพืช ปี 2549 จังหวัดปทุมธานี พบว่า เกษตรกรส่วนมากเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กร โดยเฉพาะการเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร เช่นเดียวกับ สุภาวดี พรหมมา (2554: 41) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกของกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มลูกค้านาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เนื่องจากมีความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการและมีช่องทางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการเกษตรจากกลุ่ม และยังสามารถกระตุ้นให้เกษตรกร เพื่อนบ้านรับรู้ข้อมูลเพิ่มเติมได้อีกทางหนึ่ง

6.1.6 ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพการเกษตร

อุบล ชุมทอง (2548: 62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกมันสำปะหลังของเกษตรกร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว พบว่าเกษตรกรมีประสบการณ์การปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 9.94 ปี สอดคล้องกับ สุภาวดี พรหมมา (2554: 40) ที่กล่าวว่า เกษตรกรจะมีประสบการณ์ในการปลูกข้าว 1-10 ปี เช่นเดียวกับ เศรษฐ์ สวงาม (2550: 92) กล่าวว่าประสบการณ์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกรเฉลี่ย 7.23 เนื่องจากการปลูกพืชโดยเฉพาะการทำแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมเป็นเรื่องสำคัญ เพราะการทำแปลงผลิตเมล็ดข้าวโพดลูกผสมมีความยุ่งยากซับซ้อน อีกทั้งต้องการแรงงานที่มีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคต่าง ๆ สอดคล้องกับ บุญยลักษณ์ กำเลิศทอง (2555: 108) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกรในตำบลหนองกุ่ม อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังของเกษตรกร มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.2 ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

6.2.1 ขนาดพื้นที่ในการทำการเกษตร

ทวีป ยอดเสรี (2538: 32) ได้ศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ที่มีต่อโครงการเชื่อมโยงสินค้าเพื่อการผลิตและบริการข้าวของชุมนุมสหกรณ์การเกษตรกำแพงเพชร จำกัด จากการศึกษพบว่า เกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 41.57 ไร่ โดยพบว่าส่วนใหญ่จะมีพื้นที่อยู่ระหว่าง 21- 40 ไร่ ประพิศ วรรณสังข์ (2551: 95) ที่ศึกษาการผลิตและตลาดมันสำปะหลังของเกษตรกร อำเภอวังสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว พบว่า เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 48.42 ไร่ และประสาน พูลเวช (2550: 32) ที่กล่าวว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำการเกษตร

อยู่ในช่วง 21 -40 ไร่ นอกจากนี้สุภาวดี พรหมมา (2554: 60) ได้ศึกษาไว้ว่า พื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในจังหวัดอ่างทองมีค่าเฉลี่ยที่ 34.89 ไร่

6.2.2 ลักษณะการถือครองที่ดิน

คณิง กลับกลาย (2551: 75) ศึกษาความพึงพอใจการดำเนินงานศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริของเกษตรกรตำบลเขาหินซ้อนและตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ที่ทำการเกษตรมีพื้นที่ของตนเอง เช่นเดียวกับ ไพโรจน์ โปพฤกษ์วงศ์ (2533: 33) ที่กล่าวว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสภาพการถือครองที่ดินเป็นของตนเอง และปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กับโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของเกษตรกรแต่อย่างใด และนภค ตันตยานุสรณ์ (2550: 63) กล่าวว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง เนื่องจาก ที่ดินส่วนใหญ่จะได้รับการสืบทอดมรดกจากบรรพบุรุษ ซึ่งแตกต่างจากสุภาวดี พรหมมา (2554: 45) ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า สามในสี่ส่วนของเกษตรกรมีสภาพการถือครองที่ดินโดยการเช่า เช่นเดียวกับพิชญ์สินี จิระวัฒน์ (2550: 53) ที่กล่าวว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสภาพการถือครองที่ดินโดยการเช่าบุคคลอื่นทำกิน เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวของตนเอง

6.2.3 จำนวนแรงงานในครัวเรือน

สุภาวดี พรหมมา (2554: 60) ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนมากแรงงานในครัวเรือนของเกษตรกรเฉลี่ย 2.42 คน ซึ่งเกษตรกรใช้แรงงานในครัวเรือนช่วยกันทำมาหากินทั้งสามีและภรรยา หรือบุตรอาจช่วยกันทำการเกษตรเพียง 1 คน จึงทำให้ต้องจ้างแรงงานทำการเกษตร ซึ่งพบว่า แรงงานที่รับจ้างทำการเกษตรเฉลี่ย 1.87 คน ทำให้เกษตรกรมีเวลารับรู้ข่าวสารการเกษตรและพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้การจ้างแรงงานยังลดภาระการปลูกข้าวได้ในระดับหนึ่งแต่อาจจะทำให้ต้นทุนการผลิตในการจ่ายแรงงานสูงขึ้นตามไปด้วย เช่นเดียวกับ เชษฐ สวงาม (2550: 92) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมแบบมีสัญญาผูกพันในอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก พบว่า จำนวนแรงงานในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นแรงงานของสามีภรรยาและเพื่อนบ้าน ที่ได้อาศัยซึ่งกันและกัน หรือเรียกว่าช่วยแรงงาน หรือเรียกว่า การลงแขก และจะมีบางส่วนที่มีการจัดการจ้างแรงงานท้องถิ่นเข้ามาช่วย และสอดคล้องกับ บุญลักษณ์ กำเลิศทอง (2555: 102) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกรในตำบลหนองกุ่ม อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า เกษตรกรมีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.30 คน

6.2.4 ผลผลิตจากการทำการเกษตร

ศักดิ์ดา จิริไพโรจน์ (2546: 78) ได้ศึกษาการประเมินผลความพึงพอใจหลังการฝึกของเกษตรกรผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการจัดการการผลิตข้าวตามแนวทางโรงเรียนเกษตรกรในพระราชดำรินในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่งได้ผลผลิตต่อไร่ระหว่าง 800 -1000 กิโลกรัม และสุภาวดี พรหมมา (2554: 60) กล่าวว่า ผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่ 758.67 กิโลกรัมต่อไร่ จากการศึกษาวิเคราะห์แล้วอยู่ในระดับปานกลาง และมากกว่าผลผลิตเฉลี่ยในภาคกลางและทั้งประเทศ

6.2.5 รายได้จากภาคการเกษตร

กฤษฎา ช้องพูน (2551: 80) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรในการบริหารจัดการน้ำชลประทาน โดยเกษตรกรมีส่วนร่วมของฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ 2 โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาโคมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า รายได้จากครัวเรือนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรในการบริการบริหารจัดการน้ำชลประทาน โดยเกษตรกรมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าถ้าเกษตรกรมีรายได้ต่อครัวเรือนมากความพึงพอใจในกิจกรรมการบริการจัดการน้ำชลประทานก็มีมากขึ้นด้วย นภค ดันตยานุสรณ์ (2550: 64) กล่าวว่า รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรประมาณ 37,765.30 บาทต่อปี แต่รายได้ของเกษตรกรมีความหลากหลายแตกต่างกัน เนื่องจากการเกษตรมีพื้นที่ในการทำเกษตรไม่เท่ากัน และสภาพพื้นที่ในการทำเกษตรมีความสมบูรณ์ไม่เท่ากัน และเกษตรกรบางรายมีพื้นที่ในการทำเกษตรอยู่ห่างจากแหล่งน้ำในการทำเกษตร

6.2.6 ต้นทุนการผลิต

สุภาวดี พรหมมา (2554: 46) ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนในการผลิตข้าวต่อไร่เมื่อวิเคราะห์แล้วได้กำไรประมาณ 53.14 ของรายได้ ซึ่งควรนำไปลงทุนทำการเกษตรครั้งต่อไป และยังเกี่ยวข้องกับการนำไปใช้หนี้ให้แก่แหล่งเงินกู้ และ เศษฐ์ สวยงาม (2550: 93) กล่าวว่า ต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมเฉลี่ยไร่ละ 3,642.41 บาท ซึ่งจะใช้ต้นทุนในการผลิตค่อนข้างสูงเพื่อที่จะให้ได้ผลผลิตสูง ผลกำไรที่ได้จะคุ้มค่ากับการลงทุน และมีการจัดการที่ดี

6.2.7 แหล่งเงินทุน

สุภาวดี พรหมมา (2554: 46) ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า แหล่งเงินทุนที่เกษตรกรนำมาใช้ในการประกอบอาชีพประมาณร้อยละ 42.1 มาจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เช่นเดียวกับ เศษฐ์ สวยงาม (2550: 94) ที่กล่าวว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ได้เงินทุนจากการ

กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตร (ธ.ก.ส.) อาจเนื่องจากเกษตรกรเป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. และเป็นแหล่งเงินกู้ที่สามารถกู้ได้ง่ายที่สุด

6.3 ปัจจัยอื่น ๆ

6.3.1 แหล่งข้อมูลและการรับรู้ข้อมูล

สุภาวดี พรหมมา (2554: 48) ศึกษาความพึงพอใจ โครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ซึ่งข้อมูลที่ได้รับส่วนใหญ่จะมาจากสื่อบุคคล โดยเกษตรกรจะได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับมาก เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรส่วนใหญ่ต้องออกพื้นที่และมีโอกาสได้พบปะ ประชุมชี้แจงโครงการ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการเกษตร เช่นเดียวกับ ประสาน พูลเวช (2550: 32) ที่ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการจำหน่ายข้าวเปลือกนาปรังในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ปี 2548 จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 81.2 ทราบข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และผู้นำท้องถิ่น เช่นเดียวกับ ชลย์กรณ์ วิมลรัตน์ (2554: 81) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีการแช่ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังด้วยสารเคมีเพื่อป้องกันและกำจัดเพลี้ยแป้งของเกษตรกรในจังหวัดชลบุรี พบว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการแช่ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังด้วยสารเคมีเพื่อป้องกันและกำจัดเพลี้ยแป้งเชิงปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 จำนวน 551 ราย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 551 ราย โดยใช้การคำนวณตามวิธีการของ Taro Yamane (1973) อังโน จินดา ขลิบทอง (2547: 19) กำหนดความเชื่อมั่น = 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 คน

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ประชากรตัวอย่างหรือกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ (allowable error)

ถ้ากำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะใช้ค่า 0.05 แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{551}{1 + (551)(0.05)^2}$$

$$n = 231.75 \text{ หรือ } 232 \text{ คน}$$

1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 232 ราย จากประชากร 551 ราย ตามสัดส่วนของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจในแต่ละตำบลที่แจ้งความประสงค์เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 และผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากตามบัญชีรายชื่อของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ โดยเขียนรายชื่อประชากรทั้งหมด 551 ราย ลงในภาชนะเคล้าให้ทั่วแล้วหยิบขึ้นมาให้ครบจำนวนตัวอย่าง 232 ราย ซึ่งแยกเป็นรายตำบลได้ ดังนี้

$$n_1 = \frac{n \times N_1}{N}$$

เมื่อ N = ประชากรทั้งหมด

N_1 = กลุ่มประชากรของแต่ละตำบล

n = กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูล

n_1 = ตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างที่จะจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดของจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล

ลำดับที่	ตำบล	จำนวนเกษตรกร	กลุ่มตัวอย่าง
1	เขาไม้แก้ว	146	62
2	ตะเคียนเตี้ย	48	20
3	บางละมุง	5	2
4	โป่ง	78	33
5	หนองปรือ	78	33
6	หนองปลาไหล	39	16
7	ห้วยใหญ่	157	66
	รวม	551	232

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุง (2556)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างแบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการในประเด็นต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วจึงกำหนดตัวชี้วัดและมาตรวัดข้อมูลในแต่ละประเด็นตามที่กำหนดไว้แล้วจึงนำข้อมูลตามประเด็นตัวชี้วัดและมาตรวัดมาสร้างเป็นข้อคำถามที่ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (closed – end question) และคำถามปลายเปิด (opened – end question) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

2.2 องค์ประกอบของเครื่องมือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร ข้อมูลพื้นฐานทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ของผู้รับบริการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ โดยเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกครัวเรือน ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกองค์กรประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง ลักษณะการถือครอง จำนวนแรงงานในครัวเรือน ผลผลิตที่ได้รับ รายได้จากการขายผลผลิต แหล่งเงินทุน และแหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ มีเกณฑ์ระดับการรับรู้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ในโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการตรวจสอบและการประชาคม และด้านการอภิปรายรับรองผลการขึ้นทะเบียน โดยใช้คำถามแบบปลายปิด มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
ระดับ 2 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 3 หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 4 หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 5 หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการตรวจสอบและการประชาคม และด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน โดยใช้คำถามแบบปลายเปิดรูปแบบของคำถามเป็นแบบเติมคำในช่องว่าง มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง	ระดับปัญหาน้อยที่สุด
ระดับ 2 หมายถึง	ระดับปัญหาน้อย
ระดับ 3 หมายถึง	ระดับปัญหาปานกลาง
ระดับ 4 หมายถึง	ระดับปัญหามาก
ระดับ 5 หมายถึง	ระดับปัญหามากที่สุด

2.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือ

2.3.1 การตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยการนำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษา ค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมขอบเขตการวิจัยมากที่สุด หลังจากนั้น ได้นำแบบสัมภาษณ์ให้คณะกรรมการที่ปรึกษา เกษตรอำเภอบางละมุง ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จากนั้นผู้วิจัยได้ประมวล และทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์

2.3.2 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (reliability) โดยนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกันซึ่งไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 20 คน จากนั้นจึงนำผลที่ได้ไปทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (reliability consistency) ตามวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient of alpha หรือ Cronbach's alpha) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแต่ละตอนดังนี้ 0.908, 0.920 และ 0.925 (รายละเอียดในภาคผนวกหน้าที (120 – 123)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กับเกษตรกรที่เข้าร่วม โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ทั้งหมด จำนวน 232 คน โดยการเก็บรวบรวมมี 4 ขั้นตอน ตามแนวทางของ เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ (2547 : 313 - 315) ดังนี้

3.1 **ขั้นเตรียมการเก็บข้อมูล** ผู้วิจัยมีการเตรียมการก่อนออกภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย ในเรื่องต่อไปนี้

3.1.1 **การกำหนดวัน เวลา และสถานที่เก็บข้อมูล** ผู้วิจัยมีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ที่จะไปเก็บข้อมูล รวมทั้งมีการนัดหมายล่วงหน้ากับผู้ให้ข้อมูล

3.1.1 **การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้เพื่อการเก็บข้อมูล และการเดินทาง** เช่น ปากกา กล้องถ่ายภาพ แบบสัมภาษณ์ และยานพาหนะ

3.2 **ขั้นการสัมภาษณ์** ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนในการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.2.1 **แนะนำตัวผู้เก็บข้อมูล** ผู้วิจัยแนะนำตัวว่าเป็นใคร ทำอะไร ที่ไหน และจะมาทำอะไร ให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์รู้จักก่อนที่จะทำการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นการสร้างความไว้วางใจ และเป็นกันเองกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

3.2.2 **ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย** ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่าเป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์อย่างไร และชี้แจงความสำคัญของข้อมูลงานวิจัยแก่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง และครบถ้วน

3.2.3 **เริ่มดำเนินการสัมภาษณ์** ผู้วิจัยได้อธิบายคำถาม ที่มีในแบบสัมภาษณ์ โดยใช้คำอธิบายที่ทำให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เข้าใจง่าย พยายามให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ตอบในประเด็นของแบบสัมภาษณ์

3.3 **ขั้นสิ้นสุดของการสัมภาษณ์** มีแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.3.1 **การทบทวนความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล** ผู้วิจัยได้ทบทวนความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนสิ้นสุดการสัมภาษณ์

3.3.2 **กล่าวขอบคุณ** ผู้วิจัยได้กล่าวขอบคุณเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล และผู้เกี่ยวข้องที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้อง จัดหมวดหมู่และลงรหัส เพื่อประมวลผลและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 **ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร** สภาพทางสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ของเกษตรกร ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติคือ ค่าความถี่

(frequency) ร้อยละ (percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าสูงสุด (maximum)

4.2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าสูงสุด (maximum)

การแปลความหมายระดับการรับรู้การขึ้นทะเบียนข้อมูลพืชเศรษฐกิจ ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ตามเกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (multiple regression analysis)

จากสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) และตัวแปรอิสระ (X) ของประชากรจะเห็นว่า กลุ่มตัวแปรอิสระ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตามได้ส่วนหนึ่ง ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถอธิบายได้นี้ เรียกว่า ค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (Error: E) การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณใช้สมการคำนวณโดยวิธี Stepwise จะเป็นการพยากรณ์หาค่าสัมประสิทธิ์ α และ β_1 จากค่าสถิติ a และ b ที่ได้จากการคำนวณโดยกลุ่มตัวอย่าง โดยหลักการวิเคราะห์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้จะต้องเป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่ทำให้สมการดังกล่าว มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองรวมกันน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS)

สมการถดถอยเชิงพหุของประชากร

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + \epsilon$$

สมการถดถอยเชิงพหุของกลุ่มตัวอย่าง

$$Y = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + b_k X_k$$

โดยที่ X คือ ตัวแปรอิสระ

Y คือ ตัวแปรตาม

K คือ จำนวนตัวแปรอิสระ

เมื่อ α และ a เป็นจุดตัดแกน Y ของสมการถดถอย หรือค่าของ Y เมื่อให้ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีค่าเท่ากับศูนย์

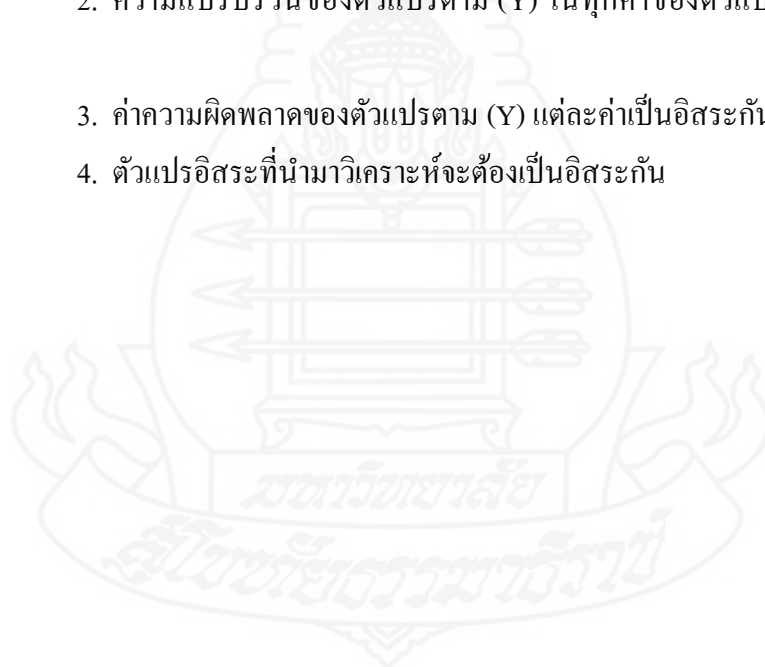
ส่วน β และ b เป็นสัมประสิทธิ์ถดถอย (Partial regression coefficient) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ซึ่งหมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม (Y) เมื่อตัวแปรนั้นเปลี่ยนไป 1 หน่วย โดยตัวแปรอิสระตัวอื่นมีค่าคงที่ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ a และ b สามารถคำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$a = Y - b_1 X_1 - b_2 X_2 - \dots - b_k X_k$$

$$b_i = \frac{\sum X_i Y_i - \sum X_i \sum Y_i}{n \sum X_i^2 - (\sum X_i)^2}$$

การวิเคราะห์ถดถอยพหุ มีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ

1. ค่าความผิดพลาด (error) ต้องเป็นตัวแปรสุ่ม และมีการแจกแจงแบบ โกลังปกติ
2. ความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Y) ในทุกค่าของตัวแปรอิสระ (X) จะต้องเท่ากัน
3. ค่าความผิดพลาดของตัวแปรตาม (Y) แต่ละค่าเป็นอิสระกัน
4. ตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์จะต้องเป็นอิสระกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกร โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ของเกษตรกร

1.1 ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทางสังคมของเกษตรกร

สภาพทางสังคมของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกองค์กร และประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลัง ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง

n= 232

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	131	56.5
หญิง	101	43.5
2. อายุ (ปี)		
≤ 30	7	3.0
31 – 40	32	13.8
41 – 50	101	43.5
51 – 60	64	27.6
≥ 61	28	12.1
Min = 22 Max = 72 \bar{X} = 48.67 S.D. = 9.132		
3. จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครัวเรือน (คน)		
1 - 3	73	31.5
4 - 6	154	66.4
≥ 7	5	2.1
Min = 1 Max = 8 \bar{X} = 4.23 S.D. = 1.153		
4. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	178	76.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	30	12.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	15	6.5
ปวส./อนุปริญญา	2	0.9
ปริญญาตรี	7	3.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n= 232

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
5. การเป็นสมาชิกองค์กร		
ไม่เป็น	118	50.9
เป็น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	114	49.1
สหกรณ์การเกษตร	12	5.2
กลุ่ม ธกส.	23	9.9
กลุ่มส่งเสริมอาชีพ	15	6.5
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	35	15.1
กลุ่มเกษตรกร	35	23.7
6. ประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลัง (ปี)		
1 – 10	141	60.8
11 – 20	77	33.2
≥ 21	14	6
Min = 2 Max = 27 \bar{X} = 10.01 S.D. = 5.702		

จากตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคมของเกษตรกรปรากฏผล
ดังนี้

1.1.1 เพศ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 56.5 เป็นเพศชาย และส่วนที่เหลือร้อยละ 43.5 เป็นเพศหญิง

1.1.2 อายุ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 43.5 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี รองลงมา ร้อยละ 27.6 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ร้อยละ 13.8 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 12.1 มีอายุมากกว่า 61 ปี และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 3.0 มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีอายุต่ำสุด 22 ปี สูงสุด 72 ปี และเกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 48.67 ปี

1.1.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 66.4 มีจำนวนสมาชิก ครัวเรือน 4 - 6 คน รองลงมา ร้อยละ 31.5 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 – 3 คน และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 2.1 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 7 คนหรือมากกว่า ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด 1 คน สูงสุด 8 คน และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.23 คน

1.1.4 ระดับการศึกษาพบว่า เกษตรกรสามในสี่ (ร้อยละ 76.7) จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมา ร้อยละ 12.9 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 6.5 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ร้อยละ 3.0 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 0.9 จบการศึกษาระดับปวส. หรืออนุปริญญาตามลำดับ

1.1.5 การเป็นสมาชิกองค์กรพบว่า เกษตรกรประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.9) ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร และส่วนที่เหลือร้อยละ 49.1 เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร ซึ่งเกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร พบว่า เกษตรกรร้อยละ 23.7 เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร รองลงมา เกษตรกรร้อยละ 15.1 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ร้อยละ 9.9 เป็นสมาชิกกลุ่ม ชกส. ร้อยละ 6.5 เป็นสมาชิกกลุ่มส่งเสริมอาชีพ และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 5.2 เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรตามลำดับ

1.1.6 ประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังพบว่า เกษตรกรเกือบสองในสาม (ร้อยละ 60.8) มีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลัง 1 – 10 ปี รองลงมา ร้อยละ 33.2 มีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลัง 11 – 20 ปี และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 6 มีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังมากกว่า 21 ปีตามลำดับ โดยเกษตรกรมีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 27 ปี และเฉลี่ย 10.01 ปี

1.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง ได้แก่ พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง การถือครองพื้นที่ทำการเกษตร จำนวนแรงงานในครัวเรือน รายได้จากการขายผลผลิต ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง แหล่งเงินทุน การวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

n = 232

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1. พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง (ไร่)		
≤20	106	45.7
21 - 40	96	41.4
41 - 60	18	7.7
≥61	12	5.2
Min = 3 Max = 107 $\bar{X} = 25.52$ S.D. = 1.595		
2. การถือครองที่ทำกรเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เป็นของตนเอง	190	81.9
เช่า	138	59.5
มีผู้อนุญาตให้ทำโดยไม่เก็บค่าเช่า	47	20.3
Min = 6 Max = 121 $\bar{X} = 34.25$ S.D. = 1.824		
3. จำนวนแรงงานในครัวเรือน (คน)		
1	104	44.8
2	111	47.8
3	17	7.4
Min = 1 : Max = 3 : $\bar{X} = 1.62$: S.D. = 0.619		
4. ผลผลิตมันสำปะหลังที่ได้รับ (กิโลกรัม/ไร่)		
≤4,000	49	21.1
4,001 - 5,000	139	59.9
5,001 - 6,000	38	16.4
≥6,001	6	2.6
Min = 3,500 Max = 6,300 $\bar{X} = 4,493.53$ S.D. = 589.979		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

n = 232		
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้จากการขายผลผลิต (บาท)		
≤100,000	27	11.8
100,001 – 200,000	114	42.5
200,001 – 300,000	57	24.6
≥ 300,001	49	21.1
Min = 26,400 Max = 900,000 \bar{X} = 235,555 S.D. = 1526.555		
6. ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (บาท/ไร่)		
≤5,000	4	1.7
5,001 - 6,000	49	21.1
6,001 – 7,000	145	62.5
≥ 7,001	34	14.7
Min = 4,500 Max = 7,700 \bar{X} = 6,457.33 S.D. = 579.848		
7. แหล่งเงินทุน		
ตนเอง / ครอบครัว	164	70.7
ญาติพี่น้อง	38	16.4
ธกส.	20	8.6
ธนาคารพาณิชย์	2	0.9
สหกรณ์การเกษตร	8	3.4

จากตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรปรากฏผลดังนี้

1.2.1 **พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง** พบว่า เกษตรกรเกือบครึ่ง (ร้อยละ 45.7) มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังน้อยกว่า 20 ไร่ รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 41.4 มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง 21 – 40 ไร่ เกษตรกรร้อยละ 7.7 มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง 41 – 60 ไร่ และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 5.2 มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมากกว่า 61 ไร่ตามลำดับ โดยเกษตรกรมีจำนวนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังต่ำสุด 3 ไร่ สูงสุด 107 ไร่ และมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 25.52 ไร่

1.2.2 การถือครองพื้นที่ทำการเกษตร พบว่า เกษตรกรมากกว่าสามในสี่ (ร้อยละ 81.9) ถือครองพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง รองลงมาร้อยละ 59.5 มีพื้นที่ทำการเกษตรโดยการเช่า และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 20.3 มีผู้อนุญาตให้ทำโดยไม่เก็บค่าเช่าตามลำดับ

1.2.3 จำนวนแรงงานในครัวเรือน พบว่า เกษตรกรเกือบครึ่ง (ร้อยละ 44.8) มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 2 คน รองลงมาร้อยละ 44.8 มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 1 คน และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 7.4 มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 3 คนตามลำดับ โดยเกษตรกรมีแรงงานในครัวเรือนต่ำสุด 1 คน สูงสุด 3 คน และแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 1.62 คน

1.2.4 ผลผลิตมันสำปะหลังที่ได้รับ พบว่า เกษตรกรเกินครึ่ง (ร้อยละ 59.9) ได้รับผลผลิต 4,001 – 5,000 กก./ไร่ รองลงมาร้อยละ 21.1 ได้รับผลผลิตน้อยกว่า 4,000 กก./ไร่ ร้อยละ 16.4 ได้รับผลผลิต 5,001 – 6,000 กก./ไร่ และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 5,001 – 6,000 กก./ไร่ตามลำดับ โดยเกษตรกรได้รับผลผลิตต่ำสุด 3,500 กก./ไร่ สูงสุด 6,300 กก./ไร่ และผลผลิตเฉลี่ย 4,493.53 กก./ไร่

1.2.5 รายได้จากการขายผลผลิต พบว่า เกษตรกรเกือบครึ่ง (ร้อยละ 42.5) มีรายได้จากการขายผลผลิตระหว่าง 100,001 – 200,000 บาท รองลงมาร้อยละ 24.6 มีรายได้จากการขายผลผลิตระหว่าง 200,001 – 300,000 บาท และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 2.11 มีรายได้จากการขายผลผลิตมากกว่า 300,001 บาทตามลำดับ โดยเกษตรกรที่มีรายได้จากการขายผลผลิตต่ำสุด 26,400 บาท สูงสุด 900,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ย 235,555 บาท

1.2.6 ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลังต่อไร่ พบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 62.5) มีต้นทุนการผลิต 6,001 – 7,000 บาท รองลงมาร้อยละ 21.1 มีต้นทุนการผลิต 5,001 – 6,000 บาท ร้อยละ 14.7 มีต้นทุนการผลิตมากกว่า 7,001 บาท และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 1.7 มีต้นทุนการผลิตน้อยกว่า 5,001 บาทตามลำดับ โดยเกษตรกรมีต้นทุนการผลิตต่ำสุด 4,500 บาท สูงสุด 7,700 บาท และต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 6,457.33 บาท

1.2.7 แหล่งเงินทุน พบว่า เกษตรกรกว่าสองในสาม (ร้อยละ 70.7) ใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวในการลงทุน รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 16.4 ใช้เงินทุนจากญาติพี่น้อง และเกษตรกรร้อยละ 0.9 ใช้แหล่งเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์

1.3 แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลของเกษตรกรเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ สื่อบุคคล (เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อนบ้าน กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครเกษตร) สื่อมวลชน (โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุชุมชน หอกระจายข่าว และหนังสือพิมพ์) และสื่อกิจกรรม (การประชุม การฝึกอบรม และการรณรงค์) การวิเคราะห์ผลปรากฏดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 232

แหล่งข้อมูล	ไม่ได้รับ จำนวน (ร้อยละ)	ได้รับโดยมีระดับการรับรู้ในระดับ					ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
สื่อบุคคล						3.52 (0.610)	มาก	
เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร	-	4 (1.7)	20 (8.6)	41 (17.7)	87 (37.5)	80 (34.5)	3.94 (1.011)	มาก
เพื่อนบ้าน	-	1 (0.4)	25 (10.8)	65 (28.0)	96 (41.4)	45 (19.4)	3.69 (0.921)	มาก
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	17 (7.3)	13 (5.06)	47 (20.3)	73 (31.5)	72 (31.0)	10 (4.3)	3.09 (0.989)	ปานกลาง
อาสาสมัครเกษตร	9 (3.9)	5 (2.20)	37 (15.90)	88 (37.90)	62 (26.70)	31 (13.40)	3.35 (0.987)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 232

แหล่งข้อมูล	ได้รับโดยมีระดับการรับรู้ในระดับ						ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	ไม่ได้รับ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
สื่อมวลชน							2.70 (0.754)	ปานกลาง
โทรทัศน์	6 (2.6)	15 (6.5)	60 (25.90)	72 (31.00)	50 (21.60)	29 (12.50)	3.08 (1.125)	ปานกลาง
วิทยุกระจายเสียง	45 (19.4)	51 (27.26)	49 (26.19)	46 (24.99)	37 (19.78)	4 (1.70)	2.43 (1.150)	น้อย
วิทยุชุมชน	58 (25.0)	26 (11.20)	66 (28.40)	56 (24.10)	21 (9.10)	5 (2.20)	2.50 (0.984)	น้อย
หอกระจายข่าว	50 (21.6)	27 (11.60)	39 (16.80)	78 (33.60)	26 (11.20)	12 (5.20)	2.76 (1.079)	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์	91 (39.2)	37 (15.90)	54 (23.30)	34 (14.70)	13 (5.60)	3 (1.30)	2.23 (1.010)	น้อย

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 232

แหล่งข้อมูล	ไม่ได้รับ จำนวน (ร้อยละ)	ได้รับโดยมีระดับการรับรู้ในระดับ					ค่าเฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
		น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
สื่อกิจกรรม							3.71 (0.744)	มาก
การประชุม	23 (9.9)	5 (2.20)	21 (9.10)	55 (23.70)	65 (28.00)	63 (27.20)	3.77 (1.064)	มาก
การฝึกอบรม	10 (4.3)	1 (0.40)	17 (7.30)	38 (16.40)	104 (44.80)	62 (26.70)	3.94 (0.893)	มาก
การรณรงค์	56 (24.1)	5 (2.20)	38 (16.40)	67 (28.90)	54 (23.30)	12 (5.20)	3.17 (0.941)	ปานกลาง
เฉลี่ย							3.31 (0.502)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปรากฏผลดังนี้

เกษตรกรมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจจากแหล่งต่าง ๆ ในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 0.502) โดยเกษตรกรมีระดับการรับรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้าน ตามลำดับได้แก่ สื่อกิจกรรมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.168) จากสื่อบุคคลในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.610) สื่อมวลชนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.754) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

1.3.1 สื่อบุคคล เกษตรกรมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ดังนี้ระดับมากจาก 2 แหล่ง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 1.011) และเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.921) และระดับปานกลางจาก 2 แหล่ง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ อาสาสมัครเกษตร ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.987) และกำนันผู้ใหญ่บ้าน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.989)

1.3.2 สื่อมวลชน เกษตรกรมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ดังนี้ ระดับปานกลางจาก 2 แหล่ง ได้แก่ โทรทัศน์ ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 1.125) และหอกระจายข่าว ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 1.079) ระดับน้อยจาก 3 แหล่ง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยของค่า ได้แก่ วิทยุชุมชน ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.984) วิทยุกระจายเสียง ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 1.150) และหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 1.010)

1.3.3 สื่อกิจกรรม เกษตรกรมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ดังนี้ ระดับมากจาก 2 แหล่ง ได้แก่ การฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.893) และการประชุม ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.064) และระดับปานกลางจากการรณรงค์ ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.941)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ การเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ การตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ และการออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ การวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4 – 4.8 ดังนี้

2.1 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.4 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

n = 232

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. ความสุภาพ กิริยามารยาท ของเจ้าหน้าที่ผู้ ให้บริการ	100 (43.1)	86 (37.1)	43 (18.5)	3 (1.3)	0 (0.0)	4.22 (0.789)	มากที่สุด
2. ความเหมาะสม ในการแต่งกาย ของเจ้าหน้าที่ผู้ ให้บริการ	72 (31)	103 (44.4)	56 (24.1)	1 (0.4)	0 (0.00)	4.06 (0.754)	มาก
3. เจ้าหน้าที่ ให้บริการอย่าง รวดเร็ว	45 (19.4)	122 (52.6)	58 (25.0)	7 (3.0)	0 (0.00)	3.88 (0.744)	มาก
4. เจ้าหน้าที่มี ความเอาใจใส่ กระตือรือร้น ในการ ให้บริการ	58 (25.0)	114 (49.1)	55 (23.7)	4 (1.7)	1 (0.4)	3.97 (0.772)	มาก
5. เจ้าหน้าที่มี ความพร้อมใน การให้บริการ	64 (27.6)	115 (49.6)	48 (20.7)	4 (1.7)	1 (0.4)	4.02 (0.770)	มาก
6. เจ้าหน้าที่ สามารถชี้แจง อธิบาย โครงการได้ ถูกต้อง	38 (16.4)	107 (46.1)	75 (32.3)	12 (5.2)	0 (0.0)	3.74 (0.792)	มาก

ตารางที่ 4.4(ต่อ)

n = 232

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
7. เจ้าหน้าที่ ให้บริการแก่ เกษตรกร อย่างทัดเทียม กัน	55 (23.7)	122 (52.6)	48 (20.7)	7 (3.0)	0 (0.0)	3.97 (0.752)	มาก
เฉลี่ยรวม						3.98 (0.543)	มาก

จากตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเกษตรกรมีความพึงพอใจภาพรวมระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.543) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 1 ประเด็น คือความสุภาพกิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.0789) นอกนั้นเกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมากใน 6 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเหมาะสมในการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.754) เจ้าหน้าที่ที่มีความพร้อมในการให้บริการ ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.770) เจ้าหน้าที่ที่มีความเอาใจใส่กระตือรือร้นในการให้บริการ ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.752) เจ้าหน้าที่ให้บริการแก่เกษตรกรอย่างทัดเทียมกัน ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.772) เจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างรวดเร็ว ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.744) และเจ้าหน้าที่สามารถชี้แจงอธิบายโครงการได้ถูกต้องครบถ้วน ($\bar{X}=3.74$, S.D.=0.792)

2.2 การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน
การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 232

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
1. สื่อที่ใช้ในการ ประชาสัมพันธ์ มีความเหมาะสม และทั่วถึง	39 (16.8)	102 (44.0)	72 (31.0)	19 (8.2)	0 (0.00)	3.69 (0.848)	มาก
2. ระยะเวลา ใช้ในการ ประชาสัมพันธ์	12 (5.2)	82 (35.3)	105 (45.3)	33 (14.2)	0 (0.00)	3.31 (0.779)	ปานกลาง
3. ข้อมูลข่าวสารที่ ประชา สัมพันธ์ชัดเจน ครอบคลุม	20 (8.6)	80 (34.5)	104 (44.8)	28 (12.1)	0 (0.00)	3.40 (0.810)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.46 (0.626)	มาก

จากตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรมีความพึงพอใจภาพรวมระดับมาก ($\bar{X}=3.46$, S.D.=0.626) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีความพึงพอใจระดับมาก 1 ประเด็น คือ สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์มีความเหมาะสมและทั่วถึง ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.848) และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ชัดเจนครอบคลุม ($\bar{X}=3.40$, S.D.=0.848) และระยะเวลาใช้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.31$, S.D.=0.779)

2.3 การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.6 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน
การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 232

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
1. เอกสาร หลักฐานที่ใช้ ในการขึ้น ทะเบียน	16 (6.9)	94 (40.5)	87 (37.5)	31 (13.4)	4 (1.7)	3.38 (0.864)	ปานกลาง
2. ความ เหมาะสมของ ระยะเวลาที่ใช้ ในการขึ้น ทะเบียน	19 (8.2)	71 (30.6)	95 (40.9)	42 (18.1)	5 (2.2)	3.25 (0.919)	ปานกลาง
3. ความสะดวก ของสถานที่ ขึ้นทะเบียน	33 (14.2)	108 (46.6)	72 (31.0)	16 (6.9)	3 (1.3)	3.66 (0.854)	มาก
4. ขั้นตอนการ ขึ้นทะเบียนไม่ ยุ่งยาก ซับซ้อน	15 (6.5)	82 (35.3)	96 (41.4)	31 (13.4)	8 (3.4)	3.28 (0.899)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.39 (0.570)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรมีความพึงพอใจภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.570) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมาก 1 ประเด็น คือความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน ($\bar{X}=3.66$, S.D.=0.854) และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 3 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน ($\bar{X}=3.38$, S.D.=0.864) ขั้นตอนการขึ้นทะเบียน ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=3.28$, S.D.=0.570) และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน ($\bar{X}=3.25$, S.D.=0.919)

2.4 การตรวจสอบและการประชาคม

ตารางที่ 4.7 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน

การตรวจสอบและการประชาคม

n = 232

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
1. ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบเอกสาร	15 (6.5)	88 (37.9)	98 (42.2)	28 (12.1)	3 (1.3)	3.36 (0.826)	ปานกลาง
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการติดประกาศการประชาคม	11 (4.7)	97 (41.8)	87 (37.5)	34 (14.7)	3 (1.3)	3.34 (0.833)	ปานกลาง
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการประชาคม	11 (4.7)	86 (37.1)	108 (46.6)	27 (11.6)	0 (0.00)	3.35 (0.746)	ปานกลาง
4. การดำเนินการประชาคมของเจ้าหน้าที่	34 (14.7)	84 (36.2)	93 (40.1)	21 (9.1)	0 (0.0)	3.56 (0.850)	มาก
5. ขนาดการจัดกลุ่มประชาคม 5-10 คน	30 (12.9)	69 (29.7)	106 (45.7)	21 (9.1)	6 (2.6)	3.41 (0.917)	มาก
6. ความสะดวกของสถานที่ประชาคม	10 (4.3)	71 (30.6)	130 (56.0)	21 (9.1)	0 (0.0)	3.30 (0.693)	ปานกลาง
7. การสุ่มตรวจสอบพื้นที่ปลูกจริง 10% และการใช้ GPS โดยคณะกรรมการ	11 (4.7)	94 (40.5)	90 (38.8)	31 (13.4)	6 (2.6)	3.31 (0.858)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						3.37 (0.357)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการเตรียมการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ เกษตรกรมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$, S.D.=0.357)เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมาก 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การดำเนินการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X}=3.56$, S.D.=0.357)และขนาดการจัดกลุ่มประชาสัมพันธ์ 5 – 10 คน ($\bar{X}=3.41$, S.D.=0.917)และมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 5 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบเอกสาร ($\bar{X}=3.36$, S.D.=0.836) ระยะเวลาที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.35$, S.D.=0.746)ระยะเวลาที่ใช้ในการติดประกาศการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.34$, S.D.=0.833)การสุ่มตรวจสอบพื้นที่ปลูกจริง 10% และการใช้ GPS โดยคณะกรรมการ ($\bar{X}=3.31$, S.D.=0.858) และความสะดวกของสถานที่ประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.30$, S.D.=0.693)

2.5 การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.8 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 232

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. ระยะเวลาในการออกไปรับรองฯ มีความรวดเร็ว	9 (3.39)	63 (27.2)	144 (62.1)	16 (6.9)	0 (0.0)	3.28 (0.646)	ปานกลาง
2. ระยะเวลาในการติดประกาศ	8 (3.4)	34 (14.7)	123 (53.0)	34 (14.7)	5 (2.2)	3.15 (0.787)	ปานกลาง
3. ไปรับรองฯ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน	48 (20.7)	116 (50.0)	56 (24.1)	8 (3.4)	4 (1.7)	3.84 (0.849)	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

n = 232

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ						เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เฉลี่ย		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
4. ความสะดวก ของสถานที่รับ ใบรับรอง	27 (11.6)	112 (44.3)	83 (35.8)	10 (4.3)	0 (0.0)	3.67 (0.736)	มาก	
เฉลี่ยรวม						3.48 (0.464)	มาก	

จากตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรมีความพึงพอใจภาพรวมระดับมาก ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.464)เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมาก 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ใบรับรองฯ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.849) และความสะดวกของสถานที่รับใบรับรอง ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.464) และมีความพึงพอใจในระดับปานกลางจาก 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ระยะเวลาในการออกใบรับรองฯ มีความรวดเร็ว ($\bar{X}=3.28$, S.D.=0.646) และระยะเวลาในการติดประกาศ ($\bar{X}=3.15$, S.D.=0.787)

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

3.1 การทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเกี่ยวข้องแบบใดหรือทิศทางใด(เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตามและมีระดับความเกี่ยวข้องกับตัวแปรตามมากหรือน้อยเพียงใดการวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระจำนวน 9 ตัวแปร ได้แก่ 1) อายุ 2) จำนวนสมาชิกครัวเรือน 3) ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง 4) ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง 5) จำนวนแรงงานในครัวเรือน 6) ผลผลิตที่ได้รับ 7) รายได้จากการขายผลผลิต 8)

ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง และ 9) แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ส่วนตัวแปรตาม คือความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ 2) ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ 3) ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ 4) ด้านการตรวจสอบและการประชาคม และ 5) ด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนสำหรับการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกร ได้สัมภาษณ์เกษตรกร ดังนี้

$$Y_1 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9$$

$$Y_2 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9$$

$$Y_3 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9$$

$$Y_4 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9$$

$$Y_5 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9$$

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทน

ตัวแปร ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรตาม

Y_1 = ความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

Y_2 = ความพึงพอใจด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

Y_3 = ความพึงพอใจด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

Y_4 = ความพึงพอใจด้านการตรวจสอบและการประชาคม

Y_5 = ความพึงพอใจด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรอิสระ

X_1 = อายุ(ปี)

X_2 = จำนวนสมาชิกครัวเรือน(คน)

X_3 = ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง(ปี)

X_4 = ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง(ไร่)

X_5 = จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)

X_6 = ผลผลิตที่ได้รับ(กิโลกรัม/ไร่)

X_7 = รายได้จากการขายผลผลิต(บาท)

X_8 = ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง(บาท/ไร่)

X_9 = การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์คือตัวแปรอิสระ 9 ตัวแปรและตัวแปรตาม 5 ตัว ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานมาแสดง ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์

ที่	ตัวแปร	เฉลี่ย	S.D.
ตัวแปรอิสระ			
X ₁	อายุ(ปี)	48.67	9.132
X ₂	จำนวนสมาชิกครัวเรือน(คน)	4.23	1.153
X ₃	ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง(ปี)	10.01	5.702
X ₄	ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง(ไร่)	25.52	1.5956
X ₅	จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	1.62	0.619
X ₆	ผลผลิตที่ได้รับ(กิโลกรัม/ไร่)	4,493.53	589.979
X ₇	รายได้จากการขายผลผลิต (บาท)	235,555	1526.555
X ₈	ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (บาท/ไร่)	6,457.33	578.848
X ₉	การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียน(คะแนน)	3.31	0.502
ตัวแปรตาม			
Y ₁	ความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (คะแนน)	3.98	0.543
Y ₂	ความพึงพอใจด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ (คะแนน)	3.46	0.626
Y ₃	ความพึงพอใจด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ(คะแนน)	3.39	0.570
Y ₄	ความพึงพอใจด้านการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์(คะแนน)	3.37	0.257
Y ₅	ความพึงพอใจด้านการออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียน (คะแนน)	3.48	0.464

2. การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายโดยศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละคู่ ที่มีความสัมพันธ์สูงกว่า 0.8 ที่จะก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง(multicollinearity) อันเป็นการละเมิดข้อกำหนดของการถดถอยพหุ รายละเอียดตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉
Y ₁	1	0.551	0.343	0.464	0.257	0.033	0.070	0.067	0.035	0.095	0.182	0.051	0.068	0.462
Y ₂		1	0.447	0.501	0.065	0.029	-0.030	-0.033	0.041	0.013	-0.019	0.026	0.047	0.163
Y ₃			1	0.410	0.043	0.003	-0.022	-0.058	0.071	-0.195	-0.228	-0.008	-0.028	0.283
Y ₄				1	0.149	0.003	-0.012	-0.036	-0.006	0.041	-0.017	-0.022	-0.008	0.184
Y ₅					1	0.109	0.054	0.154	0.063	0.209	0.346	0.123	0.078	0.337
X ₁						1	0.233	0.702	0.088	0.113	0.036	0.092	0.065	-0.060
X ₂							1	0.169	0.038	0.291	0.216	0.113	0.104	0.015
X ₃								1	0.298	0.232	0.056	0.266	0.140	-0.120
X ₄									1	0.291	0.129	0.939	0.392	-0.100
X ₅										1	0.421	0.380	0.184	0.051
X ₆											1	0.339	0.416	0.351
X ₇												1	0.456	-0.020
X ₈													1	0.239
X ₉														1

** หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละคู่ พบว่ามีตัวแปรอิสระ 1 คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงเกินกว่า 0.8 ที่จะก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตนเอง (multicollinearity) อันเป็นการละเมิดข้อกำหนดของการถดถอยพหุ ได้แก่ ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง(ไร่) ก็บรรยายได้จากการขายผลผลิต(บาท)มีความสัมพันธ์ 0.939 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์เกินกว่า 0.8 ออก 1 ตัวแปรคือ ขนาดพื้นที่ผลิตมันสำปะหลัง จึงสรุปได้ว่า สามารถใช้ผลการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 8 ตัว และตัวแปรตาม 5 ตัว ตามผลการวิเคราะห์นี้ได้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้กับตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

$$Y_1 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8$$

$$Y_2 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8$$

$$Y_3 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8$$

$$Y_4 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8$$

$$Y_5 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8$$

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจด้านการตรวจสอบและการประชาคม และด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน โดยวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรอิสระ 8 ตัวแปร และตัวแปรตาม 5 ตัวแปร เข้าสมการคำนวณโดยวิธี Stepwise ซึ่งเป็นวิธีการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการ โดยใช้หลักการทั้งวิธี Forward Selection และวิธี Backward Elimination เนื่องจากเมื่อใช้วิธีการคำนวณทุกวิธีแล้วค่า Adjust R² ที่ได้จากการเข้าสมการไม่มีความแตกต่างกัน รายละเอียดตามตารางที่ 4.11 – 4.15

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

ตัวแปร	ค่า สัมประสิทธิ์ ถดถอย (b)	t	Sig
ค่าคงที่	1.676	0.416	0.000
X ₁ อายุ (ปี)	- 0.111	-0.126	0.900
X ₂ จำนวนสมาชิกครัวเรือน(คน)	0.018	0.199	0.843
X ₃ ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง	0.041	0.455*	0.000
X ₅ จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	0.009	0.095	0.924
X ₆ ผลผลิตที่ได้รับ(กิโลกรัม/ไร่)	0.021	0.211	0.892
X ₇ รายได้จากการขายผลผลิต(บาท)	0.023	0.247	0.806
X ₈ ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (บาท/ไร่)	0.013	0.137	0.065
X ₉ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	0.411	0.103**	0.012

R² = 0.265 Adjusted R² = 0.249 SEE = 0.47543 F = 16.947 Sig = 0.000

* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.11 สมการทำนายแนวโน้มความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ คือ

$$Y_1 = 1.676 + 0.041 X_3 + 0.411 X_9$$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า F = 16.947 Sig = 0.000 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.249 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ได้ร้อยละ 24.9 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 8 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ 1 ตัว คือการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ นั่นคือ เมื่อเกษตรกรมีการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้น ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการก็มากขึ้นไปด้วยและมี 1 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ประสิทธิภาพในการผลิตมันสำปะหลังนั่นคือเมื่อเกษตรกรมีประสพการณ์ในการผลิตมันสำปะหลังมากขึ้น ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมากขึ้นตามไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตามในตารางที่ 4.11 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยสรุปได้ว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร คือการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และประสพการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	t	Sig
ค่าคงที่	1.972	18.189	0.000
X ₁ อายุ (ปี)	-0.050	-0.494	0.622
X ₂ จำนวนสมาชิกครัวเรือน(คน)	-0.047	-0.470	0.639
X ₃ ประสพการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง	-0.113	-0.128	0.262
X ₅ จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	-0.031	-0.308	0.759
X ₆ ผลผลิตที่ได้รับ(กิโลกรัม/ไร่)	-0.090	-0.420	0.675
X ₇ รายได้จากการขายผลผลิต(บาท)	-0.070	-0.604	0.548
X ₈ ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (บาท/ไร่)	0.017	0.261	0.258
X ₉ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	0.118	1.139**	0.000

$R^2 = 0.247$ Adjusted $R^2 = 0.217$ SEE = 0.56676 F = 12.320 Sig = 0.000

** หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.12 สมการทำนายแนวโน้มความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ คือ

$$Y_2 = 1.972 + 0.118X_9$$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจโดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า $F = 12.320$ Sig = 0.000 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.217 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ได้ร้อยละ 21.7 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 8 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ตัว คือการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ นั่นคือ เมื่อเกษตรกรมีการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้น ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจก็มากขึ้นไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตามในตารางที่ 4.12 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยสรุปได้ว่า มีตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร คือการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ค่าคงที่	ตัวแปร	ค่า	t	Sig
		สัมประสิทธิ์ ถดถอย (b)		
		3.100	15.890	0.000
X_1	อายุ (ปี)	-0.027	-0.276	0.783
X_2	จำนวนสมาชิกครัวเรือน(คน)	0.101	1.043	0.300
X_3	ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง	0.074	0.763	0.447
X_5	จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	-0.081	-0.795	0.429
X_6	ผลผลิตที่ได้รับ(กิโลกรัม/ไร่)	0.000	-2.675**	0.000

ตารางที่ 4.13(ต่อ)

ตัวแปร	ค่า	t	Sig
	สัมประสิทธิ์ ถดถอย (b)		
X ₇ รายได้จากการขายผลผลิต(บาท)	0.101	1.026	0.308
X ₈ ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (บาท/ไร่)	0.037	0.364	0.717
X ₉ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	0.339	3.714**	0.000

R² = 0.145 Adjusted R² = 0.127 SEE = 0.42110 F = 7.969 Sig = 0.000

** หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 สมการทำนายแนวโน้มความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจคือ

$$Y_3 = 3.100 + 0.000 X_6 + 0.339 X_9$$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจโดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวเข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า F = 7.969 Sig = 0.000 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.127 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ได้ร้อยละ 12.7 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 8 ตัวแปรมีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ 2 ตัว คือผลผลิตที่ได้รับ นั่นคือ เมื่อเกษตรกรได้รับผลผลิตมากขึ้น ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้นไปด้วย และการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ นั่นคือ เมื่อเกษตรกรมีการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้น ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้นไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตามในตารางที่ 4.13 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยสรุปได้ว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร คือผลผลิตที่ได้รับจากการปลูกมันสำปะหลังและการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการตรวจสอบและการประชาคม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	t	Sig
ค่าคงที่	2.287	5.235	0.000
X ₁ อายุ (ปี)	-0.055	-0.548	0.585
X ₂ จำนวนสมาชิกครัวเรือน(คน)	-0.080	-0.800	0.426
X ₃ ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง(ปี)	-0.090	-0.903	0.369
X ₅ จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	0.076	0.762	0.448
X ₆ ผลผลิตที่ได้รับ(กิโลกรัม/ไร่)	0.128	1.239	0.219
X ₇ รายได้จากการขายผลผลิต(บาท)	-0.020	-0.174	0.862
X ₈ ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (บาท/ไร่)	-0.029	-0.447	0.656
X ₉ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	0.129	1.266**	0.010

R² = 0.168 Adjusted R² = 0.158 SEE = 0.34232 F = 6.882 Sig = 0.010

** หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 สมการทำนายแนวโน้มความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการตรวจสอบและการประชาคมคือ

$$Y_4 = 2.287 + 0.129 X_9$$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการตรวจสอบและการประชาคม โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า F = 6.882 Sig = 0.010 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R² มีค่าเท่ากับ 0.158 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการตรวจสอบและการประชาคม ได้ร้อยละ 15.8 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 8 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแปรตามในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ 1 ตัว คือการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ นั่นคือ เมื่อเกษตรกรมีการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้น

ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการตรวจสอบและการประชาคมมากขึ้นไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.14 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยสรุปได้ว่า มีตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร คือการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	t	Sig
ค่าคงที่	1.847	6.394	0.000
X ₁ อายุ (ปี)	0.027	0.308	0.759
X ₂ จำนวนสมาชิกครัวเรือน(คน)	-0.049	-0.543	0.588
X ₃ ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง(ปี)	0.001	0.009	0.993
X ₅ จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	0.113	1.201	0.233
X ₆ ผลผลิตที่ได้รับ(กิโลกรัม/ไร่)	0.000	5.686**	0.000
X ₇ รายได้จากการขายผลผลิต(บาท)	-0.030	-0.324	0.747
X ₈ ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง (บาท/ไร่)	0.084	0,908	0.366
X ₉ การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	0.183	1.964	0.053

R² = 0.254 Adjusted R² = 0.246 SEE = 0.38180 F = 32.328 Sig = 0.000

** หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 สมการทำนายแนวโน้มความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนคือ

$$Y_5 = 1.847 + 0.000 X_6$$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการตรวจสอบและการประชาคม โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง

8 ตัว เข้าไปในสมการ ปรากฏว่าได้ค่า $F = 32.328$ Sig = 0.000 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจเชิงพหุ ปรากฏว่า Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.246 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการตรวจสอบและการประชาคม ได้ร้อยละ 24.6 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้งหมด 8 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือผลผลิตที่ได้รับ นั่นคือเมื่อเกษตรกรได้รับผลผลิตมากขึ้น ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนมากขึ้นไปด้วย

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.16 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยสรุปได้ว่า มีตัวแปรอิสระ 1 ตัวผลผลิตที่ได้รับจากการปลูกมันสำปะหลัง (กก./ไร่)

ตารางที่ 4.16 สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ความเกี่ยวข้อง +/-	ระดับนัยสำคัญ
1. ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง	ความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	+	0.05
2. การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	ความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	+	0.01
1. การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	ความพึงพอใจด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	+	0.01
1. ผลผลิตที่ได้รับ	ความพึงพอใจด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	+	0.01
2. การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	ความพึงพอใจด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	+	0.01
1. การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	ความพึงพอใจด้านการตรวจสอบและการประชาคม	+	0.01
1. ผลผลิตที่ได้รับ	ความพึงพอใจด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน	+	0.01

จากตารางที่ 4.16 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมีดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลังมีความเกี่ยวข้องในเชิงบวกหรือทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
2. การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมีความเกี่ยวข้องในเชิงบวกหรือทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และด้านการตรวจสอบและการประชุม
3. ผลผลิตที่ได้รับมีความเกี่ยวข้องในเชิงบวกหรือทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจด้านการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

4.1 ปัญหา

ปัญหาของเกษตรกรเกี่ยวกับการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ การเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ การตรวจสอบและการประชุม และการออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ การวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17 – 4.21 ดังนี้

4.1.1 ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

ตารางที่ 4.17 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

n = 232

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
1. เจ้าหน้าที่ขาด มนุษย์สัมพันธ์ใน การให้บริการ	0 (0.0)	6 (2.6)	40 (17.2)	105 (45.3)	81 (34.9)	1.88 (0.782)	น้อย
2. เจ้าหน้าที่ขาด ความรู้ ความเข้าใจใน โครงการฯ	0 (0.0)	8 (3.4)	47 (20.3)	128 (55.2)	49 (21.1)	2.06 (0.742)	น้อย
3. เจ้าหน้าที่ขาดความ กระตือรือร้นเอาใจใส่ใน การให้บริการ	0 (0.0)	9 (3.9)	42 (18.1)	105 (45.3)	76 (32.8)	1.93 (0.814)	น้อย
4. เจ้าหน้าที่ให้บริการโดย การเลือกปฏิบัติ	0 (0.0)	6 (2.6)	30 (12.9)	113 (48.7)	83 (35.8)	1.82 (0.749)	น้อย
เฉลี่ยรวม						1.92 (0.474)	น้อย

จากตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่ามีปัญหาภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.92$, S.D.=0.474) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีปัญหาในระดับน้อยทั้ง 4 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในโครงการฯ ($\bar{X}=2.06$, S.D.=0.742) เจ้าหน้าที่ขาดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ ในการให้บริการ ($\bar{X}=1.93$, S.D.=0.814) เจ้าหน้าที่ขาดมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการ ($\bar{X}=1.88$, S.D.=0.782) และเจ้าหน้าที่ให้บริการ โดยการเลือกปฏิบัติ ($\bar{X}=1.82$, S.D.=0.749)

4.1.2 ด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.18 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 232

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา						ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	(S.D.)	
1. ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์	8 (3.4)	25 (10.8)	90 (38.8)	76 (32.8)	33 (14.2)	2.56 (0.978)	น้อย
2. ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป	6 (2.6)	36 (15.5)	101 (43.3)	72 (31.0)	17 (7.3)	2.75 (0.896)	ปานกลาง
3. ข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจน	6 (2.6)	30 (12.9)	96 (41.4)	72 (31.0)	28 (12.1)	2.63 (0.945)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม						2.64 (0.677)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมีปัญหากาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.64$, S.D.=0.677) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลางจาก 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป ($\bar{X}=2.75$, S.D.=0.896) และข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจน ($\bar{X}=2.63$, S.D.=0.945) และมีปัญหาในระดับน้อย 1 ประเด็น คือ ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=2.56$, S.D.=0.978)

4.1.3 ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.19 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 232

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา						เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เฉลี่ย		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. ความยุ่งยากในการยื่นเอกสารหลักฐานการขึ้นทะเบียนโครงการฯ	4 (1.7)	12 (5.2)	89 (38.4)	97 (41.8)	30 (12.9)	2.41 (0.843)	น้อย	
2. การรับขึ้นทะเบียนมีระยะเวลาน้อยเกินไป	7 (3.0)	32 (13.8)	116 (50.0)	64 (27.6)	13 (5.6)	2.81 (0.852)	ปานกลาง	
3. ความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน	0 (0.0)	8 (3.4)	103 (44.4)	101 (43.5)	20 (8.6)	2.43 (0.699)	น้อย	
เฉลี่ยรวม						2.55 (0.505)	น้อย	

จากตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ พบว่ามีปัญหาภาพรวมในระดับน้อย ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.505) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ การรับขึ้นทะเบียนมีระยะเวลาสั้นเกินไป ($\bar{X}=2.81$, S.D.=0.852) และมีปัญหาในระดับน้อยจาก 2 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน ($\bar{X}=2.43$, S.D.=0.699) และความยุ่งยากในการยื่นเอกสารหลักฐานการขึ้นทะเบียนโครงการฯ ($\bar{X}=2.41$, S.D.=0.843)

4.1.3 ด้านการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 4.20 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน การตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์

n = 232

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา					เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
1. การตรวจสอบเอกสารใช้เวลานานเกินไป	0 (0.0)	13 (5.6)	109 (47.0)	78 (33.6)	32 (13.8)	2.44 (0.798)	น้อย
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการตีพิมพ์ประกาศประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป	0 (0.0)	13 (5.6)	81 (34.9)	98 (42.2)	40 (17.2)	2.29 (0.816)	น้อย
3. การประชาสัมพันธ์ใช้เวลานาน	0 (0.0)	14 (6.0)	107 (46.1)	75 (32.3)	36 (15.5)	2.43 (0.824)	น้อย
4. การดำเนินการประชาสัมพันธ์มีความยุ่งยากซับซ้อน	6 (2.6)	14 (6.0)	66 (28.4)	114 (49.1)	32 (13.8)	2.34 (0.884)	น้อย
5. ความเหมาะสมของการจัดขนาดกลุ่มประชาสัมพันธ์	0 (0.0)	16 (6.9)	79 (34.1)	99 (42.7)	38 (16.4)	2.31 (0.827)	น้อย
6. สถานที่ในการทำประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสม	0 (0.0)	20 (8.6)	93 (40.1)	82 (35.3)	37 (15.9)	2.41 (0.859)	น้อย

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

n = 232

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา						เฉลี่ย (S.D.)	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เฉลี่ย		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
7. ความยุ่งยากในการ สุ่มตรวจสอบพื้นที่ จริง 10% และการ ตรวจสอบโดยใช้ GPS	8 (3.4)	18 (7.8)	92 (39.7)	94 (40.5)	20 (8.6)	2.57 (0.885)	น้อย	
เฉลี่ยรวม						2.40 (0.377)	น้อย	

จากตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ พบว่ามีปัญหาภาพรวมระดับน้อย ($\bar{X}=2.40$, S.D.=0.377) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีปัญหาในระดับน้อยทั้ง 7 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความยุ่งยากในการสุ่มตรวจสอบพื้นที่จริง 10% และการตรวจสอบโดยใช้ GPS ($\bar{X}=2.57$, S.D.=0.885) การตรวจสอบเอกสารใช้ระยะเวลานานเกินไป ($\bar{X}=2.44$, S.D.=0.798) การประชาสัมพันธ์ใช้ระยะเวลานาน ($\bar{X}=2.43$, S.D.=0.824) สถานที่ในการประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสม ($\bar{X}=2.41$, S.D.=0.859) การดำเนินการประชาสัมพันธ์มีความยุ่งยากซับซ้อน ($\bar{X}=2.34$, S.D.=0.884) ความเหมาะสมของการจัดขนาดกลุ่มประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=2.31$, S.D.=0.827) และระยะเวลาที่ใช้ในการติดประกาศประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป ($\bar{X}=2.29$, S.D.=0.816)

4.1.3 ด้านการออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.21 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในด้าน การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 232

ประเด็น	ระดับความรุนแรงของปัญหา						ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	เฉลี่ย	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	(S.D.)	
1. การออกไปรับรองผล ล่าช้า	5 (2.2)	22 (9.5)	110 (47.4)	80 (34.5)	15 (6.5)	2.66 (0.821)	ปานกลาง
2. ระยะเวลาที่ใช้ใน การติดประกาศ น้อยเกินไป	14 (6.0)	37 (12.1)	114 (49.1)	53 (22.8)	14 (6.0)	2.93 (0.933)	ปานกลาง
2. สถานที่รับ ใบรับรองฯ เดินทางไม่ สะดวก	6 (2.6)	28 (12.1)	100 (43.1)	77 (33.2)	21 (9.1)	2.66 (0.898)	ปานกลาง
4. ใบรับรองฯ ข้อมูลไม่ถูกต้อง ตามความเป็นจริง	0 (0.0)	4 (1.7)	52 (22.4)	122 (52.6)	54 (23.3)	2.03 (0.726)	น้อย
เฉลี่ยรวม						2.57 (0.529)	น้อย

จากตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในขั้นตอนการออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ พบว่ามีปัญหาภาพรวมระดับน้อย ($\bar{X}=2.57$, S.D.=0.529) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า

เกษตรกรมีปัญหในระดับปานกลาง 3 ประเด็น โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ระยะเวลาที่ใช้ในการติดประกาศน้อยเกินไป ($\bar{X}=2.93$, S.D.=0.933) การออกไปรับรองผลล่าช้า ($\bar{X}=2.66$, S.D.=0.821) และสถานที่รับใบรับรองฯ เดินทางไม่สะดวก ($\bar{X}=2.66$, S.D.=0.898)

และมีปัญหาในระดับน้อย 1 ประเด็น ได้แก่ ใบบรรองฯ ข้อมูลไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ($\bar{X}=2.03$, S.D.=0.726)

4.2 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะจากเกษตรกรจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ให้ข้อเสนอแนะใน 5 ประเด็น สามารถสรุปรวบรวมคำตอบจากเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกเป็นข้อย่อย ๆ ในแต่ละหัวข้อดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ประเด็น	จำนวน(คน)	ร้อยละ
n = 252		
1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ		
1.1 เจ้าหน้าที่ควรชี้แจงหลักเกณฑ์โครงการให้เกษตรกรเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนในทุกประเด็น	2	6.90
1.2 เพื่อให้การบริการที่รวดเร็วและมีคุณภาพ ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ออกไปให้บริการหลายราย	1	3.45
1.3 เจ้าหน้าที่ต้องทำแผนการปฏิบัติงานเพื่อแจ้งให้เกษตรกรทราบล่วงหน้าก่อน 7 วัน	1	3.45
2. การเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ		
2.1 เพื่อให้เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารที่ครบถ้วนควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในช่องทางที่มีความหลากหลาย เช่น การใช้รถประกาศโฆษณา แผ่นพับหรือใบปลิว เป็นต้น	8	27.57
2.2 ควรเพิ่มความถี่ในการประชาสัมพันธ์	3	10.34
3. การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ		
3.1 เพื่อความรวดเร็วในการยื่นเอกสาร เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานควรช่วยเหลือเกษตรกรกรอกข้อมูลในเอกสารด้วย	1	3.45
3.2 เจ้าหน้าที่ควรออกปฏิบัติงานรับขึ้นทะเบียนนอกเวลาราชการ เช่น วันหยุด หรือตอนเย็นหลังจากเลิกงาน	1	3.45
3.3. ควรพัฒนาแบบฟอร์มในการยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจให้มีขนาดตัวหนังสือที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน	2	6.90

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

n = 252		
ประเด็น	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. การตรวจสอบและการประชุม		
4.1 เพื่อเป็นการป้องกันการคอร์รัปชัน ควรเพิ่มการตรวจสอบพื้นที่ปลูกจริงมากกว่า 10%	1	3.45
4.2 สำหรับเกษตรกรที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชามในวันนัดหมาย ควรทำประชามย้อนหลัง	1	3.45
4.3 การรับขึ้นทะเบียนและการทำประชามควรทำวันเดียวกัน	1	3.45
4.4 ควรเพิ่มสถานที่ในการติดประกาศประชามไว้หลายที่เพื่อให้เกษตรกรสามารถตรวจสอบรายชื่อได้ด้วยตนเอง	3	10.34
5. การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ		
5.1 ในการรับใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เจ้าหน้าที่ควรแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 10 วัน	1	3.45
5.2 ควรลดขั้นตอนในการขอรับ ใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในครั้งที่ 2 ในกรณีที่ทำเอกสารหาย เช่น ไม่ต้องแจ้งความไม่ต้องเขียนคำร้อง เป็นต้น	2	6.90
5.3 ควรลดขั้นตอนในการแก้ไขใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในกรณีที่ข้อมูลผิดพลาด	1	3.45

จากตารางที่ 4.22 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

3.2.1 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเกษตรกรเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 6.90) เสนอแนะว่าเจ้าหน้าที่ควรชี้แจงหลักเกณฑ์โครงการให้เกษตรกรเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนในทุกประเด็น ร้อยละ 3.45 เพื่อให้การบริการที่รวดเร็วและมีคุณภาพ ควรมีเจ้าหน้าที่ที่ออกไปให้บริการหลายราย และร้อยละ 3.45 เจ้าหน้าที่ควรทำแผนการปฏิบัติงานเพื่อแจ้งให้เกษตรกรทราบล่วงหน้าก่อน 7 วัน

3.2.2 การเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 27.57) เสนอแนะว่าควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในช่องทางที่มีความหลากหลาย เช่น การใช้รถประกาศโฆษณา แผ่นพับหรือใบปลิว เป็นต้นเพื่อให้เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารที่ครบถ้วน และร้อยละ 10.34 ควรเพิ่มความถี่ในการประชาสัมพันธ์

3.2.3 การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 6.90) เสนอแนะว่าควรพัฒนาแบบฟอร์มในการยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจให้มีขนาดตัวหนังสือที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ร้อยละ 3.45 เสนอแนะว่าเพื่อความรวดเร็วในการยื่นเอกสาร เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานควรช่วยเหลือเกษตรกรกรอกข้อมูลในเอกสารด้วย และเจ้าหน้าที่ควรออกปฏิบัติงานรับขึ้นทะเบียนนอกเวลาราชการ เช่น วันหยุด หรือตอนเย็นหลังจากเลิกงาน

3.2.4 การตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ เกษตรกรเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 10.34) เสนอแนะว่าควรเพิ่มสถานที่ในการติดประกาศประชาสัมพันธ์ไว้หลายที่เพื่อให้เกษตรกรสามารถตรวจสอบรายชื่อได้ด้วยตนเอง และร้อยละ 3.45 เสนอแนะว่าเพื่อเป็นการป้องกันการคอร์รัปชัน ควรเพิ่มการตรวจสอบพื้นที่ปลูกจริงมากกว่า 10% สำหรับเกษตรกรที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชามติในวันนัดหมาย ควรทำประชามติย้อนหลัง และการรับขึ้นทะเบียนและการทำประชามติควรทำวันเดียวกัน

3.2.5 การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 6.90) เสนอแนะว่าควรลดขั้นตอนในการขอรับใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในครั้งที่ 2 ในกรณีที่ทำเอกสารหาย เช่น ไม่ต้องแจ้งความ ไม่ต้องเขียนคำร้อง เป็นต้น และร้อยละ 3.45 เสนอแนะว่าในการรับใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เจ้าหน้าที่ควรแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 10 วัน และควรลดขั้นตอนในการแก้ไขใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในกรณีที่มีข้อมูลผิดพลาด

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1)สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร(2) ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ (3)ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และ (4)ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรในการวิจัย คือ เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจปี 2555/56 จำนวน 551 ราย โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณตามวิธีการของTaro Yamane โดยกำหนดความเชื่อมั่น = 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 ราย และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 232 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ ของเกษตรกร ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ทดสอบความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ศึกษา จำนวน 20 คนในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ความพึงพอใจของเกษตรกร และปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เท่ากับ 0.908, 0.920 และ 0.925 ตามลำดับ(รายละเอียดตามภาคผนวกหน้าที (120 – 123) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพทางสังคมของเกษตรกร

เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มากกว่าครึ่ง เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 48.67 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.23 คน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร มีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 10.01 ปี โดยเกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับ โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับมาก

1.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 1.62 คน เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังทั้งหมดต่ำสุด 3 ไร่ สูงสุด 107 ไร่ และมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 25.52 ไร่ ลักษณะการถือครองพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังส่วนมากเป็นพื้นที่ของตนเองผลผลิตเฉลี่ย 4,493.53 กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้จากการขายผลผลิตเฉลี่ย 235,555 บาทต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 6,457.33 บาทต่อไร่ และเกือบสามในสี่ (ร้อยละ 70.7) ใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวในการลงทุน

1.3.3 แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

เกษตรกรมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจจากแหล่งต่าง ๆ ในภาพรวมระดับปานกลางด้านสื่อบุคคลได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมากที่สุดด้านสื่อมวลชนได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ และด้านสื่อกิจกรรมได้รับข้อมูลจากการฝึกอบรม

1.3.4 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรองลงมาคือด้านการเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือด้านการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์

1) ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุด คือความสุภาพกิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ รองลงมาคือความเหมาะสมในการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือเจ้าหน้าที่สามารถชี้แจงอธิบายโครงการได้ถูกต้องครบถ้วน

2) การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจพบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดคือสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์มีเหมาะสมและทั่วถึง รองลงมาคือข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ชัดเจนครอบคลุมและมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือระยะเวลาใช้ในการประชาสัมพันธ์

3) ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจพบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดคือความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน รองลงมาคือเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการขึ้นทะเบียนและมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน

4) ด้านการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ พบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดคือการดำเนินการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่รองลงมาคือขนาดในการจัดกลุ่มประชาสัมพันธ์ 5 – 10 คนความพึงพอใจน้อยที่สุดคือความสะดวกของสถานที่ประชาสัมพันธ์

5) การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ พบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดคือไปรับรองฯ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วนรองลงมาคือความสะดวกของสถานที่รับไปรับรอง ความพึงพอใจน้อยที่สุดคือระยะเวลาในการติดประกาศ

1.3.5 ปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ปรากฏผลว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ผลผลิตที่ได้รับจากการผลิตมันสำปะหลัง ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง และการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ ระดับ 0.05

1.3.6 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

1) ปัญหา

ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ พบว่ามีปัญหาในภาพรวมระดับน้อย โดยมีปัญหามากที่สุดคือการเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ และมีปัญหาน้อยที่สุดคือด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

(1) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่าเกษตรกรมีปัญหามากที่สุดคือเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในโครงการฯ รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ขาดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ ในการให้บริการ และมีปัญหาน้อยที่สุดคือเจ้าหน้าที่ให้บริการ โดยการเลือกปฏิบัติ

(2) การเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจพบว่าเกษตรกรมีปัญหามากที่สุด คือระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป รองลงมาคือข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจนและมีปัญหาน้อยที่สุดคือความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

(3) การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจพบว่าเกษตรกรมีปัญหามากที่สุด คือการรับขึ้นทะเบียนมีระยะเวลาน้อยเกินไป รองลงมาคือความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียนและมีปัญหาน้อยที่สุดคือความยุ่งยากในการยื่นเอกสารหลักฐานการขึ้นทะเบียนโครงการฯ

(4) การตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์พบว่าเกษตรกรมีปัญหามากที่สุด คือความยุ่งยากในการสุ่มตรวจสอบพื้นที่จริง 10% และการตรวจสอบโดยใช้ GPS รองลงมาคือ การตรวจสอบเอกสารใช้ระยะเวลานานเกินไปและมีปัญหาน้อยที่สุดคือระยะเวลาที่ใช้ในการติดประกาศประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป

(5) การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจพบว่าเกษตรกรมีปัญหามากที่สุด คือระยะเวลาที่ใช้ในการติดประกาศน้อยเกินไปรองลงมาคือ การออกไปรับรองผลล่าช้าและมีปัญหาน้อยที่สุดคือไปรับรองฯ ข้อมูลไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง

2) ข้อเสนอแนะ

(1) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเกษตรกรร้อยละ 6.9 เสนอแนะว่า เจ้าหน้าที่ควรชี้แจงหลักเกณฑ์โครงการให้เกษตรกรเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนในทุกประเด็นควรมีเจ้าหน้าที่ออกไปให้บริการหลายรายเพื่อให้การบริการที่รวดเร็วและมีคุณภาพ และเจ้าหน้าที่ต้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานเพื่อแจ้งให้เกษตรกรทราบก่อนล่วงหน้า 7 วัน

(2) การเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจเกษตรกรร้อยละ 27.57 เสนอแนะว่า ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้ความหลากหลายเพื่อให้เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารที่ครบถ้วน เช่น การใช้รถประกาศโฆษณา แผ่นพับหรือใบปลิว เป็นต้น และควรเพิ่มความถี่ในการประชาสัมพันธ์

(3) การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจเกษตรกรร้อยละ 6.9 เสนอแนะว่า ควรพัฒนาแบบฟอร์มในการยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจให้มีขนาดตัวหนังสือที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควรช่วยเหลือเกษตรกรกรอกข้อมูลในเอกสารเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงานและเจ้าหน้าที่ควรออกปฏิบัติงานรับขึ้นทะเบียนนอกเวลาราชการ เช่น วันหยุด หรือตอนเย็นหลังจากเลิกงาน

(4) การตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์เกษตรกรร้อยละ 10.34 เสนอแนะว่า ควรเพิ่มสถานที่ในการติดประกาศประชาสัมพันธ์หลายที่เพื่อให้เกษตรกรสามารถตรวจสอบรายชื่อ

ได้ด้วยตนเอง เช่น บ้านผู้นำชุมชน เป็นต้น ควรเพิ่มการตรวจสอบพื้นที่ปลูกจริงมากกว่า 10% เพื่อลดปัญหาการคอร์รัปชัน ควรทำประชาคมย้อนหลังสำหรับเกษตรกรที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชาคมในวันที่นัดหมายและควรทำรับขึ้นทะเบียนและทำประชาคมในวันเดียวกัน

(5) การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจเกษตรกรร้อยละ 6.9 เสนอแนะว่าควรลดขั้นตอนต่าง ๆ ในการแก้ไขข้อมูลที่เกิดความผิดพลาดและกรณีไปรับรองสูญหายและเจ้าหน้าที่ควรแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 10 วันในการรับไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

2. อภิปรายผล

จากการผลการศึกษาพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจดังกล่าวแล้วมีสิ่งที่ควรอภิปราย ดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ

2.1.1 ปัจจัยทางสังคมของเกษตรกร ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรร้อยละ 56.5 เป็นเพศชาย และมีอายุเฉลี่ย 48.67 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.23 คน จบชั้นประถมศึกษา มีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 10.01 ปี และเกษตรกรร้อยละ 50.9 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรทางการเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับ ชุนทอง (2548: 51) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกมันสำปะหลังของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 9.94 ปี ทั้งนี้การปลูกมันสำปะหลังจะใช้แรงงานคนเป็นหลักตั้งแต่ปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว เกษตรกรส่วนใหญ่จึงเป็นเพศชาย และอยู่ในวัยกลางคนซึ่งเป็นวัยทำงานที่เหมาะสมสำหรับการผลิตมันสำปะหลัง เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา แสดงว่าพื้นฐานการศึกษาของเกษตรกรยังไม่สูงนัก ในขณะที่เกษตรกรผู้ประกอบอาชีพนี้จะต้องมีความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นการฝึกอบรมให้ความรู้ ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่าง ๆ ควรต้องพิจารณาให้มากซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ สุภาวดี พรหมมา (2554: 60) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยให้เหตุผลว่าเพราะเพศหญิงเป็นเพศที่

ละเอียด รอบคอบ ประหยัด อดทน และยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย และเป็นช่วงอายุของวัยทำงานที่มีความขยันและเป็นกำลังสำคัญในการประกอบอาชีพของครัวเรือน ยอมรับเทคโนโลยี และนโยบายต่าง ๆ ได้ในระดับหนึ่ง

2.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกรผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 1.62 คน เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังทั้งหมดต่ำสุด 3 ไร่ สูงสุด 107 ไร่ และมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 25.52 ไร่ ลักษณะการถือครองพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังส่วนมากเป็นพื้นที่ของตนเองผลผลิตเฉลี่ย 4,493.53 กิโลกรัมต่อไร่ มีรายได้จากการขายผลผลิตเฉลี่ย 235,555 บาท ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 6,457.33 บาทต่อไร่ และเกือบสามในสี่ (ร้อยละ 70.7) ใช้เงินทุนของตนเองและครอบครัวในการลงทุนสอดคล้องกับบุญลักษณ์ กำเลิศทอง (2555: 102) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกรในตำบลหนองกุ่ม อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า เกษตรกรมีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.30 คน มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 25.02 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 3.63 ตันต่อไร่ ต้นทุนการผลิต 3,238.37 บาท และร้อยละ 58.1 ไม่ได้กู้ยืมเงินมาใช้จ่ายในการผลิตมันสำปะหลัง และใกล้เคียงกับ ประพิศ วรรณสังข์ (2551: 95) ศึกษาการผลิตและตลาดมันสำปะหลังของเกษตรกร อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดสระแก้ว พบว่า เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเฉลี่ย 48.42 ไร่ จากผลการวิจัยที่ค้นพบพื้นที่การเกษตรทั้งหมด แลพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังของเกษตรกรมีการกระจายตัวกันมากและมีความแตกต่างกันของจำนวนพื้นที่สูงสุดและต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังอำเภอบางละมุง มีทั้งเกษตรกรที่เป็นรายย่อยที่ปลูกมันสำปะหลังโดยใช้แรงงานในครอบครัวเป็นหลักพื้นที่จึงมีขนาดเล็ก ในขณะที่เกษตรกรรายใหญ่จะปลูกมันสำปะหลังในพื้นที่จำนวนมาก และมีการจ้างแรงงาน ส่วนใหญ่ใช้เงินทุนตนเอง ซึ่งแตกต่างจาก สุภาวดี พรหมมา (2554: 46) ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า แหล่งเงินทุนที่เกษตรกรนำมาใช้ในการประกอบอาชีพประมาณร้อยละ 42.1 มาจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เช่นเดียวกับ เศรษฐ์ สวองาม (2550: 94) ที่กล่าวว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ได้เงินทุนจากการกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตร (ธ.ก.ส.) อาจเนื่องจากเกษตรกรเป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. และเป็นแหล่งเงินกู้ที่สามารถกู้ได้ง่ายที่สุด

2.1.3 แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจภาพรวมในระดับปานกลาง โดยในด้านสื่อบุคคลได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมากที่สุดเนื่องจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีการออกปฏิบัติงานในพื้นที่เป็นประจำ มีโอกาสพบปะกับเกษตรกรอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกษตรกรสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ทำให้ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อเจ้าหน้าที่

ส่งเสริมการเกษตรอยู่ในระดับมาก ในด้านสื่อมวลชนได้รับความรู้จากโทรทัศน์มากที่สุด อาจเป็นเพราะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ครอบคลุม เข้าถึงได้ง่ายและสามารถเข้าถึงเกษตรกรได้มากที่สุด การสื่อสารมีทั้งภาพและเสียงง่ายต่อการจดจำ และส่วนมากเกษตรกรจะมีโทรทัศน์ประจำบ้านกันทุกครัวเรือนด้านสื่อกิจกรรมได้รับความรู้จากการฝึกอบรมมากที่สุดอาจเพราะอำเภอบางละมุงมีมันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด โครงการต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายที่เกี่ยวข้องกับมันสำปะหลังจึงมีมาก ทำให้เกษตรกรมีโอกาสได้รับความรู้จากการฝึกอบรมในโครงการประกอบกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรได้ให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจเป็นส่วนการได้รับความรู้จากแหล่งอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย เช่นวิทยุกระจายเสียงวิทยุชุมชน หอกระจายข่าว หนังสือพิมพ์ เนื่องจากโอกาสที่จะได้รับความรู้จากสื่อดังกล่าวเป็นไปได้น้อย เพราะเกษตรกรไม่มีเวลาเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ และที่สำคัญคือเกษตรกรไม่ให้ความสำคัญกับประโยชน์ที่ได้รับจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ทำให้ไม่พยายามขวนขวายให้ได้มาซึ่งความรู้ที่คิดว่าไม่มีความจำเป็นกับตนเองนั่นเองซึ่งสอดคล้องกับสุภาวดี พรหมมา (2554: 48) ที่ศึกษาความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง ซึ่งข้อมูลที่ได้รับส่วนใหญ่จะมาจากสื่อบุคคล โดยเกษตรกรจะได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับมาก เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรส่วนใหญ่ต้องออกพื้นที่และมีโอกาสได้พบปะ ประชุมชี้แจงโครงการ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการเกษตร เช่นเดียวกับ ประสาน พูลเวช (2550: 32) ที่ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการจำนำข้าวเปลือกนาปรังในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ปี 2548 จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 81.2 ทราบข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และผู้นำท้องถิ่น

2.2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

2.2.1 ความพึงพอใจด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการพบว่าเกษตรกรมีความ

ความพึงพอใจภาพรวมระดับมาก โดยมีความพึงพอใจจากคุณภาพการบริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการรองลงมาคือความเหมาะสมในการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือเจ้าหน้าที่สามารถชี้แจงอธิบายโครงการได้ถูกต้องครบถ้วน อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีการปฏิบัติงานในพื้นที่ ทำให้เกษตรกรมีโอกาสได้รับความรู้ มีความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเป็นประจำ ทำให้เกษตรกรมีความพึงพอใจในระดับมาก

2.2.2 การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจพบว่าเกษตรกรมีความ

พึงพอใจภาพรวมระดับมาก โดยพึงพอใจมากที่สุดจากสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์มีเหมาะสมและทั่วถึง รองลงมาคือข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ชัดเจนครอบคลุมและมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

คือระยะเวลาใช้ในการประชาสัมพันธ์อาจเป็นเพราะมีการประชาสัมพันธ์โดยการใช้สื่อบุคคล โดย ทั้งขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชน อาสาสมัครเกษตร และเพื่อนบ้านของเกษตรกรในการ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรมีความพึงพอใจระดับมาก

2.2.3 ด้านการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ พบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจภาพรวม ระดับปานกลาง โดยพึงพอใจมากที่สุดจากความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน รองลงมาคือเอกสาร หลักฐานที่ใช้ในการขึ้นทะเบียนและมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรได้จัดบริการรับขึ้นทะเบียน ณ สถานที่ใกล้บ้านของเกษตรกรส่งผลให้เกษตรกรมีความสะดวกในการเข้ารับบริการ เป็นผลให้ เกษตรกรพึงพอใจในประเด็นนี้มากที่สุด

2.2.4 ด้านการตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์ พบว่าเกษตรกรมีความพึงพอใจ ภาพรวมระดับปานกลาง โดยพึงพอใจมากที่สุดจากการดำเนินการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่รองลงมา คือขนาดในการจัดกลุ่มประชาสัมพันธ์ 5 – 10 คนและพึงพอใจน้อยที่สุด คือความสะดวกของสถานที่ ประชาคม อาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานในพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรที่มีความเป็น กันเองกับเกษตรกร เข้าใจในวิถีชีวิตของเกษตรกรจึงมีการจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ที่เอื้อต่อความ สะดวกของเกษตรกร โดยจัดประชาสัมพันธ์ในชุมชนที่เกษตรกรอาศัยอยู่ และจัดประชาสัมพันธ์โดยใช้ ระยะเวลาให้น้อยที่สุด เป็นผลให้เกษตรกรพึงพอใจในประเด็นนี้มากที่สุด

2.2.5 การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ พบว่าเกษตรกรมีความ พึงพอใจภาพรวมระดับมาก โดยพึงพอใจมากที่สุดจากการที่ไปรับรองฯ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วนรองลงมาคือความสะดวกของสถานที่รับไปรับรอง ความพึงพอใจน้อยที่สุดคือระยะเวลา ในการติดประกาศอาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรผู้ปฏิบัติได้มีการฝึกอบรมความรู้ก่อน การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ความชำนาญในการปฏิบัติงาน ความละเอียดรอบคอบของการ ตรวจสอบเอกสาร ทำให้เอกสารไปรับรองมีความผิดพลาดน้อย เป็นผลให้เกษตรกรพึงพอใจใน ประเด็นนี้มากที่สุด ในประเด็นของระยะเวลาการติดประกาศที่เกษตรกรมีความพึงพอใจน้อยที่สุด นั้น อาจเป็นเพราะนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่มีระยะจำกัดในการปฏิบัติงาน เพื่อต้องการให้ผลการ ปฏิบัติงานแล้วเสร็จทันต่อเวลา จึงได้กำหนดระยะเวลาการติดประกาศที่กระชั้นชิด ทำให้เกษตรกร บางส่วนอาจมีความพึงพอใจน้อย

2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้น ทะเบียนพืชเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยพบว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ผลผลิตที่ได้รับจากการผลิต มันสำปะหลัง ประสิทธิภาพในการผลิตมันสำปะหลัง และการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืช

เศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ โดยมีประเด็นที่ควรอภิปราย ดังนี้

2.3.1 ผลผลิตที่ได้รับจากการผลิตมันสำปะหลัง ผลการวิจัยพบว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ เมื่อเกษตรกรได้รับผลผลิตจากการผลิตมันสำปะหลังเพิ่มมากขึ้น ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจก็มากขึ้นไปด้วย จากการวิจัยที่ค้นพบ อาจเป็นเพราะ โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ เป็นโครงการที่มุ่งเน้นช่วยเหลือเกษตรกรให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ผลผลิตที่เกษตรกรผลิตได้สามารถนำมาเข้าร่วมโครงการฯ เป็นจำนวนมาก เนื่องจากรัฐบาลได้กำหนดโควตาผลผลิตที่สามารถเข้าร่วมโครงการฯ ต่อครัวเรือนในปริมาณที่สูง ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นกว่าการจำหน่ายในท้องตลาด เป็นผลให้เกษตรกรความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้นไปด้วย

2.3.2 ประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลัง ผลการวิจัยพบว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ เมื่อเกษตรกรมีประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลังมากขึ้น ความพึงพอใจความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจก็มากขึ้นไปด้วยจากการวิจัยที่ค้นพบ อาจกล่าวได้ว่า โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจเริ่มดำเนินโครงการมาตั้งแต่ปี 2553/54 และมีเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมจำนวนมาก เนื่องจากเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้จำหน่ายผลผลิตในราคาที่สูงกว่าราคาท้องตลาด อีกทั้งประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตมันสำปะหลังที่มีความแตกต่างกันนั้น ย่อมทำให้ความพึงพอใจของเกษตรกรแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งประสบการณ์ในการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกรนั้นเกิดจากการฝึกอบรม จากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร รวมถึงจากเอกสารของทางราชการ จนทำให้เกษตรกรมีองค์ความรู้ และประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บุญลักษณ์ กำเลิศทอง (2555: 108) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกรในตำบลหนองกุ่ม อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลังของเกษตรกร มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3.3 การรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ เมื่อเกษตรกรมีการรับรู้ข้อมูลการขึ้น

ทะเบียนพืชเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ความพึงพอใจความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจก็มากขึ้นไปด้วยจากผลการวิจัยที่ค้นพบ อาจกล่าวได้ว่า เกษตรกรที่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร จะได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการขึ้นทะเบียนผลประโยชน์ที่เกษตรกรได้รับจากการเข้าร่วมโครงการฯ พร้อมทั้งเทคโนโลยีข่าวสารด้านการเกษตรใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ จึงมีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ชลัยกร วิมลรัตน์ (2554: 81) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีการแช่ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังด้วยสารเคมีเพื่อป้องกันและกำจัดเพลี้ยแป้งของเกษตรกรในจังหวัดชลบุรี พบว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการแช่ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังด้วยสารเคมีเพื่อป้องกันและกำจัดเพลี้ยแป้งเชิงปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรประสบปัญหาในการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในประเด็นการประชาสัมพันธ์มากกว่าประเด็นอื่น ๆ โดยมีปัญหาในระดับปานกลาง พร้อมทั้งมีข้อเสนอแนะให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มรูปแบบหรือช่องทางในการประชาสัมพันธ์ให้มีความหลากหลาย และมีความถี่ในการประชาสัมพันธ์มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะตามเหตุและผลที่ปรากฏและค้นพบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจของอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยนำผลการศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการวางแผนการดำเนินโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจที่เหมาะสม และสอดคล้องกับปัญหาของเกษตรกรดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

1) ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตมันสำปะหลังให้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรได้รับผลผลิตมากขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง โดยเน้นหนักที่เกษตรกรที่มีตำแหน่งทางสังคม ที่จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดแก่เกษตรกรคนอื่น ๆ ต่อไปได้

2) ควรตระหนักถึงปัญหาในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงหรือเข้าใจข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ได้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิธีแนวทางการทำงานหรือการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลายให้ครอบคลุมแก่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

3.1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) ควรกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ให้ตรงตามความต้องการหรือปัญหาของเกษตรกร เน้นการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องทั่วถึง ถูกต้องและทันเวลา เพื่อให้การสั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

2) ควรมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน ลดขั้นตอนต่าง ๆ ที่ยุ่งยากในการทำงาน เช่น การแก้ไขเอกสารหลักฐาน การขอขึ้นทะเบียน หรือการบริการด้านอื่น ๆ เพื่อให้เกษตรกรได้รับความสะดวกและความพึงพอใจต่อการบริการมากที่สุด

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในพืชชนิดอื่น ๆ หรือโครงการอื่น ๆ เพื่อจะได้ข้อมูลเปรียบเทียบ และสามารถประยุกต์ให้การดำเนินงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้งานสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

3.2.2 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจหรือความคาดหวังของเกษตรกรต่อโครงการช่วยเหลือของภาครัฐด้านต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมากำหนดนโยบายหรือแนวทางการทำงานเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร

3.2.3 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรที่ไม่เข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ของภาครัฐ เพื่อนำมาข้อมูลความคิดเห็นหรือปัญหาต่าง ๆ ที่ได้ มากำหนดเป็นแนวทางหรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้แก่เกษตรกรหันมาให้ความร่วมมือแก่ภาครัฐมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการเกษตร (2555) การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 (อัดสำเนา)
กฤษฎา ข้องพูน (2551) “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรในการบริหารจัดการน้ำ
ชลประทานโดยเกษตรกรมีส่วนร่วมของฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ 2 โครงการ
ส่งน้ำและบำรุงรักษาโดมน้อย จังหวัดอุบลราชธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาส่งเสริม
การเกษตรและสหกรณ์ แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กันยา สุวรรณแสง (2540) *จิตวิทยาทั่วไป* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์รวมสาส์น
- กันยวัฒน์ ตรีสุคนธ์ (2540) “การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้โดยสาร ไทยและผู้โดยสาร
ต่างประเทศ ต่อการให้บริการของสายการบินไทย : ศึกษากรณีเส้นทางบินข้ามทวีป”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กิ่งพร ทองใบ (2551) “แนวคิดและทฤษฎีการบริหาร” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารการ
ส่งเสริมการเกษตร* หน้าที่ 1 นนทบุรี สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กุลชน ธนาพงศธร (2530) *ประโยชน์และการบริการ* พิมพ์ครั้งที่ 7 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาการจัดการ
- คณิง กลัปกลา (2551) “ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอัน
เนื่องมาจากพระราชดำริของเกษตรกรตำบลเขาหินซ้อนและตำบลเกาะขนุน อำเภอ
พนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จินดา ขลิบทอง (2547) “กระบวนการวิจัยทางส่งเสริมการเกษตร” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา
การวิจัยเพื่อพัฒนาการส่งเสริมการเกษตร* นนทบุรี สาขาวิชาส่งเสริม
การเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เฉลิมศักดิ์ ตุ่มหิรัญ (2553) “วิธีการส่งเสริมการเกษตร” ในประมวล *สาระชุดวิชา ความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร* หน้าที่ 8 นนทบุรี สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- ชลัษณ์กรณ วิมลรัตน์ (2554) “การยอมรับเทคโนโลยีการแช่ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังด้วยสารเคมีเพื่อ
การป้องกันและกำจัดเพลี้ยแป้งของเกษตรกรในจังหวัดชลบุรี” วิทยานิพนธ์เกษตร
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชวงศ์ ฉายะบุตร (2536) *การให้บริการแบบครบวงจรแนวทางการให้บริการเชิงรุกของ
กรมการปกครอง กรุงเทพมหานคร กรมการปกครอง*
- เชษฐ สวายนาม (2550) “ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด
ถูกผสมแบบมีสัญญาณผูกพันในอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก” วิทยานิพนธ์ปริญญา
เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ญาณี นาคพงษ์ (2543) “ความพึงพอใจผู้สูงอายุต่อศูนย์บริการผู้สูงอายุในวัดโดยชุมชน : ศึกษา
เฉพาะกรณีศูนย์บริการผู้สูงอายุวัดสุวรรณดาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล
- ทวีป ยอดเสริม (2538) “ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ที่มีต่อโครงการเชื่อมโยงสินค้าเพื่อการ
ผลิตและบริการข้าวของชุมนุมสหกรณ์การเกษตรกำแพงเพชร จำกัด” วิทยานิพนธ์
เทคโนโลยีการเกษตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540) *พฤติกรรมองค์กร กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช*
- นภดล ดันตยานุสรณ์ (2550) “ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของ
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่”
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์ (2524) *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ กรุงเทพฯ ภาควิชาศึกษาศาสตร์
และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล*
- บุญธรรม จิตต่อนันต์ (2543) “แนวคิดและทฤษฎีการส่งเสริมการเกษตร” ใน *ประมวลสาระชุด
วิชาการบริหารการส่งเสริมการเกษตร หน่วยที่ 2 นนทบุรี สาขาวิชาส่งเสริม
การเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัย*
- บุญเรียง ขจรศิลป์ (2529) *วิธีวิจัยทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*

- บุญลักษณ์ กำเลิศทอง (2555) “การยอมรับเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการผลิตมันสำปะหลังของเกษตรกรในตำบลหนองกุ่ม อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ (2547) “การมีส่วนร่วมทางส่งเสริมการเกษตร” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาเพื่อการพัฒนาการส่งเสริมการเกษตร* หน่วยที่ 9 นนทบุรี สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัย
- ประพิศ วรรณสังข์ (2551) “การผลิตและการตลาดมันสำปะหลังของเกษตรกร อำเภอวังสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว” วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ประสาน พูลเวช (2550) “การศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการจำหน่ายข้าวเปลือกนาปรังในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ปี 2548” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- พงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์ (2556) “แนวคิดเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การส่งเสริมการเกษตรเพื่อการพัฒนา* หน่วยที่ 4 นนทบุรี
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พนิดา โวทานัง (2542) “ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลต่อระบบนิเทศงานสาธารณสุข : กรณีศึกษาของจังหวัดราชบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- พิชญ์สินี จิระวัฒน์ (2550) “ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยต่อการได้รับความช่วยเหลือด้านพืช ปี 2549 จังหวัดปทุมธานี” วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ไพโรจน์ โปพฤกษาวงศ์ (2533) “การศึกษาทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำหน่ายข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มณีวรรณ ตันไทย (2533) “พฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่กองควบคุมสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยาต่อประชาชนผู้มาติดต่อ” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- ราชบัณฑิตสถาน (2537) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์
- วราวุฒิ วันริโก (2555) “ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงหอยแมลงภู่ต่อการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงหอยแมลงภู่ในจังหวัดชลบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ศักดา จิรไพโรจน์ (2546) “การประเมินผลความพึงพอใจหลังการฝึกของเกษตรกรผู้เข้ารับการอบรมโครงการการจัดการผลิตข้าวตามแนวทางโรงเรียนเกษตรกรในพระราชดำริ ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ปี 2546” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2543) *การบริหารการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด* กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์พัฒนศึกษา
- สาโรจน์ ไสยสมบัติ (2534) “ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- สำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุง (2556) “แผนพัฒนาการเกษตรอำเภอบางละมุง” (อัดสำเนา)
- สุชาติ ภิญโญ (2538) “ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์สาขาสันป่าตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุทธิชาติ อำมาตย์หิน (2543) “ความพึงพอใจของเกษตรกรในการบริการการตลาดข้าวของตลาดกลางผลิตผลเกษตรประจำตำบล ในจังหวัดอุดรธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สุพล ธนุรักษ์ (2540) “ความพึงพอใจของเกษตรกรในการผลิตหน่อไม้ฝรั่งแบบครบวงจร : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดนครปฐม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุภาวดี พรหมมา (2554) “ความพึงพอใจโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง” วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- หุลย์ จำปาเทศ (2533) *จิตวิทยาการสูงใจ* กรุงเทพมหานคร สามัคคีสาส์น
- อัมพร เจริญชัย (2536) “ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการของโรงพยาบาลจังหวัดขอนแก่น”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหิดล
- อุบล ชุมทอง (2548) “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการปลูกมันสำปะหลังของเกษตรกรในอำเภอเมือง
 จังหวัดสระแก้ว” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- Robbin, S. P. (2003) *Organizational Behavior*. 10th ed. Englewood cliffs, NJ : Prentice – Hall.
- Shelly, Maynard W. (1975). *Responding in social change* Stroudsburg Pennsylvania Dowden
 Hutchison and Ross.
- Wagner, J.A. and Hollenbeck, J. R. (2005) *Organizational Behavior : Securing Competitive
 Advantage* 5th ed. Cincinnati, OH : South - Western
- Wolman, B (1973) *Dictionary of behavior science*. London : The Macmillan

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมพัทธ์

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของตอนที่ 1 แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้
การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

n = 20

ตัว แปร	หัวข้อ	Alpha If item deleted
1. สื่อบุคคล		
A40	1.1 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	0.905
A41	1.2 เพื่อนบ้าน	0.904
A42	1.3 กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	0.903
A43	1.4 อาสาสมัครเกษตร	0.892
2. สื่อมวลชน		
A44	2.1 โทรทัศน์	0.903
A45	2.2 วิทยุกระจายเสียง	0.909
A46	2.3 วิทยุชุมชน	0.887
A47	2.4 หอกระจายข่าว	0.895
A48	2.5 หนังสือพิมพ์	0.890
3. สื่อกิจกรรม		
A49	3.1 การประชุม	0.911
A50	3.2 การฝึกอบรม	0.907
A51	3.3 การรณรงค์	0.894
Alpha = 0.908		

ตารางภาคผนวกที่ 2 คำสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการ
ดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

		n = 20
ตัว แปร	หัวข้อ	Alpha If item deleted
B1	1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	
B1.1	1.1 ความสุภาพกิริยามารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	0.920
B1.2	1.2 ความเหมาะสมในการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	0.920
B1.3	1.3 เจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างรวดเร็ว	0.914
B1.4	1.4 เจ้าหน้าที่มีความเอาใจใส่ กระตือรือร้นในการให้บริการ	0.918
B1.5	1.5 เจ้าหน้าที่มีความพร้อมในการให้บริการ	0.920
B1.6	1.6 เจ้าหน้าที่สามารถชี้แจงอธิบายโครงการได้ถูกต้องครบถ้วน	0.913
B1.7	1.7 เจ้าหน้าที่ให้บริการแก่เกษตรกรอย่างทัดเทียมกัน	0.920
B2	2. การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	
B2.1	2.1 สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์มีความเหมาะสมและทั่วถึง	0.917
B2.2	2.2 ระยะเวลาใช้ในการประชาสัมพันธ์	0.918
B2.3	2.3 ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ชัดเจนครอบคลุม	0.921
B3	3. การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	
B3.1	3.1 เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน	0.918
B3.2	3.2 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน	0.920
B3.3	3.3 ความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน	0.913
B3.4	3.4 ขั้นตอนการขึ้นทะเบียนไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน	0.912
B4	4. การตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์	
B4.1	4.1 ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบเอกสาร	0.912
B4.2	4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการติดประกาศการประชาสัมพันธ์	0.914
B4.3	4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์	0.915
B4.4	4.4 การดำเนินการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่	0.914
B4.5	4.5 ขนาดการจัดกลุ่มประชาสัมพันธ์ 5 – 10 คน	0.914
B4.6	4.6 ความสะดวกของสถานที่ประชาสัมพันธ์	0.914

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

		n = 20
ตัว แปร	หัวข้อ	Alpha If item deleted
B4.7	4.7 การสุ่มตรวจสอบพื้นที่ปลูกจริง 10% และการใช้ GPS โดยคณะกรรมการ	0.915
B5	5. การออกใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	
B5.1	5.1 ระยะเวลาในการออกใบรับรองฯ มีความรวดเร็ว	0.916
B5.2	5.2 ระยะเวลาในการตีประกาศ	0.916
B5.3	5.3 ใบรับรองฯ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน	0.923
B5.4	5.4 ความสะดวกของสถานที่รับใบรับรอง	0.915
Alpha = 0.920		

ตารางภาคผนวกที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของตอนที่ 3 ปัญหาของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน
โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

		n = 20
ตัว แปร	หัวข้อ	Alpha If item deleted
C	1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	
C1	1.1 เจ้าหน้าที่ขาดมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการ	0.919
C2	1.2 เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในโครงการฯ	0.920
C3	1.3 เจ้าหน้าที่ขาดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ ในการให้บริการ	0.924
C4	1.4 เจ้าหน้าที่ให้บริการ โดยการเลือกปฏิบัติ	0.925
C	2. การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	
C5	2.1 ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์	0.919
C6	2.2 ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป	0.921
C7	2.3 ข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจน	0.920
C8	3. การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	
C9	3.1 ความยุ่งยากในการยื่นเอกสารหลักฐานการขึ้นทะเบียนโครงการฯ	0.922

ตารางภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

		n = 20
ตัว แปร	หัวข้อ	Alpha If item deleted
C10	3.2 การรับขึ้นทะเบียนมีระยะเวลาน้อยเกินไป	0.921
C11	3.3 ความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน	0.920
4. การตรวจสอบและการประชาสัมพันธ์		
C12	4.1 การตรวจสอบเอกสารใช้ระยะเวลานานเกินไป	0.920
C13	4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการตีประกาศประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป	0.919
C14	4.3 การประชาสัมพันธ์ใช้ระยะเวลานาน	0.920
C15	4.4 การดำเนินการประชาสัมพันธ์มีความยุ่งยากซับซ้อน	0.922
C16	4.5 ความเหมาะสมของการจัดขนาดกลุ่มประชาสัมพันธ์	0.924
C17	4.6 สถานที่ในการทำประชาสัมพันธ์ไม่เหมาะสม	0.923
C18	4.7 ความยุ่งยากในการสุ่มตรวจสอบพื้นที่จริง 10% และการตรวจสอบโดยใช้ GPS	0.922
C	5. การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ	
C19	5.1 การออกไปรับรองผลล่าช้า	0.922
C20	5.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการตีประกาศน้อยเกินไป	0.924
C21	5.3 สถานที่รับใบรับรองฯ เดินทางไม่สะดวก	0.922
C22	5.4 ใบรับรองฯ ข้อมูลไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง	0.926
Alpha = 0.925		

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงาน

โครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ปี 2555/56 ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช คำตอบในแบบสัมภาษณ์นี้จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านได้ตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริงและติดตามแบบสัมภาษณ์เท่านั้น

2. เลขที่แบบสัมภาษณ์มีไว้เพื่อการติดตามแบบสัมภาษณ์เท่านั้น

3. แบบสัมภาษณ์มีทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

4. ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ฟัง และให้ผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมายถูกในวงเล็บ (✓) หน้าข้อความที่ต้องการ และหรือเติมข้อความลงในช่องว่าง (.....) ของแต่ละคำถาม เพื่อให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์

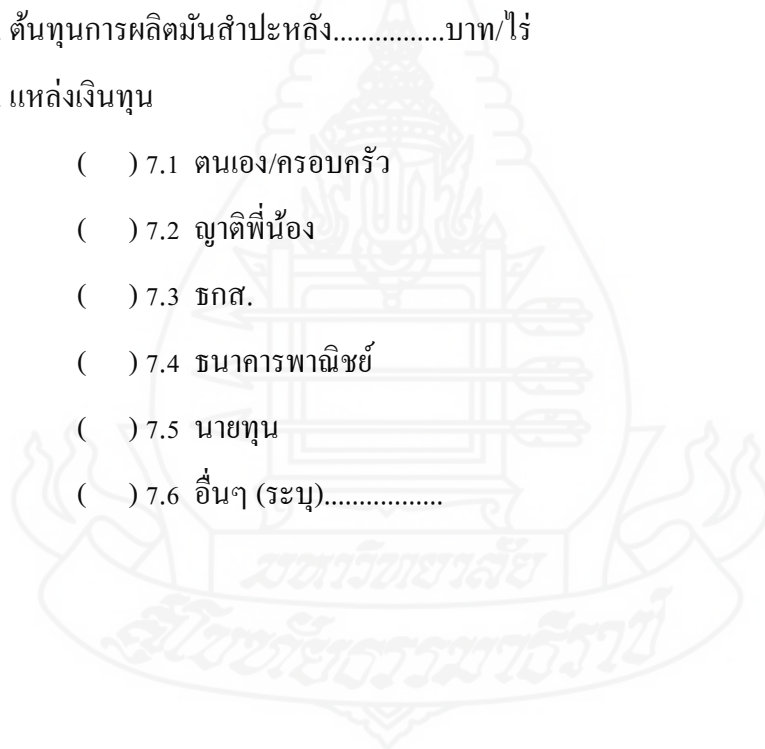
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ ของเกษตรกร
ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างหน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

1.1 สภาพทางสังคม

1. เพศ () 1.1 ชาย () 1.2 หญิง
2. อายุ.....ปี
3. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน (รวมตัวท่านด้วย)
4. ระดับการศึกษา
 - () 4.1 ไม่ได้รับการศึกษา
 - () 4.2 ได้รับการศึกษา
 - () 4.2.1 ประถมศึกษา
 - () 4.2.2 มัธยมศึกษาตอนต้น
 - () 4.2.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
 - () 4.2.4 ปวส./อนุปริญญา
 - () 4.2.5 ปริญญาตรี
 - () 4.2.6 อื่นๆ (ระบุ).....
5. การเป็นสมาชิกองค์กร
 - () 5.1 ไม่เป็น
 - () 5.2 เป็น(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () 5.2.1 สหกรณ์การเกษตร
 - () 5.2.2 กลุ่ม ธกส.
 - () 5.2.3 กลุ่มส่งเสริมอาชีพ
 - () 5.2.4 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
 - () 5.2.5 กลุ่มเกษตรกร
 - () 5.2.6 อื่นๆ (ระบุ).....
6. ประสบการณ์ในการปลูกมันสำปะหลัง.....ปี

1.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

1. พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง.....ไร่
2. การถือครองที่ทำกรเกษตรทั้งหมด.....ไร่
 - () 2.1 เป็นของตนเอง.....ไร่
 - () 2.2 เช่า.....ไร่
 - () 2.3 มีผู้อนุญาตให้ทำโดยไม่เก็บค่าเช่า.....ไร่
 - () 2.4 อื่นๆ (ระบุ).....
3. จำนวนแรงงานในครัวเรือน.....คน (รวมตัวท่านเองได้)
4. ผลผลิตมันสำปะหลังทั้งหมดที่ได้รับ.....กิโลกรัม/ไร่
5. รายได้จากการขายผลผลิตมันสำปะหลังทั้งหมด.....บาท
6. ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง.....บาท/ไร่
7. แหล่งเงินทุน
 - () 7.1 ตนเอง/ครอบครัว
 - () 7.2 ญาติพี่น้อง
 - () 7.3 ธกส.
 - () 7.4 ธนาคารพาณิชย์
 - () 7.5 นายทุน
 - () 7.6 อื่นๆ (ระบุ).....

1.3 ปัจจัยอื่น ๆ ของเกษตรกร

1. แหล่งข้อมูลและระดับการรับรู้ข้อมูลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ ท่านได้รับรู้เกี่ยวกับโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจจากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้หรือไม่ และได้รับในระดับใดให้ทำเครื่องหมาย ✓ หมายถึงตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

แหล่งข้อมูล	ไม่ได้รับ	ได้รับ โดยมีระดับการรับรู้ในระดับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1. สื่อบุคคล							
1.1 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร							
1.2 เพื่อนบ้าน							
1.3 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน							
1.4 อาสาสมัครเกษตร							
1.5 อื่น ๆ ระบุ.....							
2. สื่อมวลชน							
2.1 โทรทัศน์							
2.2 วิทยุกระจายเสียง							
2.3 วิทยุชุมชน							
2.4 หอกระจายข่าว							
2.5 หนังสือพิมพ์							
2.6 อื่น ๆ ระบุ.....							
3. กิจกรรม							
3.1 การประชุม							
3.2 การฝึกอบรม							
3.3 การรณรงค์							
3.4 อื่น ๆ ระบุ.....							

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หมายถึงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ขั้นตอน การดำเนินโครงการ ฯ	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ						
1.1 ความสุภาพถ้อยคำมารยาทของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ						
1.2 ความเหมาะสมในการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ						
1.3 เจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างรวดเร็ว						
1.4 เจ้าหน้าที่มีความเอาใจใส่ กระจือหรือร้อนในการให้บริการ						
1.5 เจ้าหน้าที่มีความพร้อมในการให้บริการ						
1.6 เจ้าหน้าที่สามารถชี้แจงอธิบายโครงการได้ถูกต้องครบถ้วน						
1.7 เจ้าหน้าที่ให้บริการแก่เกษตรกรอย่างทัดเทียมกัน						
2. การเตรียมการก่อนขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ						
2.1 สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์เหมาะสมและทั่วถึง						
2.2 ระยะเวลาใช้ในการประชาสัมพันธ์						
2.3 ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ชัดเจนครอบคลุม						
3. การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ						
3.1 เอกสารหลักฐานที่ใช้ในการขึ้นทะเบียน						
3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการขึ้นทะเบียนเหมาะสม						
3.3 ความสะดวกของสถานที่ขึ้นทะเบียน						
3.4 ขั้นตอนในการขึ้นทะเบียนไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน						

ขั้นตอน การดำเนินโครงการ ฯ	ระดับความพึงพอใจ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
4. การตรวจสอบและการประชุม						
4.1 ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบเอกสาร						
4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการตีประกาศการประชุม						
4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการประชุม						
4.4 การดำเนินการประชุมของเจ้าหน้าที่						
4.5 ขนาดการจัดกลุ่มประชุม5-10คน						
4.6 ความสะดวกของสถานที่ประชุม						
4.7 การสุ่มตรวจสอบพื้นที่ปลูกจริง10%และการใช้ GPS คณะกรรมการ						
5. การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ						
5.1 ระยะเวลาในการออกไปรับรองฯ มีความรวดเร็ว						
5.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการตีประกาศ						
5.3 ไปรับรองฯมีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์						
5.4 ความสะดวกของสถานที่รับไปรับรองฯ						

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อการดำเนินงานโครงการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

3.1 ปัญหา

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หมายถึงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ขั้นตอน การดำเนินโครงการ ฯ	ระดับความรุนแรงของปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ						
1.1 เจ้าหน้าที่ขาดมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการ						
1.2 เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในโครงการฯ						
1.3 เจ้าหน้าที่ขาดความกระตือรือร้น เอาใจใส่ ในการ ให้บริการ						
1.4 เจ้าหน้าที่ให้บริการโดยการเลือกปฏิบัติ						
1.5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....						
2. การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ						
2.1 ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์						
2.2 ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์น้อยเกินไป						
2.3 ข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์ไม่ชัดเจน						
2.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)						
3. การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ						
3.1 ความยุ่งยากในการยื่นเอกสารหลักฐานการขึ้น ทะเบียนโครงการฯ						
3.2 การรับขึ้นทะเบียนมีระยะเวลาน้อยเกินไป						
3.3 ความสะดวกของสถานที่รับขึ้นทะเบียน						
3.4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....						

ขั้นตอน การดำเนินโครงการ ฯ	ระดับความรุนแรงของปัญหา					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
4. การตรวจสอบและการประชุม						
4.1 การตรวจสอบเอกสารใช้เวลานานเกินไป						
4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการตีพิมพ์การประชามนน้อยเกินไป						
4.3 การประชามนใช้ระยะเวลานาน						
4.4 การดำเนินการประชามนมีความซับซ้อนยุ่งยาก						
4.5 ความเหมาะสมของการจัดขนาดกลุ่มประชามน						
4.6 สถานที่ในการทำประชามนไม่เหมาะสม						
4.7 ความยุ่งยากในการสุ่มตรวจสอบพื้นที่จริง10%และการตรวจสอบโดยใช้ GPS						
4.8 อื่นๆ (โปรดระบุ).....						
5. การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ						
5.1 การออกไปรับรองผลล่าช้า						
5.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการตีพิมพ์น้อยเกินไป						
5.2 สถานที่รับใบรับรองฯ เดินทางไม่สะดวก						
5.3 ใบรับรองฯ ข้อมูลไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง						
5.4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....						

3.2 ข้อเสนอแนะ

1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

.....

.....

.....

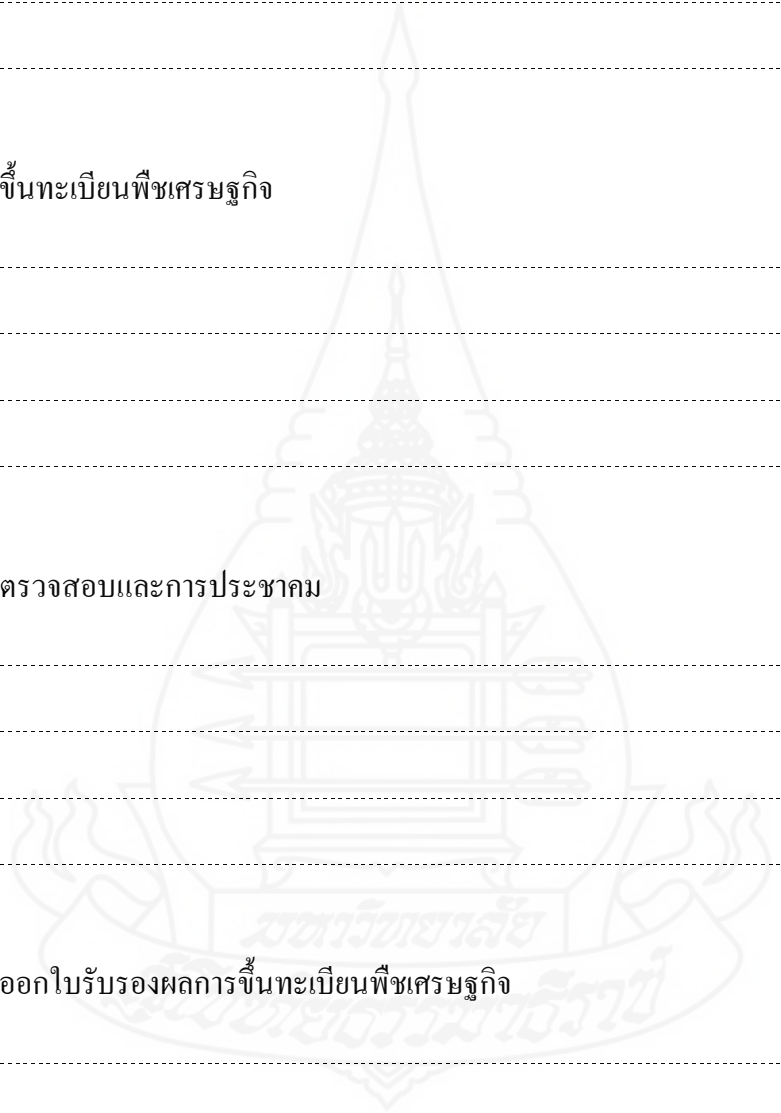
.....

2. การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

3. การขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

4. การตรวจสอบและการประชาคม

5. การออกไปรับรองผลการขึ้นทะเบียนพืชเศรษฐกิจ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายอาทิตย์ ทองพิมพ์
วัน เดือน ปีเกิด	6 กรกฎาคม 2523
สถานที่เกิด	อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปี 2546
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเกษตรอำเภอบางละมุง กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ตำแหน่ง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ

